EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 17.9.2026
COM(2026) 681 final

2026/0286 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende verantwoordelijke en betrouwbare digitale ruimten op internet voor kinderen in de EU (EU KIDS ACT)

{SWD(2026) 681 final}

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Slechts de helft van de kinderen tussen 9 en 16 jaar in Europa zegt zich online veilig te voelen. De risico's waarmee minderjarigen online te maken krijgen, zijn reëel en dringend en hebben gevolgen voor hun gezondheid, ontwikkeling en welzijn, zoals verminderde lichaamsbeweging, een verhoogd risico op bijziendheid, minder slaap, symptomen van angst en depressie, een verminderd gevoel van eigenwaarde, negatieve gevolgen voor hun leervermogen en cognitieve ontwikkeling, eetstoornissen, verminderde empathie, eenzaamheid en verslavend gedrag. Minderjarigen lopen online ook het risico op cyberpesten, seksueel misbruik en grooming.

De bescherming van minderjarigen online is voor de Commissie een politieke prioriteit. In haar Staat van de Unie van 2025 kondigde Commissievoorzitter Ursula von der Leyen aan dat zij een comité van deskundigen zou aanstellen om haar te adviseren over de beste manier voor Europa om de veiligheid van kinderen online te verbeteren. Na een proces in de eerste helft van 2026 waarbij een groot aantal deskundigen uit verschillende vakgebieden en vertegenwoordigers van het bedrijfsleven, ouders en jongeren betrokken waren, presenteerden de medevoorzitters van het speciaal panel hun aanbevelingen in juli 2026 aan de voorzitter. In de aanbevelingen wordt een duidelijk traject uiteengezet om de veiligheid van minderjarigen online te verbeteren en de werking van de eengemaakte markt te waarborgen. Het comité pleit met name voor een EU-brede toegangsbeperking, geharmoniseerde regels inzake veiligheid door ontwerp en evenredige, privacybestendige systemen voor leeftijdsbevestiging. Tot slot wordt aanbevolen ook andere digitale diensten dan socialemediaplatforms te reguleren, waaronder appstores, AI-metgezellen en sommige videospellen en videoplatforms met risicovolle kenmerken.

In oktober 2025 werd in de door 25 lidstaten ondertekende verklaring van Jutland opgeroepen tot leeftijdsverificatie en het creëren van een veiligere onlineomgeving voor minderjarigen. In zijn conclusies van maart 2026 en oktober 2025 benadrukte de Europese Raad ook het belang van de bescherming van minderjarigen online, onder meer door invoering van digitale meerderjarigheid. In zijn verslag van november 2025 over de bescherming van minderjarigen online drong het Europees Parlement aan op een geharmoniseerde Europese digitale leeftijdsgrens van 16 jaar voor toegang tot sociale media, videoplatforms en AI-metgezellen, tenzij ouders of voogden hun kinderen toestemming geven om deze eerder te gebruiken. Het Parlement pleitte verder voor een geharmoniseerde Europese digitale leeftijdsgrens van 13 jaar, waaronder minderjarigen geen toegang hebben tot socialemediaplatforms. Het Europees Parlement erkende ook de noodzaak van aanvullende wetgeving inzake leeftijdsgeschikt ontwerp en veiligheid door ontwerp. Voorts drong het aan op een Europese aanpak met betrekking tot leeftijdsbevestiging om de rechtszekerheid te waarborgen.

In de hele Europese Unie debatteren lidstaten momenteel over nationale wetgeving om de veiligheid van minderjarigen online te verbeteren, of doen voorstellen hiertoe. Italië, Frankrijk, Noorwegen, Griekenland, Oostenrijk, Polen en België hebben in 2025 en 2026 kennisgeving gedaan van ontwerpwetgeving die de toegang tot bepaalde digitale diensten beperkt voor minderjarigen onder een bepaalde leeftijd. Ook Noorwegen heeft in mei 2026 kennisgeving gedaan van dergelijke wetgeving. In bijna alle andere lidstaten worden momenteel raadplegingen gehouden, worden wetsvoorstellen besproken in het nationale parlement of zijn deze al aangekondigd door de regering. De nationale wetsvoorstellen

verschillen wat betreft het toepassingsgebied, de leeftijdsgrenzen en de soorten beperkingen die gehanteerd worden, waardoor het risico bestaat dat de eengemaakte markt versnipperd raakt, de rechtszekerheid afneemt en de nalevingskosten stijgen, terwijl minderjarigen in de Europese Unie een ongelijke mate van bescherming wordt geboden.

De huidige onlineomgeving is niet ontworpen met het oog op minderjarigen. Hoewel er al wetgeving bestaat om de onlineomgeving veiliger te maken, worden kinderen, hun veiligheid en hun empowerment in geen enkele wetgeving als uitgangspunt genomen. Dit voorstel bouwt voort op de kernbeginselen van Verordening (EU) 2022/2065 en Verordening (EU) 2024/1689 en heeft tot doel minderjarigen te beschermen tegen risicovolle digitale diensten en AI-systemen, de digitale eengemaakte markt in stand te houden en een samenhangend regelgevingskader met bijbehorende handhavingsstructuur te creëren voor de bescherming van minderjarigen online.

Het voorstel erkent de risico's die minderjarigen op bepaalde onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatforms lopen en beperkt daarom de mogelijkheden voor kinderen jonger dan 15 jaar om zelfstandig accounts op die specifieke platforms en systemen aan te maken. Door in de hele Europese Unie één leeftijd vast te stellen, worden de uiteenlopende nationale regels geharmoniseerd, worden belemmeringen voor de uitvoering van de digitale eengemaakte markt weggenomen en wordt de rechtszekerheid en een vergelijkbaar niveau van bescherming gewaarborgd voor alle kinderen in de Europese Unie. Dit wordt gecombineerd met regels die de rol erkennen die ouders en wettelijke voogden spelen bij de veilige ontwikkeling van minderjarigen online, door accounts met beperkte functies te creëren voor minderjarigen vanaf 13 jaar, alsook met regels die beogen een omgeving met veilige diensten en systemen voor zeer jonge kinderen te creëren, onder strikt ouderlijk toezicht, rekening houdend met hun ontwikkeling. In overeenstemming met de ontwikkelingsgerichte aanpak die wordt aanbevolen door de medevoorzitters van het speciaal panel voor de onlineveiligheid van kinderen, mogen minderjarigen jonger dan 13 jaar geen toegang hebben tot schadelijke onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten.

Het voorstel bevat duidelijke vereisten inzake veiligheid door ontwerp voor onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, onlinespellen, AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots, en appstores. Voortbouwend op de aanbevelingen van de medevoorzitters van het speciaal panel worden die vereisten geharmoniseerd en uitgebreid om de rechtszekerheid op de digitale eengemaakte markt te waarborgen, evenals een hoge mate van bescherming voor minderjarigen in de hele digitale omgeving, rekening houdend met het feit dat de bedrijfsmodellen op dit dynamische gebied voortdurend veranderen en dat mazen in de wetgeving moeten worden voorkomen.

Ter ondersteuning van de leeftijdsafhankelijke toegang en de toepassing van de vereisten inzake veiligheid door ontwerp voorziet het voorstel in een duidelijk kader voor leeftijdsbevestiging met duidelijke criteria en waarborgen voor het gebruik en de invoering van dergelijke systemen. Door vereisten voor het gebruik van methoden voor leeftijdsbevestiging vast te leggen, zorgt het voorstel ervoor dat het gebruik van die methoden evenredig, doeltreffend, betrouwbaar en privacybestendig zal zijn. Het voorziet ook in gemeenschappelijke criteria voor leeftijdsbevestiging om de werking van de eengemaakte markt te waarborgen.

Een snelle, doeltreffende en grondige handhaving is van cruciaal belang voor de bescherming van minderjarigen online en de werking van de eengemaakte markt. Het voorstel voorziet

daarom in een handhavingskader dat gebaseerd is op de bestaande handhavingsstructuren, maar tegelijkertijd in versnelde handhavingsprocedures.

- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

Het voorstel bouwt voort op het bestaande wetgevingskader voor de bescherming van minderjarigen online om de werking van de eengemaakte markt te waarborgen. Door voort te bouwen op Verordening (EU) 2022/2065 en Verordening (EU) 2024/1689 zorgt het voor continuïteit en samenhang met het regelgevingskader van de EU voor digitale diensten en AI-systemen; tegelijkertijd voorziet het in specifieke voorschriften voor de bescherming van minderjarigen online, waarbij hun veranderende capaciteiten, veiligheid en empowerment als uitgangspunt worden genomen.

Deze voorgestelde verordening doet geen afbreuk aan de digitaledienstenverordening en bouwt voort op de daarin vastgestelde bepalingen, met name op artikel 28 betreffende de verplichting voor bepaalde aanbieders van onlineplatforms om passende maatregelen te nemen om een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging voor minderjarigen te waarborgen. Met het voorgestelde instrument, en met name de bepalingen inzake veiligheid door ontwerp, zijn de specificaties die de Commissie uit hoofde van Verordening (EU) 2022/2065 al eerder opnam in de richtsnoeren voor de bescherming van minderjarigen, nu vertaald in “harde wetgeving”. Daarbij worden de verplichtingen van artikel 28 van Verordening (EU) 2022/2065 nader bepaald voor zover deze betrekking hebben op de vereisten inzake veiligheid door ontwerp en leeftijdsbevestiging. Voor lopende zaken die verband houden met deze verplichtingen uit hoofde van Verordening (EU) 2022/2065, met name artikel 28, heeft dit derhalve geen gevolgen. De voorgestelde verordening doet evenmin afbreuk aan Verordening (EU) 2024/1689 en bouwt voort op het daarbij vastgestelde kader, met name op de uitgebreide risicogebaseerde regels. De voorgestelde verordening is complementair van aard en doet geen afbreuk aan de verbodsbepalingen en andere verplichtingen en eisen voor AI-systemen en AI-modellen voor algemene doeleinden die al in Verordening (EU) 2024/1689 werden vastgesteld.

De strategie voor een beter internet voor kinderen (BIK+) ondersteunt de uitvoering van dit wetgevingskader, met name Verordening (EU) 2022/2065. In het kader van BIK+ biedt het door de EU medegefinancierde netwerk van centra voor een veiliger internet opleidingssessies, hulplijnen en meldpunten aan en organiseert het voorlichtingsactiviteiten. Zij vragen kinderen en jongeren regelmatig naar hun behoeften en hun mening over onlineveiligheid. In februari 2026 heeft de Commissie het actieplan tegen cyberpesten vastgesteld om cyberpesten te voorkomen, het bewustzijn hierover te vergroten en het gemakkelijker te maken om aangifte te doen en ervoor te zorgen dat slachtoffers passende bijstand krijgen. Het voorstel sluit aan bij die niet-wetgevende maatregelen en bouwt daarop voort om kinderen in Europa de beste ondersteuning te bieden wanneer zij actief zijn in de onlineomgeving.

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

Bij de voorgestelde verordening wordt een horizontaal kader ingevoerd voor de bescherming van minderjarigen online. Deze verordening doet geen afbreuk aan de regels die zijn vastgesteld bij andere Unierechtshandelingen ter regeling van andere aspecten van de aanbieding van tussenhandeldiensten op de interne markt, in het bijzonder de regels inzake audiovisuele mediadiensten, consumentenbescherming en productveiligheid, en de bescherming van persoonsgegevens.

Het voorstel zal worden aangevuld met verdere maatregelen die volledig in lijn zijn met deze verordening, waaronder de lopende evaluatie en de komende herziening van de richtlijn audiovisuele mediadiensten, waarbij ook zal worden gekeken naar de bescherming van minderjarigen als kijkers en ervoor zal worden gezorgd dat zij voldoende worden beschermd wanneer zij audiovisuele inhoud bekijken. Rekening houdend met nieuwe bedreigingen en risico's zal daarbij worden onderzocht of het begrip schadelijke audiovisuele inhoud nader moet worden gespecificeerd en welke maatregelen nodig zijn om ervoor te zorgen dat minderjarigen dergelijke inhoud niet tegenkomen.

Voorts heeft de komende verordening digitale rechtvaardigheid tot doel de wetgeving inzake consumentenbescherming te versterken en geschikt te maken voor het beoogde doel, ook in de digitale omgeving, in volledige overeenstemming met de verplichtingen van deze verordening. Het consumentenrecht speelt een belangrijke rol om ervoor te zorgen dat consumenten, waaronder kinderen als consument, niet worden blootgesteld aan oneerlijke of misleidende praktijken. In de richtlijn oneerlijke handelspraktijken worden met name kinderen erkend als kwetsbare consumenten die betere bescherming nodig hebben; de richtlijn bevat ook een verbod om kinderen er in reclame rechtstreeks toe aan te zetten om geadverteerde producten te kopen of om hun ouders of andere volwassenen over te halen die producten voor hen te kopen. Verder zal de SCB-verordening in het kader van de herziening van de bestaande wetgeving inzake consumentenbescherming ook worden herzien om het bestaande systeem voor de coördinatie van de handhaving voor nationale autoriteiten te versterken en de Commissie in specifieke gevallen rechtstreekse onderzoeks- en handhavingsbevoegdheden te verlenen.

Daarnaast wordt het EU-kader tegen seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen zowel online als offline versterkt door de recente wijzigingen van Verordening (EU) 2024/1689 waarbij AI-systemen worden verboden die materiaal van seksueel misbruik van kinderen genereren, en door de lopende wetgevingsprocedure betreffende een verordening ter voorkoming en bestrijding van seksueel misbruik van kinderen, gecombineerd met de onlangs aangenomen herschikking van de richtlijn seksueel misbruik van kinderen. Hierdoor zullen de preventie, de onderzoeksmogelijkheden en de ondersteuning van slachtoffers worden verbeterd.

Het voorstel is ook volledig consistent met en bevorderlijk voor bestaande of toekomstige initiatieven om minderjarigen mondiger te maken en te ondersteunen en hun welzijn online te waarborgen, waaronder de EU-strategie voor de rechten van het kind[8], de aanbeveling van de Commissie over de ontwikkeling en versterking van geïntegreerde systemen voor kinderbescherming in het belang van het kind[9], het actieplan voor digitaal onderwijs (2021-2027)[12] en de komende routekaart voor de toekomst van digitaal onderwijs en digitale vaardigheden 2030.

De veiligheid van kinderen online is een wereldwijde uitdaging die internationale samenwerking vereist. Het voorstel is in overeenstemming met het externe beleid van de Unie, met inbegrip van de internationale digitale strategie (2025) waarmee de EU haar samenwerking op bilateraal, regionaal en multilateraal niveau uitbreidt en verdiept. Met het voorstel wordt de wetgeving in de hele EU geharmoniseerd, wat de doeltreffendheid van de externe samenwerking van de EU en haar wereldwijde invloed op het gebied van de onlineveiligheid van kinderen zal vergroten.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

• Rechtsgrondslag

De rechtsgrondslag van het voorstel is artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dat voorziet in de vaststelling van maatregelen om de werking van de interne markt te waarborgen. Dit voorstel heeft tot doel de regels onderling op elkaar af te stemmen om de werking van de interne markt te waarborgen en, overeenkomstig artikel 114, lid 3, een hoog niveau van bescherming van de gezondheid en veiligheid van kinderen in de hele Europese Unie te waarborgen, rekening houdend met nieuwe technologische ontwikkelingen.

Het belangrijkste doel van dit voorstel is geharmoniseerde bepalingen in te voeren om minderjarigen online te beschermen. Nu lidstaten nieuwe maatregelen bespreken of vaststellen om de toegang tot bepaalde onlineplatforms te beperken die als risicovol worden beschouwd voor kinderen onder een bepaalde leeftijd, bestaat het risico dat de EU-markt steeds meer versnipperd raakt. Dit voorstel heeft derhalve tot doel de goede werking van de interne markt te waarborgen, met name wat betreft grensoverschrijdende onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, appstores, AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots, en onlinespellen die daarop worden aangeboden. Een dergelijke geharmoniseerde aanpak waarborgt ook een gelijke mate van bescherming van minderjarigen in de hele EU.

Voorts worden de relevante bepalingen van Verordening (EU) 2022/2065 betreffende de bescherming van minderjarigen door dit voorstel nader gespecificeerd en aangevuld; ook vormt het een aanvulling op Verordening (EU) 2024/1689 wat betreft kindspecifieke veiligheidseisen voor AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots. Aangezien zowel Verordening (EU) 2022/2065 als Verordening (EU) 2024/1689 artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie als rechtsgrondslag hebben, volgt dit voorstel dezelfde aanpak.

• Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)

Rekening houdend met het feit dat digitale diensten en AI-systemen per definitie grensoverschrijdend zijn, belemmeren de bovengenoemde nationale wetgevingsmaatregelen voor de vertraagde toegang van minderjarigen de grensoverschrijdende werking van digitale diensten en systemen, creëren zij rechtsonzekerheid en obstakels voor de totstandkoming van de eengemaakte markt, hoge nalevingskosten en een ongelijk niveau van bescherming voor minderjarigen in Europa.

Ingrijpen is met spoed geboden gezien de mogelijke gevolgen als er niet onmiddellijk maatregelen worden genomen. De lidstaten zijn al bezig hun eigen wetgeving vast te stellen. In 2025 en 2026 werden er verschillende TRIS-kennisgevingen ontvangen (Italië, Frankrijk, Noorwegen, Griekenland, Polen, Oostenrijk, België) over leeftijdsbeperkingen voor bepaalde soorten digitale diensten. In bijna alle andere lidstaten worden momenteel raadplegingen gehouden, worden wetsvoorstellen besproken in het nationale parlement of zijn deze al aangekondigd door de regering. De nationale wetten verschillen wat betreft het toepassingsgebied, de leeftijdsgrenzen en de vastgestelde beperkingen. Zij hanteren verschillende definities of criteria voor de soorten digitale diensten waarvan de toegang moet worden beperkt, en verschillende leeftijdsgrenzen (van 13 tot 16 jaar), wat uiteindelijk afhankelijk wordt gesteld van de toestemming van de ouders. Sommige van de nationale wetgevingsvoorstellen die momenteel worden besproken, bevatten aanvullende verplichtingen inzake veiligheid door ontwerp. De wildgroei aan nationale wetgeving, met verschillende

wettelijke verplichtingen, dreigt de eengemaakte markt aanzienlijk te versnipperen, de rechtszekerheid te verminderen en de nalevingskosten voor aanbieders van digitale diensten te verhogen, terwijl minderjarigen in de Europese Unie een ongelijke mate van bescherming wordt geboden.

De regels om minderjarigen te beschermen en hun een veilige onlineomgeving te bieden, moeten op het niveau van de Unie worden geharmoniseerd om voorspelbaarheid en zekerheid te bieden, de nalevingskosten in heel Europa te verlagen en ervoor te zorgen dat alle minderjarigen, ongeacht waar zij wonen, online een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging genieten.

- **Evenredigheid**

Het voorstel heeft tot doel te zorgen voor een sterk en samenhangend kader voor de bescherming van minderjarigen online. Dit gebeurt door de invoering van een EU-brede toegangsbeperking tot sociale media+ voor jongeren onder de 13 jaar. Deze aanpak maakt het mogelijk ouderlijke accounts te creëren voor kinderen tussen 13 en 15 jaar. Ook wordt voorzien in geharmoniseerde toegang tot veilige socialenetwerkdiensten en videoplatforms vanaf 15 jaar, in combinatie met duidelijke verplichtingen inzake veiligheid door ontwerp en duidelijke vereisten en criteria voor het gebruik van leeftijdsbevestiging.

In het voorstel wordt het verslag van de medevoorzitters van het speciaal panel voor de onlineveiligheid van kinderen als uitgangspunt genomen, waarin de risico's die minderjarigen online lopen duidelijk worden uiteengezet. Tegen die achtergrond voorziet het voorstel in een kader om de risico's die de in het verslag genoemde diensten met zich meebrengen aan te pakken, zonder onevenredige gevolgen voor de grondrechten (zie de volgende afdeling).

De belangrijkste kenmerken van het voorstel beperken de verordening tot wat strikt noodzakelijk is om de doelstellingen van het voorstel te verwezenlijken. Het voorstel bevat met name verplichtingen voor verschillende soorten digitale diensten en systemen, afhankelijk van de aard van de dienst of het systeem, om ervoor te zorgen dat zij doelgericht en evenredig zijn. Met deze aanpak worden de vastgestelde problemen aangepakt, zonder aanbieders die niet met deze problemen te maken hebben te overbelasten. De materiële verplichtingen zijn beperkt tot onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, onlinespellen en aanbieders van appstores. Uitgaande van een coregulerings aanpak bouwen zij voort op coregulerings initiatieven voor de diensten die binnen het toepassingsgebied van deze verordening vallen, onder meer met betrekking tot appstores en onlinespellen. Wat AI-systemen betreft, beperkt het voorstel zich tot AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots die ernstige risico's voor de gezondheid, de veiligheid en het welzijn van minderjarigen kunnen opleveren en die niet vallen onder de voorschriften inzake veiligheid door ontwerp die specifiek gericht zijn op het aanpakken van die risico's voor minderjarigen uit hoofde van Verordening (EU) 2024/1689.

Ook kleine en micro-ondernemingen zijn niet vrijgesteld van deze verordening, aangezien zij minderjarigen net zo goed schade kunnen berokkenen. Hen van het toepassingsgebied uit te sluiten zou de doelstelling van dit voorstel ondergraven.

Wel uitgesloten van het toepassingsgebied omdat het onwaarschijnlijk is dat zij minderjarigen schade zullen berokkenen, zijn online-encyclopedieën zonder winstoogmerk, onderwijs- en wetenschappelijke gegevensbanken zonder winstoogmerk, diensten en systemen die voor louter educatieve doeleinden zijn ontworpen en binnen onderwijsinstellingen of -organisaties worden geëxploiteerd, platforms voor het ontwikkelen en delen van opensourcesoftware,

tenzij het platform zelf een AI-systeem vormt dat binnen het toepassingsgebied van deze verordening en Verordening (EU) 2024/1689 valt, diensten en systemen die specifiek zijn ontwikkeld en worden geëxploiteerd met wetenschappelijk onderzoek en ontwikkeling als enig doel, en diensten en systemen die worden ontworpen, ontwikkeld en geëxploiteerd door overheidsinstanties en voor exclusief gebruik door of namens overheidsinstanties.

Door een duidelijk kader vast te stellen, in combinatie met samenwerking tussen de lidstaten en coregulering, beoogt dit voorstel de rechtszekerheid te vergroten, de werking van de eengemaakte markt te waarborgen en de vertrouwensniveaus te vergroten.

- **Keuze van het instrument**

Artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie geeft de wetgever de mogelijkheid om verordeningen en richtlijnen vast te stellen.

De Commissie heeft besloten een voorstel voor een verordening in te dienen om een consistent niveau van bescherming van minderjarigen in de hele Unie te waarborgen en te voorkomen dat verschillen de vrije levering van de betrokken diensten en systemen op de interne markt belemmeren. Dit is noodzakelijk om zowel marktdeelnemers als kinderen en hun ouders rechtszekerheid en transparantie te bieden.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Raadpleging van belanghebbenden**

Het voorstel sluit rechtstreeks aan bij de aanbevelingen van de medevoorzitters van het speciaal panel voor de onlineveiligheid van kinderen. Het speciaal panel voor de onlineveiligheid van kinderen analyseerde in het kader van een onafhankelijk onderzoek de risico's en kansen die digitale diensten voor kinderen opleveren, alsook het bestaande regelgevingskader en de leemten daarin. Hiertoe verzamelde het een grote hoeveelheid gegevens en deskundige adviezen. Tijdens dit onafhankelijke proces werden deskundigen uit de hele Europese Unie met expertise op verschillende gebieden, waaronder gezondheid, kinderpsychologie en psychiatrie, computerwetenschappen, digitale technologie en media, sociale wetenschappen en kinderrechten, bij elkaar gebracht. Ook vertegenwoordigers van jongeren-, ouder- en kinderrechtenorganisaties namen deel aan de bijeenkomst. Andere belanghebbenden hebben gedurende het hele proces input geleverd, zoals het OHCHR, gespecialiseerde denktanks, vertegenwoordigers van het bedrijfsleven en het Europees Comité voor gegevensbescherming.

Bij de voorbereiding van dit voorstel zijn ook jongeren zelf geraadpleegd. De jongerenadviesgroep van de voorzitter besprak de veiligheid en het welzijn van kinderen online tijdens haar vergadering in december 2026, waarbij de standpunten van kinderen uit alle 27 EU-lidstaten aan bod kwamen. De adviesgroep wordt gevormd door meer dan dertig jongerenvertegenwoordigers, één vertegenwoordiger van de nationale jeugdraad van elke lidstaat, één van het Europees Jeugdforum, plus waarnemers uit kandidaat-lidstaten en potentiële kandidaat-lidstaten van de EU. In december 2025 besprak het Forum voor een veiliger internet, waaraan meer dan 200 kinderen, jongeren en vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld, het bedrijfsleven en de nationale autoriteiten deelnamen, het onderwerp "Waarom leeftijd belangrijk is: bescherming en empowerment van jongeren in het digitale tijdperk". Ook jongerenambassadeurs van Beter internet voor kinderen en jongerenvertegenwoordigers van de platforms voor kinderparticipatie werden actief betrokken

bij het speciaal panel. In alle groepen benadrukten de jongerenvertegenwoordigers de verantwoordelijkheid van de aanbieders van digitale diensten om veilige en op de leeftijd afgestemde diensten te verlenen. Zij benadrukten de noodzaak van veiligheid door ontwerp, met inbegrip van op de leeftijd afgestemde standaardinstellingen, aanbevelingssystemen en interfaces.

Dit raadplegingsproces wordt aangevuld met raadplegingen van verdere belanghebbenden door de Commissie over de onlineveiligheid van kinderen. Deze omvatten raadplegingen in het kader van de uitvoering en handhaving van de digitaledienstenverordening, de strategie voor een beter internet voor kinderen en het bijbehorende netwerk van centra voor een veiliger internet en de jongerenambassadeurs van Beter internet voor kinderen. In het kader van de vaststelling van de richtsnoeren inzake de bescherming van minderjarigen uit hoofde van Verordening (EU) 2022/2065 hebben een verzoek om input uit 2024, waarop meer dan 170 reacties binnenkwamen, en een openbare raadpleging uit 2025, met meer dan 300 bijdragen, gedetailleerde informatie van een breed scala aan belanghebbenden opgeleverd, waaronder onderzoekers, maatschappelijke organisaties, het bedrijfsleven en overheidsinstanties, over goede praktijken en maatregelen inzake onlineplatforms om veilige onlinediensten voor kinderen te ontwerpen. De meerderheid van de respondenten was positief over de bij de richtsnoeren ingevoerde maatregelen, die voor het merendeel in het onderhavige voorstel zijn gecodificeerd. Zij verzochten ook om meer duidelijkheid over de juridische aard van de richtsnoeren en over de situaties waarin leeftijdsverificatie en leeftijdsschatting geboden zijn.

Tussen maart en april 2026 heeft de Commissie een Eurobarometer-enquête gehouden over de effecten van buitensporige schermtijden en een buitensporig gebruik van sociale media op de geestelijke gezondheid van jongeren, waarbij gegevens werden verzameld van meer dan 26 000 jongeren van 13-18 jaar en meer dan 12 000 ouders in alle 27 lidstaten. Uit de bevindingen blijkt dat schermtijd een groot deel is van het dagelijks leven van adolescenten uitmaakt, wat grote risico’s met zich meebrengt, aangezien negen op de tien adolescenten in de voorgaande drie maanden ten minste één keer schadelijke of verontrustende online-inhoud was tegengekomen. Dit gebruik wekt ook zorgen over interpersoonlijke schade en cyberpesten. 54 % van de ouders en 45 % van de 13- tot 18-jarigen beschouwt vertraagde toegang op basis van leeftijd als een doeltreffende oplossing en 47 % van de ouders en 48 % van de adolescenten pleit voor een betere uitvoering van de bestaande regels door digitale diensten.

De Commissie ontvangt bovendien voortdurend aanvullende informatie van de Europese Raad voor digitale diensten en de nationale digitaledienstencoördinatoren, die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op de kleinere onlineplatforms en ervoor zorgen dat deze minderjarigen een veilige omgeving bieden, onder meer door dit ter plaatse nauwlettend te monitoren.

Er zijn ook aanvullende raadplegingsprocessen uitgevoerd in het kader van verwante Europese initiatieven, zoals de verordening digitale rechtvaardigheid en de richtlijn audiovisuele mediadiensten. De raadpleging en het verzoek om input over de verordening digitale rechtvaardigheid werden vanaf 17 juli 2025 gedurende twaalf weken gehouden. Daarbij werd uitgebreide feedback van burgers, overheidsinstanties en andere belanghebbenden verzameld, wat relevante informatie opleverde over het verslavende ontwerp van digitale producten en het misleidende of manipulatieve ontwerp van interfaces, en over de gevolgen van dergelijke praktijken voor minderjarigen. Zo werden 5 000 kinderen van het EU-platform voor kinderparticipatie geraadpleegd over digitale rechtvaardigheid in

het kader van de EU-strategie voor de rechten van het kind. Voorts is de Commissie op 10 februari 2026 een openbare raadpleging gestart voor de beoordeling van de effecten van de richtlijn audiovisuele mediadiensten, waarbij feedback is verzameld bij een even breed scala aan belanghebbenden, onder meer over de beste manieren om de bescherming van minderjarigen online te versterken. Beide raadplegingsprocessen leverden relevante informatie op voor de toepassing van dit voorstel.

- **Effectbeoordeling**

De belangrijkste elementen van dit voorstel bouwen voort op een grote hoeveelheid informatie uit zeer verschillende bronnen, waaronder effectbeoordelingen die als input dienen voor andere, reeds aangenomen of toekomstige wetgevingsinitiatieven.

De voorgestelde verordening en het begeleidende werkdocument van de diensten van de Commissie over de effecten van het voorstel worden dan ook geschraagd door solide empirische gegevens.

Ten eerste bracht het speciaal panel voor de onlineveiligheid van kinderen meer dan zestig deskundigen uit verschillende disciplines bij elkaar, waaronder artsen, kinderpsychologen en -psychiaters, experts op het gebied van computer- en sociale wetenschappen, evenals vertegenwoordigers van jongeren-, ouder- en kinderrechtenorganisaties. De medevoorzitters hadden ook een bijeenkomst met het OHCHR, gespecialiseerde denktanks, het bedrijfsleven en het Europees Comité voor gegevensbescherming.

Ten tweede bouwt de specifieke analyse van de effecten in het werkdocument voort op eerdere effectbeoordelingen, onder meer van de digitaledienstenverordening, de digitalemarktenverordening, de AI-verordening, het voorstel voor een verordening ter voorkoming en bestrijding van seksueel misbruik van kinderen en de herschikte richtlijn ter bestrijding van seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen en van materiaal van seksueel misbruik van kinderen, alsook de komende verordening digitale rechtvaardigheid en de richtlijn audiovisuele mediadiensten.

Ten derde hebben de uitvoering en handhaving van de digitaledienstenverordening bewijzen en gegevens opgeleverd, met name tien voorlopige bevindingen over de bescherming van minderjarigen, onder meer op het gebied van verslavend ontwerp, veilige accounts en leeftijdsbevestiging, alsook studies, risicobeoordelingsverslagen en feedback van belanghebbenden, met name tijdens de ontwikkeling van de richtsnoeren voor de bescherming van minderjarigen, in de loop waarvan een verzoek om input, een openbare raadpleging, overleg met kinderen en jongeren en vergaderingen met de Europese Raad voor digitale diensten plaatsvonden. In dit verband wordt binnen het toezichts- en handhavingskader van de digitaledienstenverordening samengewerkt met de nationale autoriteiten. Dit levert waardevolle informatie uit onderzoeken op. Veel lidstaten, zoals Zweden en Duitsland, hebben onderzoeken en raadplegingen uitgevoerd in verband met hun nationale wetsontwerpen inzake de bescherming van minderjarigen.

Ten vierde heeft internationaal overleg en samenwerking verder bewijsmateriaal van overheidsinstanties en regelgevende instanties opgeleverd. De Commissie werkt nauw samen met andere regelgevende instanties, onder meer uit Australië en het Verenigd Koninkrijk, die effectbeoordelingen en studies hebben uitgevoerd, alsook uit Brazilië en Japan.

Ten vijfde is geput uit aanvullende studies, waaronder een grote hoeveelheid academisch onderzoek, een Eurobarometer over de effecten van buitensporige schermtijden en het

buitensporig gebruik van sociale media op de geestelijke gezondheid van jongeren, uitgevoerd in 2026, en een studie in opdracht van de Commissie over de effecten van leeftijdsbevestiging op de grondrechten en de economische kosten ervan.

De Commissie heeft een begeleidend analytisch werkdocument van de diensten van de Commissie opgesteld, dat i) een probleemomschrijving, ii) een toelichting op de gevolgde aanpak en iii) een effectbeoordeling bevat. Het werkdocument van de diensten van de Commissie bouwt voort op het verslag van de medevoorzitters van het speciaal panel, alsook op bewijsmateriaal en gegevens die zijn verzameld in het kader van de uitvoering en handhaving van de digitaledienstenverordening en bij de voorbereiding van effectbeoordelingen, met name die van de verordening digitale rechtvaardigheid en de herziene richtlijn audiovisuele mediadiensten.

In het werkdocument van de diensten van de Commissie worden de belangrijkste sociale en economische gevolgen van het voorstel uiteengezet. Wat de sociale gevolgen betreft, zou de gezondheid van minderjarigen moeten verbeteren, als direct en indirect effect van het voorstel. Door de toegang tot bepaalde specifieke diensten uit te stellen en waarborgen te bieden voor op de leeftijd afgestemde digitale diensten, wordt de onlineomgeving voor minderjarigen veiliger, aangezien de risico's die zij online lopen en de gevolgen ervan voor hun cognitieve ontwikkeling en hun lichamelijke en geestelijke gezondheid worden beperkt.

Wat de economische gevolgen betreft, zullen de extra kosten die met dit voorstel gepaard gaan naar verwachting relatief beperkt blijven wanneer het gaat om de uitvoering van de meeste vereisten inzake veiligheid door ontwerp, aangezien deze reeds waren opgenomen in de richtsnoeren voor de bescherming van minderjarigen uit hoofde van artikel 28 van de digitaledienstenverordening. De vereisten om nalevingsplannen op te stellen en controles te laten uitvoeren, zijn al grotendeels opgenomen in de bepalingen inzake risicobeoordelingen en controles van de digitaledienstenverordening. Zij gelden ook voor aanbieders met een zeer grote gebruikersbasis (45 miljoen maandelijkse actieve gebruikers), wat de gevolgen voor kmo's moet beperken, aangezien hun gebruikersbasis in beginsel niet een omvang zal bereiken die vergelijkbaar is met die van zeer grote onlineplatforms. De toepassing van leeftijdsbevestigingsmaatregelen en hulpmiddelen voor ouderlijk toezicht zal leiden tot extra kosten voor aanbieders van digitale diensten. Het is niet mogelijk om de kosten van deze aanpassingen en de gevolgen ervan definitief te bepalen, met name voor het mogelijk grote aantal kleine en microaanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten en videogames die voorheen niet onder artikel 28 van de digitaledienstenverordening vielen. Deze kosten worden echter beperkt door de ontwikkeling van de EU-oplossing voor leeftijdsverificatie, de verwachte groei van de markt voor oplossingen voor veilig ontwerp en het feit dat er al vergelijkbare vereisten bestaan, in het EU-recht en in toenemende mate in derde landen. Ook moet in aanmerking worden genomen dat veel aanbieders van digitale diensten waarschijnlijk herhaaldelijk veel van deze kosten zullen moeten betalen op grond van verschillende nationale wetgevingen, en dus baat zullen hebben bij geharmoniseerde regels.

- **Grondrechten**

Het voorstel heeft tot doel de eerbiediging van de rechten van het kind, zoals verankerd in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ("het Handvest"), in de onlineomgeving te verbeteren, te bevorderen en te ondersteunen. Het doel van vertraagde toegang is de integrale waarborging van de rechten van het kind online, met inbegrip van het recht op de bescherming van zijn welzijn, gezondheid en veiligheid, privacy en diens mogelijkheden tot participatie en vrije meningsuiting, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit, waarbij

zijn belangen voorop staan en zijn recht op ontwikkeling en zelfbeschikking wordt gewaarborgd, vrij van de risico's en schade die bepaalde onlinediensten en -systemen met zich meebrengen. Hoewel de diensten die onder het toepassingsgebied van deze verordening vallen aanzienlijke risico's inhouden voor de gezondheid en veiligheid van kinderen, stellen zij kinderen ook in staat hun mening vrijelijk te uiten en kennis te nemen en te geven van ideeën, zoals beschermd door artikel 24, lid 1, en artikel 11, lid 1, van het Handvest. Daarom is de vertraagde toegang strikt beperkt tot het aanmaken van accounts voor een duidelijk afgebakende reeks digitale diensten en systemen die bepaalde ontwerpkenmerken gebruiken en bepaalde functies beschikbaar stellen aan minderjarigen waarvan is aangetoond dat zij schadelijk zijn voor hun gezondheid en veiligheid. Deze maatregel garandeert dat deze beperking van het recht van het kind op vrije meningsuiting evenredig is en noodzakelijk om de doelstelling van algemeen belang te verwezenlijken, zoals vereist door het Handvest. De toegang tot diensten die veilig, leeftijdsgeschikt en specifiek ontworpen zijn voor kinderen en passend ouderlijk toezicht mogelijk maken, mag niet worden beperkt. Daarnaast wordt voorzien in uitzonderingen op de leeftijdsbeperkingen om de toegang tot informatie, onderwijsmateriaal en overheidsdiensten te waarborgen.

Overeenkomstig algemene opmerking nr. 25 van het VN-Comité voor de rechten van het kind worden er vereisten inzake veiligheid door ontwerp vastgesteld om te waarborgen dat de rechten van het kind online worden geëerbiedigd. Met veilige instellingen wordt kinderen meer privacy geboden, terwijl de beperking van de contacten met vreemden het risico op cyberpesten en grooming zal verminderen.

Ouders en voogden spelen ook een belangrijke rol bij de opvoeding en ontwikkeling van hun kinderen, zoals erkend in artikel 24, lid 3, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. De eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven, de woning en de communicatie wordt gewaarborgd door artikel 7 van het Handvest. Artikel 14, lid 3, van het Handvest waarborgt dat de vrijheid om met inachtneming van de democratische beginselen instellingen voor onderwijs op te richten en het recht van ouders om zich voor hun kinderen te verzekeren van het onderwijs en de opvoeding die overeenstemmen met hun godsdienstige, hun levensbeschouwelijke en hun opvoedkundige overtuiging, worden geëerbiedigd volgens de nationale wetten die de uitoefening ervan beheersen, terwijl ook de eerbiediging van andere in het Handvest verankerde grondrechten wordt gewaarborgd, waaronder artikel 21 inzake non-discriminatie en artikel 24 inzake de rechten van het kind, waarbij het belang van het kind vooropstaat.

Gezien deze belangrijke rol van ouders en voogden voorziet het voorstel in instrumenten voor voogden en biedt het ouders de mogelijkheid om accounts aan te maken in een veilige omgeving voor minderjarigen van 13-15 jaar. Deze instrumenten moeten gelijke tred houden met de ontwikkeling van hun capaciteiten en moeten hun recht op privacy in acht nemen.

Deze verordening waarborgt de rechten van kinderen ook door hun autonomie te versterken. De verordening schrijft voor dat de betrokken aanbieders van digitale diensten en systemen voorzien in gemakkelijk toegankelijke en kindvriendelijke meldingssystemen. Deze moeten ervoor zorgen dat meldingen van minderjarigen en hun voogden met voorrang worden behandeld. De verordening maakt ook verdergaande controle op de instellingen van minderjarigen mogelijk. Voorts helpt het voorstel kinderen om hun digitale vaardigheden en geletterdheid te verbeteren en ouders, verzorgers, leerkrachten en opvoeders om hen daarbij te ondersteunen door ervoor te zorgen dat de lidstaten nationale strategieën ontwikkelen om de bescherming van kinderen online te ondersteunen.

Systemen voor leeftijdsbevestiging en de verplichting om de leeftijd van gebruikers te controleren, kunnen belangrijke gevolgen hebben voor het recht op privacy, alsook voor de

vrijheid van meningsuiting en het recht op participatie en non-discriminatie van gebruikers. Het voorstel bevat duidelijke vereisten inzake de invoering en het gebruik van systemen voor leeftijdsbevestiging, alsook waarborgen en overgangsmaatregelen om de gevolgen voor deze grondrechten te beperken tot wat strikt noodzakelijk is om de gezondheid en veiligheid van minderjarigen online te waarborgen. Deze vereisten voldoen strikt aan de criteria van nauwkeurigheid, betrouwbaarheid, robuustheid, veiligheid, non-discriminatie en niet-indringendheid. Uitgaande van een risicogebaseerde aanpak en ter waarborging van evenredigheid is leeftijdsverificatie alleen verplicht voor de toepassing van vertraagde toegang en geldt het alleen voor nieuwe accounts en voor bestaande accounts wanneer de aanbieder niet met een hoge mate van zekerheid kan zeggen dat de houder van de account oud genoeg is. Door deze criteria in wetgeving vast te leggen, voorziet het voorstel in duidelijke wettelijke normen voor de invoering en het gebruik van leeftijdsbevestigingssystemen die een hoog niveau van gegevensbescherming bieden. Hiermee wordt de ontwikkeling van een innovatieve markt voor oplossingen voor leeftijdsbevestiging op de digitale eengemaakte markt bevorderd, waarbij de grondrechten worden geëerbiedigd.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het is belangrijk dat de Commissie over voldoende personeel beschikt om de activiteiten in het kader van deze verordening uit te voeren. Dit is met name van belang omdat de Commissie bij de uitoefening van haar taken toezicht zal moeten houden op enkele van de financieel sterkste en technologisch meest geavanceerde ondernemingen ter wereld. Voor het toezicht op deze bedrijven is personeel met een hooggekwalificeerd en gespecialiseerd profiel nodig. De Commissie loopt een groot politiek risico als er te weinig middelen beschikbaar worden gesteld voor de handhaving. De roep om snel maatregelen te nemen om Europese kinderen online te beschermen, neemt toe, en om de volgende generatie doeltreffend te beschermen, is voldoende personeel nodig — ook om de versnelde handhaving te kunnen bieden die deze verordening vereist.

Daartoe zal de Commissie de toezichtsvergoeding toepassen zoals vastgesteld in artikel 43 van de digitaledienstenverordening. Aangezien dit voorstel een nadere uitwerking van de digitaledienstenverordening vormt, moeten de middelen ook uit die toezichtsvergoeding kunnen worden bekostigd. Nadere bijzonderheden over de gevolgen voor de begroting zijn te vinden in het financieel en digitaal memorandum.

5. OVERIGE ELEMENTEN

• Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage

Het voorstel zal grondig worden geëvalueerd, met name wat betreft de doeltreffendheid van de vertraagde toegang, de personele werkingssfeer van de vertraagde toegang, de evenredigheid ervan en de vereisten inzake veiligheid door ontwerp. Bij deze evaluatie wordt rekening gehouden met de ervaring die is opgedaan bij de uitvoering van het voorstel en met de technologische, wettelijke en marktontwikkelingen.

Hiermee zal de bestaande monitoring in het kader van de digitaledienstenverordening worden aangevuld.

• Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk I bevat algemene bepalingen, waaronder het onderwerp en het toepassingsgebied van de verordening (artikelen 1 en 2) en de definities van de belangrijkste termen die in de verordening worden gebruikt (artikel 3). Dit hoofdstuk bevat ook antiontwijkingsregels voor

aanbieders die onder het toepassingsgebied van deze verordening vallen (artikel 4) en verplichtingen voor aangewezen aanbieders om kennisgeving te doen van een nalevingsplan en dit aan een onafhankelijke audit te onderwerpen (artikel 5).

Hoofdstuk II bevat bepalingen betreffende de vertraagde toegang van minderjarigen tot sociale media, waarin wordt bepaald dat aanbieders van diensten met specifieke kenmerken die socialenetwerkdiensten of videoplatformdiensten vormen, of beide, minderjarigen die jonger dan zijn 15 jaar niet mogen toestaan een eigen account aan te maken. Bovendien kunnen aanbieders van deze diensten voogden toestaan accounts aan te maken voor minderjarigen ouder dan 13 jaar waarmee zij toegang kunnen krijgen tot beperkte, op de leeftijd afgestemde functies van de dienst (artikel 6). Wanneer aanbieders van videoplatformdiensten kunnen aantonen dat zij een aan de leeftijd aangepaste dienst zijn, kunnen zij voogden bij wijze van uitzondering ook toestaan minderjarigen jonger dan 13 jaar toegang te geven tot de dienst door middel van accounts die door de voogden zelf worden aangemaakt en gecontroleerd (artikel 7).

Hoofdstuk III bevat bepalingen inzake veiligheid door ontwerp die van toepassing zijn op aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, AI-metgezellen, algemene conversationele chatbots en onlinespellen.

Afdeling 1 bevat algemene bepalingen die van toepassing zijn op aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, AI-metgezellen, algemene conversationele chatbots, onlinespellen en appstores. In deze afdeling wordt gespecificeerd dat de vereisten van dit hoofdstuk ook van toepassing zijn op niet-geregistreerde afnemers van de dienst of gebruikers van het systeem, en dat van die vereisten alleen kan worden afgeweken wanneer op basis van leeftijdsbevestiging overeenkomstig hoofdstuk V (artikel 8) wordt vastgesteld dat de afnemer van de dienst of gebruiker van het systeem een volwassene is.

Afdeling 2 bevat bepalingen die van toepassing zijn op onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten. Het is deze diensten met name verboden hun diensten te ontwerpen, te organiseren of te exploiteren op een wijze die bedoeld is om dwangmatig of buitensporig gebruik van de dienst door minderjarigen aan te moedigen of waarvan dat redelijkerwijs mag worden verwacht. Zij moeten doeltreffende instrumenten voor tijdbeheer invoeren die de belangrijkste slaapuren en de schooltijden van minderjarigen respecteren (artikel 9). Aanbieders die gebruikmaken van aanbevelingssystemen zijn verplicht de gesuggereerde informatie en de optimalisering van hun aanbevelingssystemen voor minderjarigen zodanig te ontwerpen dat een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging voor minderjarigen wordt gewaarborgd (artikel 10). Daarnaast moeten deze aanbieders passende en evenredige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat in de instellingen standaard worden uitgegaan van een hoog niveau van privacy, beveiliging en veiligheid voor minderjarigen dat niet kan worden gewijzigd tenzij minderjarigen uitdrukkelijk met dergelijke wijzigingen hebben ingestemd. Deze aanbieders zorgen ervoor dat gebruiksmogelijkheden of instellingen die werkelijke of voorzienbare negatieve gevolgen hebben voor de privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen niet beschikbaar zijn voor minderjarigen (artikel 11). Die aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten zijn ook verplicht om maatregelen te nemen die een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen waarborgen in verband met contacten tussen minderjarigen en andere afnemers van de dienst (artikel 12). Tot slot zorgen dezelfde aanbieders ervoor dat, voordat een economische transactie plaatsvindt, het voor de betrokken minderjarige duidelijk is dat het een economische transactie betreft, alsook dat er geen misbruik wordt gemaakt van hun nog

onderontwikkelde commerciële geletterdheid door ontwerp-, organisatie- of operationele keuzes die kunnen leiden tot buitensporige, impulsieve of ongewenste uitgaven, wat mede betekent dat zij niet mogen worden blootgesteld aan systemen met variabele beloning (artikel 13).

Afdeling 3 bevat bepalingen die van toepassing zijn op AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots. In deze afdeling worden aanbieders met name verplicht om bepalingen inzake veiligheid door ontwerp toe te passen die verband houden met verslavend ontwerp, veilige instellingen en transparantie over handelstransacties, zoals uiteengezet in de artikelen 9, 11 en 13 van afdeling 2, alsook specifieke op deze systemen toegesneden regels (artikel 14). Op grond van deze regels moeten aanbieders van AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots zorgen voor een sterke bescherming van de kinderveiligheid, onder meer door hun systemen zodanig te ontwerpen dat minderjarigen niet worden blootgesteld aan kenmerken die emotionele afhankelijkheid kunnen creëren, schadelijke interacties worden voorkomen en er na het in de handel brengen tests en monitoring worden uitgevoerd om mogelijke aantasting van de veiligheid, de gezondheid, de grondrechten, het welzijn en de ontwikkeling van minderjarigen vast te stellen en te beperken. Wanneer dergelijke systemen worden gebruikt als functionaliteit van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten of een onlinespel, moeten de aanbieders van die diensten ervoor zorgen dat AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots niet automatisch worden geactiveerd, dat minderjarigen als zij geactiveerd zijn de mogelijkheid hebben van het gebruik ervan af te zien en niet worden aangemoedigd om ze te gebruiken.

Afdeling 4 bevat bepalingen die van toepassing zijn op onlinespellen. Deze afdeling verplicht aanbieders met name om bepalingen inzake veiligheid door ontwerp toe te passen in verband met verslavend ontwerp en veilige instellingen zoals uiteengezet in de artikelen 9, 11 en 12 van afdeling 2, alsook specifiek op onlinespellen toegesneden regels (artikel 15). Deze regels houden onder meer in dat onlinespellen moeten voorzien in waarborgen om te voorkomen dat zij worden gebruikt om minderjarigen ertoe aan te zetten contacten te leggen via andere diensten die privacy-, veiligheids- of beveiligingsrisico's voor hen kunnen opleveren. Wanneer aanbieders van videospelplatforms afnemers toestaan videospellen te creëren, zorgt de aanbieder voor de nodige software en ondersteuning om ervoor te zorgen dat die videospellen kunnen voldoen aan de verplichtingen van artikel 15, leden 1 en 2, en de artikelen 18 en 20.

Afdeling 5 bevat bepalingen inzake op de leeftijd afgestemde toegang die gelden voor aanbieders van appstores. Deze afdeling verplicht die aanbieders een leeftijdsclassificatiesysteem in te voeren om de leeftijdsgeschiktheid van softwaretoepassingen vast te stellen en de leeftijd van de afnemer van de dienst te bepalen door middel van leeftijdsbevestiging. Wanneer een softwaretoepassing niet leeftijdsgeschikt wordt geacht, verleent de aanbieder van de appstore minderjarigen geen toegang tot softwaretoepassingen die niet geschikt zijn voor hun leeftijd (artikel 16). Tot slot wordt in deze afdeling het opstellen van gedragscodes aangemoedigd om bij te dragen tot de geharmoniseerde invoering en toepassing van leeftijdsclassificatiesystemen (artikel 17).

Afdeling 6 bevat aanvullende algemene verplichtingen inzake de zeggenschap van minderjarigen en instrumenten voor de empowerment van minderjarigen en voogden die van toepassing zijn op de aanbieders van socialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, AI-metgezellen, algemene conversationele chatbots en videospelplatforms en spellen. In deze afdeling wordt gespecificeerd dat die aanbieders verplicht zijn ervoor te zorgen dat de functies, communicatie, informatie en de instrumenten en mechanismen voor

gebruikerscontrole van de dienst, alsook de waarschuwingen en alle andere in hoofdstuk III bedoelde informatie gemakkelijk toegankelijk zijn voor alle minderjarigen en worden gepresenteerd op een manier die minderjarigen kunnen begrijpen. Aanbieders van zeer grote onlineplatforms in de zin van artikel 33, lid 1, van Verordening (EU) 2022/2065 zijn verplicht deze informatie te verstrekken in de officiële taal of talen van de lidstaat of lidstaten waar de dienst wordt verleend. Bovendien zijn aanbieders van socialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, AI-metgezellen, algemene conversationele chatbots en videospelplatforms verplicht instrumenten aan te bieden die minderjarigen in staat stellen de inhoud en de instellingen ervan te bepalen en feedback te geven die een duurzaam effect moet hebben op de aanbevolen inhoud (artikel 18). In deze afdeling wordt ook gespecificeerd dat die aanbieders verplicht zijn kindvriendelijke meldingsmechanismen en hulpmiddelen voor minderjarigen beschikbaar te stellen (artikel 19), alsook doeltreffende, gemakkelijk te gebruiken hulpmiddelen voor voogden. Bovendien worden die aanbieders van socialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, AI-metgezellen, algemene conversationele chatbots en onlinespellen in deze afdeling verplicht om de uitrol van dergelijke hulpmiddelen aan te moedigen en worden aanbieders van zeer grote onlineplatforms in de zin van artikel 33, lid 1, van Verordening (EU) 2022/2065 verplicht ervoor te zorgen dat deze hulpmiddelen voor voogden interoperabel zijn met door derden verstrekte hulpmiddelen voor voogden, overeenkomstig de voorwaarden van artikel 6 van Verordening (EU) 2022/1925 (artikel 20). Tot slot wordt in deze afdeling bepaald dat minderjarigen en voogden het recht hebben om bij de bevoegde autoriteit een klacht in te dienen tegen aanbieders van socialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, AI-metgezellen, algemene conversationele chatbots en onlinespellen over vermeende inbreuken op deze verordening, en dat minderjarigen en voogden het recht hebben om een orgaan, organisatie of vereniging te machtigen de bij deze verordening verleende rechten namens de minderjarige of zijn voogd uit te oefenen (artikel 21).

Afdeling 7 bevat overige bepalingen betreffende passende zorgvuldigheid voor een veilige onlineomgeving. Zij bevat de monitoringverplichtingen voor zeer grote onlineplatforms (artikel 22), bepalingen inzake het opstellen van gedragscodes (artikel 23) en de verplichting voor diensten om een wettelijke vertegenwoordiger te hebben (artikel 24). Tot slot wordt hierin bepaald dat de Commissie bevoegd is gedelegeerde handelingen vast te stellen ter aanvulling van de in dit hoofdstuk genoemde maatregelen om te waarborgen dat deze aanbieders een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging voor minderjarigen bieden (artikel 25).

Hoofdstuk IV bevat de verplichting om de ouderlijke verantwoordelijkheid te verifiëren (artikel 26).

Hoofdstuk V bevat bepalingen inzake leeftijdsbevestiging.

Afdeling 1 bevat de algemene beginselen voor leeftijdsbevestiging. In deze afdeling wordt gespecificeerd dat wanneer aanbieders die binnen het toepassingsgebied van de hoofdstukken II en III vallen oplossingen voor leeftijdsbevestiging moeten toepassen, zij een hoog niveau van nauwkeurigheid, betrouwbaarheid, robuustheid, niet-indringendheid, privacy en non-discriminatie moeten bieden, en dat een eigen verklaring niet volstaat om aan deze verordening te voldoen (artikel 27). Zij bevat ook de specifieke regels voor gegevensbescherming bij leeftijdsbevestiging (artikel 28).

In **afdeling 2** wordt dit aangevuld met specifieke verplichtingen voor leeftijdsbevestiging, waarin wordt bepaald dat aanbieders ter naleving van de artikelen 5 en 6 leeftijdsverificatie moeten invoeren, en bij de naleving van hoofdstuk III onder specifieke voorwaarden zowel

leeftijdsverificatie als andere oplossingen voor leeftijdsbevestiging mogen gebruiken (artikel 29). Als aanvulling hierop heeft de Commissie de bevoegdheid om de in het hoofdstuk over leeftijdsbevestiging vastgestelde details nader te specificeren (artikel 30). Bovendien moeten de lidstaten op grond van deze afdeling de nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat leeftijdsattesteringen op verschillende manieren kunnen worden verkregen om de minimumleeftijd te controleren; ook moeten zij ten minste één oplossing voor leeftijdsverificatie beschikbaar stellen (artikel 31). Tot slot bevat deze afdeling maatregelen inzake leeftijdsverificatie voor bestaande accounts (artikel 32).

Hoofdstuk VI bevat een bepaling over de maatregelen die de lidstaten moeten nemen om minderjarigen voor te bereiden op en te ondersteunen bij de toepassing deze verordening (artikel 33).

Hoofdstuk VII bevat de bepalingen betreffende de bevoegdheden, het toezicht en de handhaving van de bepalingen in dit voorstel die gebaseerd zijn op de bestaande handhavingsstructuren en -kaders uit hoofde van Verordening (EU) 2022/2065 en Verordening (EU) 2024/1689 met als doel dubbel werk te voorkomen en te zorgen voor samenhang met de bestaande regels voor tussenhandelsdiensten en AI-systemen (artikel 34). Wanneer de Commissie een inbreukprocedure inleidt tegen diensten en systemen die onder haar exclusieve bevoegdheid vallen, streeft zij ernaar binnen negentig dagen een definitief besluit vast te stellen en de voorlopige bevindingen binnen dertig dagen na de inleiding van de procedure aan de betrokken aanbieder mee te delen (artikel 35). Tot slot bevat dit hoofdstuk een bepaling over de financiering van de toezichts- en handhavingsactiviteiten van de Commissie uit hoofde van deze verordening (artikel 36) en bepalingen over de ontwikkeling van deskundigheid en incidentresponsmechanismen (artikelen 37 en 38).

Hoofdstuk VIII bevat de bepalingen inzake uitvoeringshandelingen en gedelegeerde handelingen (artikelen 39 en 40) en **hoofdstuk IX** bevat de slotbepalingen, onder meer over de evaluatie van de verordening, de opname van deze verordening in de bijlage bij de richtlijn representatieve vorderingen (artikel 41) en de inwerkingtreding en toepassing ervan (artikelen 42 en 43).

2026/0286 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende verantwoordelijke en betrouwbare digitale ruimten op internet voor kinderen in de EU (EU KIDS ACT)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité[1],

Gezien het advies van het Comité van de Regio's[2],

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, AI-metgezellen, algemene conversationele chatbots, onlinespellen en appstores zijn een belangrijk onderdeel van het dagelijks leven van minderjarigen geworden. Dergelijke diensten van de informatiemaatschappij en AI-systemen bieden minderjarigen kansen op het gebied van identiteitsontwikkeling, leren, onderwijs, burgerparticipatie, relatieontwikkeling, communicatie, verbindingen leggen en creativiteit. Tegelijkertijd kunnen sommige van die diensten en systemen, mede vanwege hun ontwerp, risico's opleveren voor de privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen. Deze risico's omvatten bijvoorbeeld de blootstelling aan illegale inhoud en risico's als gevolg van cyberpesten of contact met personen die minderjarigen schade willen berokkenen. Minderjarigen kunnen ook als kwetsbare consumenten risico's lopen door manipulatieve handelspraktijken die ongewenste uitgaven en compulsief en verslavend gedrag kunnen veroorzaken. Deze risico's kunnen het gevolg zijn van het rechtstreekse gebruik door minderjarigen van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, AI-metgezellen, algemene conversationele chatbots, onlinespellen en appstores of van het gedrag van andere gebruikers van deze platformen of systemen.

(2) Er is een speciaal panel voor de onlineveiligheid van kinderen ("speciaal panel") opgericht om de Commissie te adviseren over een Europese aanpak van de veiligheid van kinderen online. Het verslag van de medevoorzitters van het speciaal panel werd in juli 2026 gepresenteerd en is gebaseerd op zes leidende beginselen: een ontwikkelingsgerichte aanpak, gelijkheid en diversiteit, bescherming van minderjarigen, verantwoording door aanbieders van digitale diensten en consumentenrechten, empowerment en media-educatie, en de rechten en participatie van kinderen. In het verslag wordt met name aanbevolen om EU-brede beperkingen

[1] PB C, , blz. .
[2] PB C, , blz. .

voor de toegang tot sociale media en geharmoniseerde regels inzake de veiligheid door ontwerp van sociale media, andere digitale diensten, onlinespellen en bepaalde voor minderjarigen toegankelijke AI-systemen in te voeren, alsook evenredige, privacybestendige systemen voor leeftijdsbevestiging. Het is de bedoeling de volledige digitale omgeving (sociale media+) te bestrijken om een doeltreffende en complete bescherming van minderjarigen online te waarborgen.

(3) De lidstaten voeren steeds meer nationale wetgeving in, of overwegen deze in te voeren, om een minimumleeftijd vast te stellen waarop minderjarigen toegang kunnen krijgen tot bepaalde onlinediensten. Die uiteenlopende nationale wetten hebben een negatieve invloed op de interne markt die, krachtens artikel 26 VWEU, een ruimte zonder binnengrenzen omvat waarin het vrije verkeer van goederen en diensten en de vrijheid van vestiging zijn gewaarborgd, rekening houdend met het inherent grensoverschrijdende karakter van het internet en van onlinediensten en -systemen. De voorwaarden waaronder aanbieders de toegang van minderjarigen tot bepaalde diensten en systemen moeten beperken, alsook de verplichtingen met betrekking tot het ontwerp van hun diensten en systemen, vereisen harmonisatie om rechtszekerheid te creëren voor aanbieders van diensten en systemen die in de hele Unie toegankelijk zijn voor minderjarigen, en om een gelijke mate van bescherming te bieden aan alle minderjarigen, ongeacht waar zij zich in de Unie bevinden.

(4) Bij Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad[3] is een horizontaal kader van zorgvuldigheidsverplichtingen voor aanbieders van tussenhandelsdiensten vastgesteld, met inbegrip van specifieke verplichtingen met betrekking tot de bescherming van minderjarigen online. Meer specifiek zijn aanbieders van voor minderjarigen toegankelijke onlineplatforms volgens artikel 28 van deze verordening verplicht passende en evenredige maatregelen te nemen om een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen binnen hun dienst te waarborgen. De richtsnoeren van de Commissie inzake maatregelen om een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging voor minderjarigen online te waarborgen[4], bevatten een niet-uitputtende lijst van maatregelen die aanbieders van voor minderjarigen toegankelijke onlineplatforms moeten nemen om te voldoen aan hun verplichting uit hoofde van artikel 28, lid 1, van Verordening (EU) 2022/2065.

(5) Deze verordening specificeert de relevante bepalingen van Verordening (EU) 2022/2065 met betrekking tot de bescherming van minderjarigen en vult deze aan, met name om een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging voor minderjarigen te waarborgen, rekening houdend met de richtsnoeren en het verslag van de medevoorzitters van het speciaal panel. Daartoe worden in deze verordening regels vastgesteld betreffende een geharmoniseerde minimumleeftijd voor het aanmaken van een account bij onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten, en geharmoniseerde vereisten inzake het ontwerp van deze diensten en inzake leeftijdsbevestiging.

(6) Artikel 28 van Verordening (EU) 2022/2065 wordt met het oog hierop nader uitgewerkt in de bepalingen tot vaststelling van een geharmoniseerde minimumleeftijd

---

[3] Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG (digitaledienstenverordening) (PB L 277 van 27.10.2022, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

[4] Richtsnoeren inzake maatregelen om een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging voor minderjarigen online te waarborgen, overeenkomstig artikel 28, lid 4, van Verordening (EU) 2022/2065 (PB C, C/2025/5519, 10.10.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5519/oj).

voor het aanmaken van een account bij onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten, geharmoniseerde veiligheidsvoorschriften voor onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, videospelplatformdiensten en appstores, en geharmoniseerde regels inzake leeftijdsbevestiging online en ouderlijke verantwoordelijkheid, teneinde praktisch vorm te geven aan de verplichting om een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging voor minderjarigen te waarborgen.

(7) Niets in deze verordening mag worden uitgelegd als een oplegging van een algemene monitoringsverplichting of een algemene verplichting om actief naar feiten te zoeken, of als een algemene verplichting voor aanbieders van tussenhandelsdiensten om proactieve maatregelen te nemen in verband met illegale inhoud.

(8) Deze verordening vormt ook een aanvulling op Verordening (EU) 2024/1689 van het Europees Parlement en de Raad[5], waarin een alomvattend, risicogebaseerd kader voor de regulering van AI in de Unie is vastgesteld. Verordening (EU) 2024/1689 verbiedt bepaalde AI-praktijken, waaronder de manipulatie en uitbuiting van de kwetsbaarheden van minderjarigen. Voorts bevat de verordening voorschriften voor AI-systemen met een hoog risico, transparantievereisten voor interactieve en generatieve AI-systemen en verplichtingen voor aanbieders van de meest geavanceerde AI-modellen voor algemene doeleinden om systeemrisico's, met inbegrip van risico's voor de veiligheid en het welzijn van minderjarigen, te beoordelen en te beperken. Onverminderd de voorschriften en verplichtingen van Verordening (EU) 2024/1689 heeft deze verordening tot doel de specifieke risico's voor minderjarigen van AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots aan te pakken en specifieke geharmoniseerde maatregelen vast te stellen die aanbieders van die AI-systemen moeten nemen om een hoog niveau van bescherming van de gezondheid en veiligheid van minderjarigen te waarborgen en hun lichamelijk, geestelijk en emotioneel welzijn en ontwikkeling te ondersteunen.

(9) Deze verordening moet worden gezien als onderdeel van de algemene inspanningen van de EU om gebruikers, met inbegrip van kinderen en andere kwetsbare groepen, te beschermen tegen blootstelling aan illegale online-inhoud. Deze omvatten ook Richtlijn (EU) 2024/1385 ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, die het zonder toestemming delen van intieme beelden of gemanipuleerd materiaal, gendergerelateerde haatzaaiende uitlatingen, cyberintimidatie en cyberstalking strafbaar stelt, ook wanneer dit minderjarigen betreft.

(10) Deze verordening doet geen afbreuk aan de regels van Richtlijn 2010/13/EU betreffende andere aspecten van de verlening van diensten die onder deze verordening vallen, met name de regels betreffende de bescherming van minderjarigen als kijkers van audiovisuele inhoud. Wanneer andere instrumenten van het Unierecht soortgelijke, maar geen specifiekere aspecten regelen van de verlening van diensten die onder het toepassingsgebied van deze verordening vallen, moet deze laatste prevaleren.

(11) Voortbouwend op definities betreffende de digitale omgeving moet deze verordening van toepassing zijn op aanbieders van bepaalde diensten van de informatiemaatschappij zoals gedefinieerd in Richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad, dat wil zeggen elke dienst die gewoonlijk tegen

[5] Verordening (EU) 2024/1689 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 tot vaststelling van geharmoniseerde regels betreffende artificiële intelligentie en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 300/2008, (EU) nr. 167/2013, (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 en (EU) 2019/2144 en de Richtlijnen 2014/90/EU, (EU) 2016/797 en (EU) 2020/1828 (verordening artificiële intelligentie) (PB L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

vergoeding, langs elektronische weg, op afstand en op individueel verzoek van een afnemer, wordt verricht. Meer specifiek moet deze verordening moet van toepassing zijn op aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten. Deze verordening moet ook van toepassing zijn op bepaalde AI-systemen in de zin van artikel 3, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1689 die toegankelijk zijn voor minderjarigen en die kunnen worden aangemerkt als AI-metgezellen of algemene conversationele chatbots. Daarnaast moet deze verordening van toepassing zijn op aanbieders van besturingssystemen zoals gedefinieerd in Verordening (EU) 2022/1925, alsook op aanbieders van appstores zoals gedefinieerd in Verordening (EU) 2022/1925, een type onlinetussenhandelsdienst dat gericht is op softwareapplicaties als te verstrekken product of dienst. Voor de duidelijkheid moet worden opgemerkt dat deze verordening ook van toepassing is op onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatforms en appstores die overeenkomstig artikel 33 van Verordening (EU) 2022/2065 als zeer grote onlineplatforms worden aangemerkt.

(12) Videospellen zijn een belangrijk onderdeel geworden van de digitale omgeving waarin minderjarigen actief zijn en omgang hebben met anderen, zij het om te spelen, specifieke doelen te bereiken of zich te vermaken. Bepaalde videospelplatforms maken het mogelijk om door gebruikers gegenereerde inhoud te verspreiden onder of uit te wisselen met een onbepaald aantal afnemers van de dienst en faciliteren het contact tussen deze afnemers. Dergelijke onlinespellen vallen onder de definitie van onlineplatforms als bedoeld in Verordening (EU) 2022/2065 en moeten onder het toepassingsgebied van deze verordening vallen. Sommige onlinespellen die het niet mogelijk maken om informatie onder een onbepaald aantal afnemers te verspreiden, moeten echter ook onder het toepassingsgebied van deze verordening vallen. Dit geldt voor elk spel dat op een computer, een mobiel apparaat of een spelconsole kan worden gespeeld, ongeacht of de software van het spel lokaal wordt uitgevoerd, bijvoorbeeld op een duurzame gegevensdrager, of op afstand, en ongeacht of de dienst gratis, tegen betaling of tegen een hybride vergoeding wordt verleend, in de vorm van aankopen tijdens het gebruik (of in de applicatie). Onlinespellen die uitsluitend via fysieke media toegankelijk of verkrijgbaar zijn, zonder onlinecomponenten die de toegang tot, de distributie of de aankoop ervan mogelijk maken, worden voor de toepassing van deze verordening niet als onlinespellen beschouwd. Voor de duidelijkheid: ook indien een onlinespel bepaalde kenmerken van een videoplatform heeft, wordt het voor de toepassing van deze verordening als een onlinespel beschouwd.

(13) Om de evenredigheid van de verordening te waarborgen, mag deze verordening niet van toepassing zijn op diensten of systemen die vanwege hun niet-commerciële, educatieve, wetenschappelijke of openbare aard wezenlijk een zeer laag risico voor minderjarigen inhouden. Deze uitsluiting moet gelden voor online-encyclopedieën zonder winstoogmerk, onderwijs- en wetenschappelijke gegevensbanken zonder winstoogmerk, diensten en systemen die hoofdzakelijk voor onderwijsdoeleinden zijn ontworpen en door of voor onderwijsinstellingen of -organisaties worden beheerd; platforms voor het ontwikkelen en delen van opensourcesoftware, diensten en systemen die specifiek zijn ontwikkeld en worden geëxploiteerd met wetenschappelijk onderzoek en ontwikkeling als enig doel, en diensten en systemen die worden ontworpen, ontwikkeld en geëxploiteerd door overheidsinstanties en voor exclusief gebruik door of namens overheidsinstanties.

(14) Wanneer aanbieders van diensten die onder het toepassingsgebied van deze verordening vallen ook onderworpen zijn aan de verplichting om een hoog niveau van

privacy, veiligheid en beveiliging te waarborgen overeenkomstig artikel 28, lid 1, van Verordening (EU) 2022/2065, worden deze verplichtingen gespecificeerd voor de onderwerpen die onder deze verordening vallen. De naleving van de in deze verordening vastgestelde verplichtingen mag op zich echter niet worden beschouwd als een bewijs van naleving door dergelijke aanbieders van artikel 28, lid 1, van Verordening (EU) 2022/2065 en laat derhalve onverlet dat die aanbieders mogelijk verdere risicobeperkende maatregelen moeten nemen in verband met onderwerpen die niet onder deze verordening vallen, zoals die welke betrekking hebben op het waarborgen van de veiligheid. Artikel 28, lid 1, van Verordening (EU) 2022/2065 moet eveneens van toepassing blijven op onlineplatforms die buiten het toepassingsgebied van deze verordening vallen.

(15) Voor de toepassing van deze verordening is het passend een gemeenschappelijke definitie van minderjarige of kind vast te stellen. Onder "minderjarige" of "kind" moet worden verstaan elke natuurlijke persoon jonger dan 18 jaar, ongeacht eventuele bepalingen van nationaal recht die voorzien in het eerder of later bereiken van de wettelijke meerderjarigheid. Hoewel aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, onlinespellen, appstores en AI-systemen in de eerste plaats verantwoordelijk blijven voor de veiligheid van hun diensten en systemen wanneer deze door minderjarigen worden gebruikt, kunnen ouders en wettelijke voogden een rol spelen bij het begeleiden van de online-ervaring van minderjarigen. Het begrip "voogd" moet voor de toepassing van deze verordening gebaseerd zijn op de definitie van ouderlijke verantwoordelijkheid van Verordening (EU) 2019/1111 van de Raad[6].

(16) Voor de toepassing van deze verordening moet de definitie van "AI-systeem" van toepassing zijn als omschreven in artikel 3, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1689. Voorts is het passend bepaalde soorten AI-systemen te definiëren die als AI-metgezellen of algemene conversationele chatbots kunnen worden aangemerkt en onderworpen zijn aan de aanvullende verplichtingen van deze verordening. Wanneer in deze verordening wordt verwezen naar een aanbieder van een AI-metgezel of een algemene conversationele chatbot, moet het begrip "aanbieder" worden opgevat zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 3, van Verordening (EU) 2024/1689.

(17) De definities met betrekking tot leeftijdsbevestiging, waaronder "leeftijdsverificatie", "leeftijdsbevestiging", "EU-lijst van aanbieders van EU-leeftijdsattesteringen", "EU-lijst van verleners van EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie", "EU-regeling voor leeftijdsverificatie" en "leeftijdsattestering", moeten geacht worden voort te bouwen op en in overeenstemming te zijn met het Uniekader dat is vastgesteld bij Verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad, zoals gewijzigd bij Verordening (EU) 2024/1183, alsook met Aanbeveling (EU) 2026/1035 van de Commissie van 29 april 2026 tot vaststelling van een gemeenschappelijk kader voor technologieën voor leeftijdsverificatie van minderjarigen in de EU en de bijbehorende richtsnoeren van de Commissie voor de bescherming van minderjarigen online.

(18) Om ervoor te zorgen dat voor minderjarigen een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging wordt gewaarborgd, is het belangrijk dat de verplichtingen doeltreffend worden toegepast en niet worden omzeild. Aanbieders mogen derhalve geen gedragingen vertonen die de doeltreffendheid van de in deze verordening vastgelegde

[6] Verordening (EU) 2019/1111 van de Raad van 25 juni 2019 betreffende de bevoegdheid, de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en betreffende internationale kinderontvoering (PB L 178 van 2.7.2019, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1111/oj).

verplichtingen kunnen ondermijnen. Die gedragingen omvatten het ontwerp van de dienst of het systeem, de niet-neutrale presentatie van keuzes aan afnemers van de dienst of gebruikers van het systeem, of het gebruik van de structuur, functie of werkwijze van een gebruikersinterface of een deel daarvan om de autonomie, besluitvorming of keuzes van gebruikers te ondergraven of in te perken. Minderjarigen mogen bijvoorbeeld bij het aanmaken van een account niet worden verzocht het niveau van gevoelige instellingen, zoals de toegang tot de geolocatie of de camera, te verlagen. Zij mogen er ook niet toe worden aangezet de verplichtingen inzake vertraagde toegang te omzeilen. Aanbieders moeten ook de mogelijkheden voor minderjarigen beperken om secundaire accounts aan te maken die gericht zijn op het omzeilen van maatregelen voor veiligheid door ontwerp.

(19) Om ervoor te zorgen dat de diensten waartoe minderjarigen toegang hebben het hoogste niveau van privacy, veiligheid en beveiliging bieden, moeten de aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten die overeenkomstig artikel 33 van Verordening (EU) 2022/2065 zijn aangewezen als zeer grote onlineplatforms, de Commissie in kennis stellen van de maatregelen die zij voornemens zijn te nemen om een doeltreffende naleving van de verplichtingen te waarborgen, zoals de vertraagde toegang tot diensten en veiligheid door ontwerp. Dit moet de Commissie in staat stellen om, na een beoordeling door onafhankelijke controleurs met specifieke kennis van zaken, na te gaan of de aanbieders op wie de verplichtingen van de hoofdstukken II tot en met V van deze verordening van toepassing zijn, de nodige maatregelen hebben genomen om aan die verplichtingen te voldoen. De Commissie moet op dat nalevingsplan reageren, onverminderd haar toezichts- en handhavingsbevoegdheden, met name de bevoegdheid om krachtens artikel 34 van deze verordening een procedure in te leiden. Dit kennisgevingsmechanisme is noodzakelijk en staat in verhouding tot het nagestreefde doel; ook worden hiermee de in de artikelen 16 en 11 van het Handvest verankerde grondrechten van de vrijheid van ondernemerschap en de vrijheid kennis te nemen en te geven van informatie geëerbiedigd.

(20) De eerste vijftien jaar zijn bijzonder belangrijk voor de cognitieve, emotionele en sociale ontwikkeling van minderjarigen, alsook voor de ontwikkeling van hun persoonlijkheid, identiteit en waardensystemen. Uit wetenschappelijk bewijs blijkt dat bepaalde onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten vanwege hun specifieke kenmerken en functies een bijzonder ernstig risico vormen voor de privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen jonger dan 15 jaar. Deze variëren van risico’s voor passieve onlinegebruikers jonger dan 3 jaar, wanneer zorg kan worden vervangen door schermtijd ten koste van het concentratievermogen, de taalverwerving en sociaal-emotionele ontwikkeling van kinderen, tot het risico op discrepanties tussen de voortdurende blootstelling aan externe stimulansen en de zich ontwikkelende capaciteiten en ontluikende zelfperceptie van kinderen, en het risico op het samenvallen van gevoelige ontwikkelingsfasen met de door platforms bevorderde verspreiding van inhoud en interacties. Uit onderzoek blijkt dat deze gevolgen hebben voor de geestelijke gezondheid en dat kinderen onder de 13 jaar bijzonder kwetsbaar zijn. Tot hun vijftiende levensjaar bevinden adolescenten zich in een overgangsproces naar zelfstandigheid, en terwijl het toezicht door verzorgers en opvoeders minder doeltreffend wordt, worden de risico’s steeds meer bepaald door de sociale aspecten van digitale diensten in plaats van door individuele gedragingen, en bevinden adolescenten tussen 13 en 15 zich in de meest kwetsbare fase van hun ontwikkeling. Daarom is het van cruciaal belang ervoor te zorgen dat zij hun recht op ontwikkeling en zelfbeschikking kunnen uitoefenen zonder de aanzienlijke risico’s en schade die

bepaalde onlinediensten voor minderjarigen kunnen hebben. Om een gelijk niveau van bescherming voor minderjarigen in de Unie te waarborgen, is het noodzakelijk een EU-brede toegangsbeperking tot sociale media+ in te voeren voor kinderen jonger dan 13 jaar. Om versnippering van de interne markt door uiteenlopende nationale wetgeving te voorkomen, moet er een geharmoniseerde minimumleeftijd van 15 jaar worden vastgesteld voor het aanmaken van eigen accounts bij onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten die kenmerken of functies bieden die bijzonder schadelijk zijn voor minderjarigen onder die leeftijd. Dit mag geen afbreuk doen aan Unierecht of nationaal recht dat in overeenstemming is met het Unierecht waarbij een hogere minimumleeftijd wordt vastgesteld voor specifieke categorieën inhoud, zoals pornografie of gokken.

(21) De kenmerken en functies die worden geacht een risico te vormen voor de privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen jonger dan 15 jaar zijn vastgelegd in wereldwijd erkende classificaties van onlinerisico's, waaronder de blootstelling van minderjarigen aan inhoud of contacten die ongeschikt zijn voor hun leeftijd, alsook schadelijke gedragingen van andere gebruikers of andere commerciële of horizontale risico's zoals buitensporig gebruik. Dit omvat derhalve ook kenmerken en functies die het consumeren en verspreiden van bepaalde schadelijke inhoud mogelijk maken, evenals schadelijke interacties of schadelijk gedrag. Met name diensten die afnemers in staat stellen inhoud in real time te verspreiden onder een onbepaald aantal mensen stellen minderjarigen bloot aan risico's voor hun privacy en aan ongepaste inhoud, zoals pornografie; door minderjarigen in staat te stellen met onbekende gebruikers te communiceren, worden zij blootgesteld aan het risico van ongepast contact met volwassenen, maar ook aan misbruik of ander schadelijk gedrag door andere gebruikers; het automatisch suggereren van inhoud of contacten maakt dat minderjarigen het risico lopen te worden blootgesteld aan schadelijke inhoud of zogenaamde "konijnenholen" met schadelijke inhoud, alsook aan potentieel schadelijke contacten met kwaadwillige gebruikers; het gebruik van functionaliteiten, interfaceontwerpen of kenmerken die kunnen leiden tot dwangmatig of buitensporig gebruik, zoals pushmeldingen of het eindeloos aanbieden van inhoud, stelt minderjarigen bloot aan het risico gedrag te ontwikkelen dat hun geestelijke gezondheid en welzijn schaadt, met inbegrip van verslavend gedrag. Deze functionaliteiten worden doorgaans alleen aangeboden aan afnemers die via een account toegang hebben tot de dienst. Rekening houdend met het recht van de minderjarige op vrijheid van meningsuiting is het derhalve evenredig om de mogelijkheid om deze accounts aan te maken en te gebruiken, uit te stellen, aangezien het gebruik van dezelfde dienst zonder account een lager risico voor minderjarigen inhoudt.

(22) Gezien de rol van ouders en wettelijke voogden bij de ondersteuning van de groeiende autonomie en veilige ontwikkeling van minderjarigen online, is het passend aanbieders toe te staan bij wijze van uitzondering af te wijken van de in deze verordening vastgestelde minimumleeftijd voor autonome toegang, en een lagere minimumleeftijd van 13 jaar te hanteren, om degene die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt in staat te stellen een account met beperkte functionaliteiten aan te maken voor kinderen tussen 13 en 15 jaar. Een dergelijke account moet een account zijn van de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt en niet van de betrokken minderjarige. Die afwijking mag alleen worden toegestaan na verificatie van de ouderlijke verantwoordelijkheid en mag de doelstelling van deze verordening niet ondermijnen; het recht van kinderen op bescherming en privacy en het belang van het kind staan immers voorop. Tot slot mag die afwijking niet worden toegestaan wanneer aanbieders

in hun gebruiksvoorwaarden de toegang tot en het gebruik van hun dienst beperken voor gebruikers onder een minimumleeftijd die hoger is dan 13 jaar.

(23) Wanneer een videoplatformdienst specifiek is ontworpen voor minderjarigen jonger dan 13 jaar, kan een voogd een dergelijke minderjarige bij wijze van uitzondering toegang verlenen tot de dienst onder de voorwaarden van artikel 7, maar uitsluitend via de eigen account van de voogd en onder diens controle en toezicht. Bij een dergelijke door een voogd gecontroleerde toegang wordt er door de minderjarige geen eigen account aangemaakt of gebruikt; er is derhalve geen sprake van toegang via een account die is aangemaakt voor of toegewezen aan de minderjarige in de zin van artikel 6, lid 1. De door de voogd gecontroleerde toegang kan worden bewerkstelligd door middel van kindspecifieke instellingen of profielen binnen de account van de voogd; dergelijke instellingen of profielen vormen geen accounts van de minderjarige.

(24) Niets in deze verordening verplicht aanbieders ertoe hun dienst beschikbaar te stellen aan minderjarigen jonger dan 13 jaar, noch doet zij afbreuk aan de algemene voorwaarden van diensten die dergelijke minderjarigen uitsluiten, hoewel deze verder volledig moeten voldoen aan de verplichtingen van deze verordening om hun toegang te voorkomen. De vereisten met betrekking tot een leeftijdsgeschikte kijkerservaring op videoplatformdiensten hebben alleen betrekking op diensten waarvan de aanbieders bewust hebben gekozen voor het aanbieden van een specifiek voor kinderen bedoelde omgeving, en verbinden aan die keuze strikte voorwaarden.

(25) Op de leeftijd afgestemde en veilige online-ervaringen zijn van het grootste belang om minderjarigen te beschermen in een omgeving die steeds vaker online is. Om ervoor te zorgen dat minderjarigen terechtkunnen in een veilige digitale omgeving, moeten aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, onlinespellen, AI-metgezellen, algemene conversationele chatbots en appstores passende en evenredige maatregelen nemen om minderjarigen bij het gebruik van hun dienst of systeem een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging te bieden. Daartoe moeten aanbieders hun diensten en systemen zo ontwerpen dat prioriteit wordt gegeven aan het welzijn van minderjarigen door de bescherming van hun privacy, veiligheid en beveiliging van meet af aan in het ontwerp en de werking ervan te integreren, rekening houdend met de veranderende vermogens van minderjarigen. Wanneer een dienst of systeem toegankelijk is zonder registratie of authenticatie, moet de aanbieder het ontwerp en de instellingen voor niet-geregistreerde of niet-geauthenticeerde gebruikers standaard zodanig configureren dat een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen wordt gewaarborgd. Aanbieders mogen pas van die vereisten afwijken nadat zij door middel van leeftijdsbevestiging overeenkomstig deze verordening hebben vastgesteld dat de afnemer of gebruiker een volwassene is.

(26) Voor onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten moeten de maatregelen die aanbieders van die diensten nemen om aan de verplichtingen van deze verordening te voldoen ervoor zorgen dat zodra minderjarigen een eigen account hebben aangemaakt om de dienst te gebruiken, zij kunnen blijven genieten van een veilige digitale omgeving. Hoewel deze maatregelen de risico's die voortvloeien uit de specifieke functionaliteiten en functies van dergelijke diensten voor minderjarigen ouder dan 15 jaar beperken, blijven onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten toch ongeschikt voor minderjarigen onder die leeftijd. De naleving van die verplichtingen mag derhalve geen afbreuk doen aan de algemene beperking voor minderjarigen om een eigen account aan te maken onder die leeftijd.

(27) Bepaalde kenmerken in het ontwerp van onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten kunnen kwetsbaarheden van minderjarigen uitbuiten en intensief of overmatig gebruik van de dienst, dwangmatige gedragspatronen of verslavend gebruik in de hand werken, met nadelige gevolgen voor het geestelijke, emotionele en lichamelijke welzijn van minderjarigen. Dergelijke kenmerken kunnen onder meer betrekking hebben op het ononderbroken tot zich nemen van inhoud zonder rustpunten, autoplay, autoscroll, autoreplay, oneindig scrollen, berichten die kunstmatig zijn getimed om opnieuw de aandacht te krijgen, beloningsmechanismen die herhaalde betrokkenheid stimuleren, of mechanismen die afnemers van de dienst benadelen wanneer zij niet met regelmatige tussenpozen terugkeren. Daarom mogen aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten minderjarigen niet blootstellen aan manipulatieve of overtuigende ontwerpkenmerken die er voornamelijk op gericht zijn de betrokkenheid te maximaliseren wanneer die kenmerken de privacy, veiligheid of beveiliging van minderjarigen kunnen aantasten of hun autonomie kunnen ondermijnen. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten mogen de beslissing van een minderjarige om het gebruik stop te zetten of het uitblijven van een beslissing van een minderjarige om de dienst te gebruiken niet ondermijnen, bijvoorbeeld via berichten die niet worden geactiveerd door of niet rechtstreeks verband houden met de interactie die de minderjarige met de dienst onderhoudt of de activiteiten die de minderjarige er verricht. Dit moet ook gelden voor situaties waarbij op het platform het gedrag ten aanzien van gebruikers wordt gewijzigd wanneer gebruikers de dienst niet gebruiken. Als zodanig zou dit onder meer betrekking hebben op functies die erop gericht zijn opnieuw de aandacht van gebruikers te krijgen wanneer deze is kwijtgeraakt, zoals het toesturen van berichten over beloningen voor het verdere gebruik van de dienst. De aanbieders mogen evenmin betrokkenheid op regelmatige tijdstippen of met een grotere frequentie stimuleren, bijvoorbeeld door middel van sancties of het verlies van voordelen wanneer de dienst niet regelmatig of binnen welbepaalde tijdsintervallen wordt gebruikt. Aanbieders moeten leeftijdsgeschikte instrumenten voor tijdbeheer en ter bevordering van zeggenschap invoeren, waaronder zichtbare prompts, herinneringen en andere maatregelen die geïnformeerd en weloverwogen gebruik van de dienst ondersteunen, waarbij doeltreffende onderbreking van het gebruik van de dienst mogelijk wordt gemaakt. Aangezien instrumenten voor tijdbeheer vaak terzijde worden geschoven door minderjarige zelf, moeten aanbieders ervoor zorgen dat deze maatregelen het gebruik van de dienst door minderjarigen op doeltreffende wijze verminderen en niet gemakkelijk kunnen worden omzeild. Dergelijke instrumenten moeten waarborgen dat de slaapbehoeften van minderjarigen niet negatief worden beïnvloed door het gebruik van de dienst. Dit betekent onder meer dat op doeltreffende wijze wordt voorkomen dat minderjarigen de dienst gebruiken tijdens schooltijd en de belangrijkste slaapuren, afgestemd op de leeftijd, overeenkomstig wetenschappelijke aanbevelingen. De “belangrijkste slaapuren” moet worden opgevat als de periode van de nacht gedurende welke minderjarigen normaal geacht worden te slapen, en die ten minste acht opeenvolgende uren omvat tussen 22:00 en 8:00 plaatselijke tijd. De “schooltijd” moet worden opgevat als de periode gedurende welke minderjarigen normaal geacht worden naar school te gaan of anderszins deel te nemen aan verplichte onderwijsactiviteiten, overeenkomstig het toepasselijke nationale recht of de toepasselijke nationale praktijk en onder voorbehoud van aanpassing door voogden.

(28) Een kernaspect van het ontwerp en de werking van onlinesocialenetwerkdiensten en van videoplatformdiensten is de wijze waarop informatie op de online-interface van de dienst wordt geprioriteerd en gepresenteerd; deze kan aanzienlijke invloed hebben op

de toegang tot, de betrokkenheid met en de blootstelling aan informatie voor minderjarigen. Om ervoor te zorgen dat minderjarigen online doeltreffend worden beschermd, moeten aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten die aanbevelingssystemen gebruiken hun aanbevelingssystemen zodanig ontwerpen dat ze een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging waarborgen voor minderjarigen. Daartoe moeten aanbieders evaluatieparameters toepassen die de resultaten op het gebied van kwaliteit, veiligheid en geestelijke gezondheid voor minderjarigen vastleggen, zoals parameters waarmee wordt gemeten of het aanbevelingssysteem inhoud selecteert en prioriteert die passend is voor de leeftijd en de ontwikkelingsfase van de minderjarige, waarmee wordt beoordeeld of het systeem de blootstelling aan illegaal, schadelijk of onveilig materiaal doeltreffend voorkomt, en waarmee indicatoren op het gebied van psychologisch welzijn in kaart worden gebracht om het effect ervan op de geestelijke gezondheid van minderjarigen te beoordelen. Die parameters moeten een bijdrage leveren aan de overwegingen op het gebied van optimalisatie die de basis vormen voor de ontwikkeling van de aanbevelingsdoelstellingen van onlineplatforms. Om een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging te waarborgen voor minderjarigen, moeten aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten bij het aanbevelen van inhoud prioriteit en primair gewicht geven aan expliciete, door de gebruiker aangegeven voorkeuren, zoals feedback en interacties van gebruikers die de expliciete voorkeuren van gebruikers aangeven, zowel positieve als negatieve, met inbegrip van de aangegeven en weloverwogen selectie van interessegebieden, enquêtes, rapportage en andere op kwaliteit gebaseerde signalen. Voorts, om erop toe te zien dat minderjarigen meer zeggenschap hebben over de informatie die aan hen wordt voorgesteld, moeten aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten standaard de aanbeveling van informatie uitschakelen die door het aanbevelingssysteem wordt voorgesteld op basis van impliciete, op betrokkenheid gebaseerde signalen afkomstig van het onlinegedrag van minderjarigen. Onder “impliciete, op betrokkenheid gebaseerde signalen” moeten signalen en gegevens worden verstaan die gebruikersvoorkeuren afleiden uit hun activiteiten (surfgedrag op een platform), zoals de tijd die aan het bekijken van inhoud wordt besteed en klikfrequenties. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten moeten ervoor zorgen dat de aanbevelingssystemen niet afhankelijk zijn van het verzamelen van persoonsgegevens die buiten de dienst zijn verzameld. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten moeten er ook op toezien dat minderjarigen niet worden blootgesteld aan inhoud die schadelijk is wanneer deze herhaaldelijk wordt getoond, en moet zodanig worden opgevat dat daaronder ook de zogenaamde “rabbit holes” en filterbubbels vallen van inhoud die een risico kan vormen voor hun veiligheid en beveiliging. Het “rabbit hole”-effect houdt verband met de progressieve versterking van vergelijkbare aanbevelingen van inhoud, waardoor afnemers van de dienst worden toegeleid naar eindeloze routes naar inhoud die mogelijk extreem en schadelijk kunnen zijn voor minderjarigen. Het “filterbubbel”-effect heeft betrekking op de progressieve versterking van inhoud waarbij een minderjarige voornamelijk wordt blootgesteld aan inhoud of informatie die de blootstelling van minderjarigen aan diverse inhoud en informatie beperkt. Minderjarigen moeten ook zeggenschap krijgen over hun aanbevelingssystemen en moeten de aanbevolen inhoud via specifieke instrumenten kunnen controleren. Minderjarigen moeten de mogelijkheid krijgen om hun aanbevelingssystemen op eenvoudige wijze te resetten door alle voorheen vastgestelde voorkeuren te verwijderen en moeten een optie kunnen kiezen die niet op profilering is gebaseerd, ongeacht of zij geregistreerd zijn, zoals beschreven in artikel 38 van

Verordening (EU) 2022/2065, en ongeacht of de betrokken aanbieder een aanbieder is van een zeer groot onlineplatform als bedoeld in artikel 33 van Verordening (EU) 2022/2065. Om de doeltreffendheid van een dergelijke maatregel te waarborgen, moeten aanbieders minderjarigen regelmatig herinneren aan de mogelijkheid om hun feeds te resetten en moeten zij ervoor zorgen dat die optie niet zodanig is ontworpen dat minderjarigen ertoe worden aangezet om de op profilering gebaseerde optie te kiezen.

(29) Het is van belang dat instellingen worden ontworpen om een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging te waarborgen om de onlinerisico's voor minderjarigen tot een minimum te beperken, door de kans dat minderjarigen worden blootgesteld aan inhoud, interacties of functionaliteiten die schadelijk kunnen zijn, te verminderen, onder meer in omstandigheden waarbij kinderen niet geregistreerd zijn bij de dienst. Daartoe moeten aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten ervoor zorgen dat instellingen zoals diegene die het mogelijk maken om afnemers van de dienst te volgen of te lokaliseren, om toegang te krijgen tot de microfoon, contacten en camera, of andere accounts aanbevelen aan minderjarigen standaard zijn uitgeschakeld bij minderjarigen. Wanneer ze zijn ingeschakeld, moeten bepaalde privacygevoelige instellingen zoals toegang tot de locatie moeten na afloop van de sessie worden uitgeschakeld, en minderjarigen moet in elk geval op de hoogte worden gebracht wanneer deze geactiveerd zijn. Voorts moeten pushmeldingen standaard worden uitgeschakeld en moeten ze zodanig zijn ontworpen dat de slaapbehoeften en de schooltijd van minderjarigen hierdoor niet negatief worden beïnvloed. Met het oog daarop mogen nooit pushmeldingen naar kinderen worden verzonden tijdens de schooltijd en de belangrijkste slaapuren, tenzij dergelijke meldingen dringende veiligheidswaarschuwingen (bv. in verband met de beveiliging van hun account) of interacties met hun voogd betreffen. Pushmeldingen zijn meldingen die op een toestel worden weergegeven om de afnemer van de dienst in kennis te stellen van lopende activiteiten op de dienst, ongeacht of de dienst actief wordt gebruikt, waardoor gebruikers worden aangemoedigd om de dienst te blijven gebruiken. Bovendien moeten aanbieders ervoor zorgen dat bepaalde instellingen en functies die bijzonder schadelijk kunnen zijn voor minderjarigen niet toegankelijk zijn voor minderjarigen. Dergelijke schadelijke functies kunnen filters zijn die negatieve gevolgen hebben voor het geestelijke welzijn van minderjarigen, bijvoorbeeld doordat ze de afbeelding van een kind op onevenredige wijze verfraaien, vertekenen of idealiseren (met uitzondering van onschadelijke filters waarbij bijvoorbeeld dieren worden nagebootst), alsook functies die sociale vergelijking in de hand werken, zoals diegene waarbij kinderen het aantal reacties op hun inhoud kunnen zien.

(30) Minderjarigen moeten worden beschermd tegen contactgerelateerde risico's, waaronder cyberpesten, intimidatie, en personen die minderjarigen willen groomen, seksueel misbruiken of afpersen, mensenhandelaren en personen die minderjarigen willen ronselen voor criminele bendes of die oproepen tot geweld, radicalisering, gewelddadig extremisme en terrorisme, aangezien daders vaak de digitale ruimte gebruiken om kinderen te bereiken. Bijgevolg moeten gedegen waarborgen worden ingesteld voor interacties tussen minderjarigen en niet-geregistreerde afnemers van de dienst, alsook onbekende afnemers van de dienst, met name volwassenen. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten moeten erop toezien dat informatie over de minderjarige, zoals profielinformatie, biografie, activiteiten, lijsten van vrienden, volgers, en soortgelijke informatie niet standaard kan worden geraadpleegd door afnemers van de dienst, en in elk geval niet door afnemers van de dienst die niet over een account beschikken. Minderjarigen moeten in staat worden

gesteld om effectieve controle uit te oefenen over hun persoonsgegevens, zoals hun profielfoto, profielinformatie, gedeelde inhoud, contacten, activiteiten en geschiedenis, of enige andere gegevens die op het account of profiel worden gedeeld. Contactgegevens van minderjarigen, met inbegrip van maar niet beperkt tot hun adres, e-mailadres en telefoonnummer, mogen niet worden gedeeld met andere afnemers van de dienst. Minderjarigen moeten om het even welke andere afnemer van de dienst kunnen blokkeren, gedeelde inhoud kunnen beheren en de interacties en bijbehorende parameters, zoals likes en aantal volgers, kunnen regelen. Het hosten van livestreams of andere uitzendingen in real time moet standaard zijn uitgeschakeld, evenals de toegang van afnemers van de dienst die niet uitdrukkelijk zijn aanvaard tot de accountinformatie van de minderjarige. Om ervoor te zorgen dat de mogelijkheid om deze instellingen in te schakelen evenredig blijft, moet dit afhankelijk worden gesteld van de leeftijd en de zich ontwikkelende capaciteiten van de minderjarige, bijvoorbeeld door te waarborgen dat openbare accounts en de mogelijkheid om livestreams te hosten alleen toegankelijk zijn voor kinderen boven een bepaalde minimumleeftijd en indien hun voogd daar uitdrukkelijk mee heeft ingestemd.

(31) Handelspraktijken komen in verschillende vormen voor op digitale diensten en kunnen bijzonder overtuigende effecten hebben op minderjarigen, die worden geconfronteerd met uiteenlopende, dynamische en gepersonaliseerde tactieken, bijvoorbeeld door middel van reclame, productplaatsingen, het gebruik van virtuele valuta, influencermarketing, sponsoring of door AI versterkte stimulansen. In overeenstemming met en onverminderd het bestaande horizontale rechtskader, met name Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad[7], dat volledig van toepassing is op alle handelspraktijken, ook ten aanzien van minderjarigen en consumenten, en de regels in Verordening (EU) 2022/2065 inzake reclame (artikel 26, artikel 28, lid 2, en artikel 39) en donkere patronen (artikel 25). In het specifieke geval van donkere patronen fungeert Verordening (EU) 2022/2065 als “veiligheidsnet” dat een aanvulling vormt op Richtlijn 2005/29/EG. Economische transacties kunnen schadelijk zijn voor de veiligheid en beveiliging van minderjarigen wanneer zij de dienst gebruiken, in het bijzonder wanneer zij geen inzicht hebben in de gevolgen van de transactie die zij verrichten. Daarom moeten minderjarigen duidelijk worden geïnformeerd over de economische transacties die online plaatsvinden. Daartoe moeten aankopen die via de dienst worden gedaan op een eenvoudig te begrijpen manier en in real time als een economische transactie worden aangemerkt. Virtuele valuta en andere tokens kunnen ook leiden tot ongewenste uitgaven en daarom moeten alle soorten aankopen in de nationale valuta van de gewone verblijfplaats van de minderjarige. Daarnaast moeten aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en van videoplatformdiensten ervoor zorgen dat minderjarigen als kwetsbare consumenten niet worden uitgebuit en mogen zij hun diensten niet op een wijze ontwerpen die kan leiden tot buitensporige, impulsieve of ongewenste uitgaven. Dit moet met name inhouden dat een scheiding of frictie wordt ingevoerd tussen inhoud en de aankoop van gerelateerde producten, alsook dat minderjarigen niet worden blootgesteld aan “loot boxes” en andere producten, wanneer zij willekeurige of onvoorspelbare resultaten of gokachtige functies bieden.

[7] Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van Richtlijn 84/450/EEG van de Raad, Richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van Verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad (“richtlijn oneerlijke handelspraktijken”) (PB L 149 van 11.6.2005, blz. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2005/29/oj).

(32) Gezien de bijzondere kwetsbaarheden van minderjarigen en de risico's die AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots voor de gezondheid, de veiligheid en het welzijn van minderjarigen kunnen opleveren, moeten aanbieders van dergelijke AI-systemen maatregelen op het gebied van veiligheid door ontwerp invoeren die zijn afgestemd op de specifieke kenmerken en risico's van deze systemen om minderjarigen een leeftijdsgeschikte ervaring te bieden. De waarborgen moeten onder meer betrekking hebben op veilige instellingen en het verbod op verslavend ontwerp. Voorts mogen minderjarigen niet worden blootgesteld aan functies van het systeem waarbij gedrag wordt vertoond of emoties of interpersoonlijke relaties worden gesimuleerd die waarschijnlijk emotionele en andere afhankelijkheden tot stand brengen, onder meer wanneer dergelijke afhankelijkheden negatieve gevolgen kunnen hebben voor relaties met andere mensen en de ontwikkeling van de minderjarige. Teneinde te voorkomen dat dergelijke systemen gevoelige gegevens van minderjarigen verzamelen en schadelijke interactiepatronen in de loop der tijd potentieel versterken, moet het permanent conversationeel geheugen van interacties met minderjarigen standaard zijn uitgeschakeld, tenzij dat nodig is om hun veiligheid te beschermen. AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots die toegankelijk zijn voor minderjarigen moeten ook naar behoren worden getest en geëvalueerd voordat ze in de handel worden gebracht of in gebruik worden genomen, en vervolgens met regelmatige tussenpozen.

(33) Aanbieders van AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots die toegankelijk zijn voor minderjarigen moeten ook voorzien in monitoring na het in de handel brengen om risico's voor de gezondheid, de veiligheid en de grondrechten van minderjarigen, alsook hun geestelijke, lichamelijke en emotionele welzijn en ontwikkeling vast te stellen en te beperken, en de doeltreffendheid van de ingevoerde maatregelen te beoordelen, tenzij de aanbieder een micro- of kleine onderneming is. In dit verband zij eraan herinnerd dat indien de AI-metgezel of algemene conversationele chatbot is gebaseerd op een AI-model voor algemene doeleinden met een systeemrisico, die modellen reeds aan specifieke verplichtingen op het gebied van risicobeheer zijn onderworpen op grond van Verordening (EU) 2024/1689. Het systeemrisicobeheer dat door aanbieders van die modellen wordt uitgevoerd, moet de beoordeling en waar nodig de beperking van risico's voor de veiligheid en het welzijn van minderjarigen omvatten, waaronder risico's voor minderjarigen die voortvloeien uit hun rechtmatige gebruik van het model en uit het gebruik van het model door andere personen dat schade kan berokkenen aan minderjarigen. Daarom is het passend dat aanbieders van AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots zich bij hun inspanningen om aan de vereisten van deze verordening te voldoen baseren op relevante beperkingen die in het kader van dat systeemrisicobeheer worden toegepast overeenkomstig artikel 55 van Verordening (EU) 2024/1689. Evenzo kunnen maatregelen op het gebied van risicobeoordeling en risicobeperking die overeenkomstig de artikelen 34 en 35 van Verordening (EU) 2022/2065 worden ingevoerd ook in aanmerking worden genomen wanneer ze worden uitgevoerd door een aanbieder van een AI-metgezel of een algemene conversationele chatbot die wordt uitgerold als een functionaliteit van een onlinesocialenetwerkdienst of een videoplatformdienst bij de verlening van die dienst. Niettemin mogen dergelijke beperkende maatregelen niet toereikend worden geacht om aan de vereisten in deze verordening te voldoen.

(34) Wanneer een AI-metgezel of een algemene conversationele chatbot die wordt uitgerold als een functionaliteit van een onlineplatform of een onlinezoekmachine, blijven de in Verordening (EU) 2022/2065 vastgestelde verplichtingen van toepassing

op de aanbieder van die tussenhandeldiensten, indien de voorwaarden voor de toepassing ervan vervuld zijn. Met name mag de uitrol van dergelijke functionaliteiten geen afbreuk doen aan de toepassing van de regels voor de beoordeling en beperking van systeemrisico's, waaronder risico's die voortvloeien uit het ontwerp, de werking of het gebruik van die functionaliteiten, voor zover zij deel uitmaken van de via het onlineplatform of de onlinezoekmachine aangeboden dienst. Om de transparantie van de interacties met dergelijke systemen te waarborgen, moeten aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten en onlinespellen die AI-metgezellen of algemene conversationele chatbots als functionaliteit bij de verlening van hun dienst uitrollen ook maatregelen nemen die minderjarigen in staat stellen geïnformeerde keuzes te maken om die metgezellen of chatbots al dan niet te gebruiken en af te zien van dat gebruik. Hierbij moeten die aanbieders onder meer worden verplicht om ervoor te zorgen dat minderjarigen niet tot het gebruik van dergelijke systemen worden aangespoord via ontwerptechnieken, zoals het weergeven van AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots bovenaan de contactenlijst van de minderjarige. Bovendien moeten waarborgen worden toegepast op AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots wanneer zij worden uitgerold als functionaliteit bij de aanbieding van een onlinespel waarbij sprake kan zijn van in-game-aankopen.

(35) Onlinespellen kunnen verschillende vormen aannemen en kunnen worden onderverdeeld in categorieën zoals actie-, avonturen-, rollen-, strategische, sport-, simulatie- of puzzelspellen, en worden doorgaans gespeeld op een PC, mobiel apparaat of console. Onlinespellen kunnen minderjarigen niet alleen amusement bieden, maar ook een onlineomgeving voor communicatie en sociale interactie, ook voor minderjarigen met een handicap. Via onlinespellen met meerdere spelers kunnen minderjarigen contact onderhouden met andere personen en sociale banden smeden in verschillende leeftijdscategorieën en geografische locaties. Onlinespellen kunnen minderjarigen ook helpen om te leren coördineren, samenwerken en kan hen iets bijbrengen over onderwerpen zoals wetenschap, wiskunde en talen. Videospelplatforms stellen gebruikers in staat eigen inhoud of spellen te ontwikkelen en te spelen, en ze onder het publiek te verspreiden. Zowel videospellen als videospelplatforms kunnen diverse risico's inhouden voor minderjarigen. Dit werd ook beklemtoond in het verslag van de medevoorzitters van het speciaal panel voor de onlineveiligheid van kinderen, waarin naar voren kwam dat videospellen kinderen kunnen blootstellen aan schadelijke handelspraktijken of gevaarlijke contacten, en dat leeftijdsclassificatiesystemen ouders en zorgverleners richtsnoeren en inzichten kunnen bieden met betrekking tot de classificatie van spellen.

(36) Gezien de bijzondere kwetsbaarheden van minderjarigen en de risico's die onlinespellen voor de privacy, de veiligheid en de beveiliging van minderjarigen kunnen opleveren, is het belangrijk dat aanbieders van onlinespellen maatregelen op het gebied van veiligheid door ontwerp invoeren die zijn afgestemd op de specifieke kenmerken en risico's van deze onlinespellen om minderjarigen een leeftijdsgeschikte ervaring te bieden. Dergelijke risico's hebben met name betrekking op ongewenste communicatie in videospellen, voor de leeftijd ongeschikte inhoud, en ontwerpmechanismen die tot verslavend gedrag en overmatig gebruik kunnen leiden. In onlinespellen met open communicatie worden minderjarigen blootgesteld aan contactgerelateerde risico's, waaronder cyberpesten, intimidatie, en personen die minderjarigen willen groomen, seksueel misbruiken of afpersen, mensenhandelaren en personen die minderjarigen willen ronselen voor criminele bendes of die oproepen tot geweld, radicalisering, gewelddadig extremisme en terrorisme, aangezien daders vaak

de digitale ruimte gebruiken om kinderen te bereiken. Evenzo kunnen minderjarigen door bepaalde instellingen worden blootgesteld aan inhoud, interacties of functionaliteiten die mogelijk schadelijk zijn, onder meer in omstandigheden waarbij kinderen niet geregistreerd zijn voor de dienst. Aanbieders van onlinespellen moeten daarom waarborgen instellen in om te voorkomen dat de dienst wordt gebruikt om minderjarigen ertoe aan te zetten contacten te leggen op andere diensten die een risico kunnen vormen voor hun privacy, veiligheid en beveiliging. Dit kan worden bereikt door link-outs te beperken wanneer dit een risico voor minderjarigen kan opleveren en door waarschuwingsberichten voor minderjarigen in te voeren. Videospelplatforms kunnen het risico vergroten dat minderjarigen worden blootgesteld aan inhoud die niet geschikt is voor hun leeftijd. Wanneer videospelplatforms afnemers van de dienst in staat stellen individuele videospellen te ontwikkelen, moet de aanbieder van het videospelplatform voorzien in de nodige software en organisatorische maatregelen zodat de aanbieder van het nieuw ontwikkelde videospel aan de toepasselijke regels kan voldoen.

(37) Bepaalde kenmerken in het ontwerp van onlinespellen kunnen kwetsbaarheden van minderjarigen uitbuiten en intensief of overmatig gebruik van de dienst, dwangmatige gedragspatronen of verslavend gebruik in de hand werken, met nadelige gevolgen voor het geestelijke, emotionele en lichamelijke welzijn van minderjarigen. Onlinespellen mogen minderjarigen derhalve niet blootstellen aan functies die de beslissing van een minderjarige om het gebruik stop te zetten of het uitblijven van een beslissing om het onlinespel te spelen niet ondermijnen, noch aan functies of beloningen die betrokkenheid op regelmatige tijdstippen of met een grotere frequentie stimuleren, bijvoorbeeld door middel van sancties of het verlies van voordelen wanneer het spel niet regelmatig of binnen welbepaalde tijdsintervallen wordt gespeeld.

(38) Aanbieders van appstores nemen een unieke positie in als het gaat om de manier waarop diensten die een risico inhouden voor minderjarigen aan afnemers kunnen worden aangeboden. Om een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging voor minderjarigen in de onlineomgeving te waarborgen, moeten aanbieders van appstores een leeftijdsclassificatiesysteem invoeren zodat kan worden nagegaan of de softwareapplicaties die via hun dienst worden verspreid zijn afgestemd op de leeftijd. Een dergelijk leeftijdsclassificatiesysteem moet voor elke softwareapplicatie gelden en moet rekening houden met de rechten en belangen van het kind, met inbegrip van de zich ontwikkelende capaciteiten en de uiteenlopende niveaus van volwassenheid. Aanbieders van appstores moeten voorkomen dat minderjarigen toepassingen raadplegen of aankopen die als leeftijdsongeschikt zijn geclassificeerd. Teneinde naleving van het Unierecht en het nationaal recht dat in overeenstemming met het Unierecht is vastgesteld te waarborgen, moeten aanbieders van appstores wanneer zij constateren dat softwareapplicaties die via hun dienst worden verspreid inhoud vormen of voornamelijk bestaan uit inhoud die op grond van het toepasselijke Unierecht of nationaal recht onderworpen is aan een hogere minimumleeftijd, er voorts op toezien dat minderjarigen onder die minimumleeftijd uit die lidstaat die softwareapplicaties niet kunnen raadplegen of aankopen via hun dienst. Daartoe moeten aanbieders van appstores de leeftijd van de afnemer van de dienst beoordelen overeenkomstig hoofdstuk V van deze verordening. Teneinde transparantie en verantwoording te waarborgen moeten aanbieders van appstores informatie over de methode, criteria en bronnen die aan hun leeftijdsclassificatiesystemen ten grondslag liggen in duidelijke en begrijpbare bewoordingen openbaar maken.

(39) Gedragscodes kunnen een belangrijk instrument zijn om minderjarigen te beschermen in de onlineomgeving. In dat verband moet de Commissie de opstelling of verdere ontwikkeling van vrijwillige gedragscodes op Unieniveau waarin gemeenschappelijke methoden en criteria voor leeftijdsclassificatiesystemen worden vastgesteld aanmoedigen, om bij te dragen aan de geharmoniseerde exploitatie van dergelijke systemen bij de toepassing van deze verordening, onder meer door aanbieders van appstores. De gedragscodes moeten met name de wederzijdse erkenning en de consequente toepassing van leeftijdsclassificaties in de lidstaten vergemakkelijken, passende criteria, methoden en informatiebronnen vaststellen om de leeftijdsgeschiktheid van de meest relevante soorten inhoud te beoordelen, waaronder gewelddadige, seksuele en gok- of zelbeschadigingsgerelateerde inhoud, alsook in-app-aankopen, contactrisico's en verslavende ontwerpkenmerken, de nodige rechtsmiddelen en verhaalmechanismen vaststellen en de transparantie waarborgen, in combinatie met regelmatige, transparante en onafhankelijke monitoring en evaluatie van de verwezenlijking van de beoogde doelstellingen. De weigering van een aanbieder van een dienst om deel te nemen aan de toepassing van een dergelijke gedragscode zonder dit naar behoren toe te lichten, kan in voorkomend geval in aanmerking worden genomen om te bepalen of de aanbieder van een dienst de bij deze verordening vastgestelde verplichtingen heeft geschonden. Het loutere feit van deelname aan en uitvoering van een bepaalde gedragscode houdt op zich niet in dat deze verordening wordt nageleefd. In het pan-Europese PEGI-leeftijdsclassificatiesysteem en de PEGI-gedragscode is voor de deelnemende ondernemingen een benchmark vastgesteld met betrekking tot leeftijdslabels, verkoopbevordering en het in de handel brengen, en hierin komt de verbintenis van de videospellenindustrie tot uiting om op een verantwoorde manier informatie te verstrekken aan het publiek. De regels over gedragscodes uit hoofde van deze verordening kunnen als basis dienen voor de integratie van reeds bestaande inspanningen op het gebied van gezamenlijke regulering op Unieniveau tot een gedragscode. Dit omvat maar heeft niet louter betrekking op het PEGI-leeftijdsclassificatiesysteem, mits het voorziet in een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen, zoals vereist op grond van deze verordening.

(40) Minderjarigen die onlinespellen spelen, moeten dezelfde bescherming met betrekking tot economische transacties genieten als onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten, waaronder transparantie over de reële geldelijke waarde van transacties die met virtuele valuta zijn verricht en bescherming tegen blootstelling aan variabele beloningssystemen, waarvan het verband met gokgerelateerd en dwangmatig gedrag goed is gedocumenteerd. Gedragscodes op het gebied van onlinespellen moeten voortbouwen op bestaande pan-Europese classificatie- en zelfreguleringskaders of op leeftijdsclassificatiesystemen op lidstaatniveau, met inbegrip van de recente uitbreiding daarvan naar interactieve risicocategorieën en tegeldemakingspraktijken, en zij moeten ervoor zorgen dat dergelijke kaders actueel blijven in het licht van wetenschappelijke en technologische ontwikkelingen en opkomende risico's voor minderjarigen. Aansluiting bij een gedragscode die door de Commissie als toereikend is beoordeeld, kan als aanwijzing dienen dat de op maatregelen gebaseerde verplichtingen in deze verordening zijn nageleefd, maar er mag niet worden afgeweken van de verbodsbepalingen daarin.

(41) Teneinde een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen in de digitale omgeving te waarborgen, moeten aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, AI-metgezellen, algemene

conversationele chatbots en onlinespellen rekening houden met de zich ontwikkelende capaciteiten, belangen en kwetsbaarheden van kinderen tijdens het ontwerp, de ontwikkeling en de exploitatie van hun dienst. De ingestelde maatregelen moeten dus ten minste kindvriendelijk, gemakkelijk te begrijpen en gemakkelijk toegankelijk zijn voor alle minderjarigen, met inbegrip van minderjarigen met een beperking en/of aanvullende toegankelijkheidsbehoeften. Zeer grote onlineplatforms als bedoeld in artikel 33 van Verordening (EU) 2022/2065 moeten ervoor zorgen dat dergelijke informatie wordt verstrekt in de officiële taal of talen van de lidstaten waar de dienst wordt verleend. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, AI-metgezellen, algemene conversationele chatbots en onlinespellen moeten minderjarigen ook in staat stellen om feedback te verstrekken over de inhoud, zoekresultaten en prompts die hen via de dienst worden aanbevolen. Dergelijke feedback moet in aanmerking worden genomen en moet een imminent en duurzaam effect hebben op de ervaring van minderjarigen met de dienst. Voorts moeten minderjarigen geleidelijk zelfstandiger worden gemaakt zodat zij hun standaardinstellingen kunnen begrijpen en beheren. Wanneer een minderjarige een beschermende instelling wijzigt, moeten aanbieders duidelijke waarschuwingen weergeven en mogelijkheden bieden om dit eenvoudig ongedaan te maken, waaronder de optie om de instelling tijdelijk te wijzigen en met één klik naar de standaardinstellingen terug te keren. Teneinde een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen te waarborgen, mogen aanbieders minderjarigen er niet herhaaldelijk toe aanzetten of verleiden om hun beschermingsniveau te verlagen.

(42) Teneinde een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen te waarborgen, is het noodzakelijk doeltreffende, zichtbare en kindvriendelijke mechanismen in te voeren voor melding en voor ondersteuning van minderjarigen bij het melden van inhoud, accounts, groepen, functies en gedrag die negatieve gevolgen kunnen hebben voor hun privacy, veiligheid en beveiliging wanneer zij de dienst gebruiken. Dit omvat het melden van accounts van gebruikers die jonger zijn dan de minimumleeftijd, overeenkomstig deze verordening. Dergelijke mechanismen mogen geen afbreuk doen aan de toepassing van artikel 16 van Verordening (EU) 2022/2065. Teneinde een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen te waarborgen, moeten dergelijke mechanismen, in voorkomend geval, minderjarigen in staat stellen om in eigen woorden een melding in te dienen en moet worden gewaarborgd dat de identiteit van de minderjarige standaard vertrouwelijk blijft ten aanzien van andere afnemers van de dienst of andere gebruikers van het systeem. Meldingen die door minderjarigen worden ingediend moeten met prioriteit worden behandeld. Voorts moeten minderjarigen een ontvangstbevestiging krijgen, samen met leeftijdsgeschikte informatie over het verdere verloop van het proces, indicatieve tijdschema’s en mogelijke resultaten. Eventuele beperkingen die door aanbieders worden opgelegd na dergelijke meldingen door minderjarigen moeten worden beschouwd als een beperking van de zichtbaarheid overeenkomstig artikel 17, lid 1, punt a), van Verordening (EU) 2022/2065, indien van toepassing. Bovendien moeten minderjarigen toegang hebben tot alomvattende en passende steun wanneer zij worden geconfronteerd met illegale en schadelijke inhoud en activiteiten. Daartoe moeten aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, AI-metgezellen, algemene conversationele chatbots en onlinespellen ondersteuningsinstrumenten beschikbaar stellen die gemakkelijk toegankelijk zijn, die afgestemd zijn op de behoeften van minderjarigen, en die doorverwijzing naar of aansluiting op nationale ondersteuningsdiensten mogelijk maken, waaronder de centra voor een veiliger internet, hulp- en klachtenlijnen voor kinderen, diensten voor kinderbescherming en,

waar passend, de contactgegevens van rechtshandhavers. Deze ondersteuningsinstrumenten moeten ook worden gekoppeld aan nationale onlineveiligheidsapps, zoals de door e-Enfance geboden toepassing 3018, voor zover dergelijke apps bestaan, alsook aan de Europese onlineveiligheidsapp, indien beschikbaar. Om ervoor te zorgen dat minderjarigen zich bewust zijn van de risico's in de onlineomgeving, moeten zij van de specifieke risico's in kennis worden gesteld voordat zij inhoud plaatsen of de zichtbaarheid van bepaalde inhoud vergroten, bijvoorbeeld door inhoud van andere afnemers opnieuw te plaatsen. Daartoe moeten aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, AI-metgezellen, algemene conversationele chatbots en onlinespellen, indien van toepassing, voorzien in waarschuwingsberichten of andere geschikte maatregelen om minderjarigen te informeren voordat zij enige actie ondernemen.

(43) Voogden spelen een belangrijke rol in het leven van minderjarigen, onder meer door hen te ondersteunen om op veilige en geïnformeerde wijze actief te zijn in de onlineomgeving. Daarom moeten voogden worden geholpen om die steun te bieden door hulpmiddelen voor voogden beschikbaar te stellen. Hulpmiddelen voor voogden kunnen software, functies, functionaliteiten of toepassingen zijn die zijn ontworpen om voogden te helpen de onlineactiviteiten, privacy, veiligheid en welzijn van een minderjarige te begeleiden, met inachtneming van het zeggenschap en de privacy van het kind. Hulpmiddelen voor voogden moeten worden beschouwd als een aanvulling op andere maatregelen op het gebied van veiligheid door ontwerp, maar mogen nooit in de plaats komen van de eigen verantwoordelijkheid van aanbieders om een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging te waarborgen. Aangezien ouderlijk toezicht niet altijd mogelijk is wegens de realiteit van de woonregelingen van kinderen en aangezien voogden mogelijk afwezig of niet betrokken zijn, mag naleving niet uitsluitend van voogden afhangen. Hulpmiddelen voor voogden moeten ten minste functies omvatten voor het melden van inhoud namens hun kind, het instellen van schermtijden, het bekijken van en worden geïnformeerd over de accounts waarmee de minderjarige communiceert, het beheren van accountinstellingen, alsook andere functies om toezicht te houden op het gebruik van de diensten die binnen het toepassingsgebied van deze verordening vallen dat schadelijk kan zijn voor de privacy, veiligheid en beveiliging van de minderjarige. Dergelijke functies kunnen waarschuwingen omvatten om hen op de hoogte te brengen van potentiële herhaalde zoekopdrachten van minderjarigen in verband met zelfmoord, zelfbeschadiging of eetstoornissen, of van personen met wie de minderjarige contact aanknoop of vrienden wordt, onder meer wanneer het om een account van een volwassene gaat. Wanneer voogden de instellingen van een minderjarige beheren, moeten zij de termijn kunnen kiezen waarvoor zij van plan zijn dergelijke instellingen te wijzigen. Deze hulpmiddelen moeten worden afgestemd op de leeftijd van de minderjarige, waarbij terdege rekening wordt gehouden met de geleidelijke ontwikkeling van de minderjarige. Hulpmiddelen voor voogden moeten leeftijdsgeschikt, gemakkelijk te raadplegen en te activeren, doeltreffend en niet gemakkelijk te omzeilen zijn, waarbij tegelijkertijd de rechten van minderjarigen op privacy, toegang tot informatie en groeiende autonomie overeenkomstig hun ontwikkelende capaciteiten worden geëerbiedigd. Zo moeten dergelijke hulpmiddelen voogden in staat stellen om het hulpmiddel te gebruiken zonder een account aan te maken bij de dienst en moeten zij ervoor zorgen dat wijzigingen alleen kunnen worden aangebracht met dezelfde mate van toestemming die vereist is wanneer de hulpmiddelen voor het eerst worden geactiveerd. Minderjarigen moeten duidelijk op de hoogte worden gebracht wanneer dergelijke hulpmiddelen worden geactiveerd en moeten, met name wanneer

monitoringfuncties worden gebruikt, in real time een duidelijke melding ontvangen. Voor zeer grote onlineplatforms als bedoeld in artikel 33, lid 1, van Verordening (EU) 2022/2065, moet interoperabiliteit met hulpmiddelen voor voogden van derde partijen de bruikbaarheid en doeltreffendheid ervan verder versterken, volgens de in artikel 6 van Verordening (EU) 2022/1925 vastgestelde voorwaarden. De bevoegdheid om handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 290 VWEU teneinde deze verordening aan te vullen moet aan de Commissie worden overgedragen door de noodzakelijke regels en technische criteria voor de hulpmiddelen voor voogden vast te stellen.

(44) Bepaalde organen, organisaties en verenigingen beschikken over specifieke deskundigheid en bekwaamheid voor de opsporing en signalering van vermeende inbreuken op deze verordening, en hun klachten kunnen een positief effect hebben op de vrijheid van meningsuiting en informatie in het algemeen Daarom moeten minderjarigen en voogden het recht hebben om een dergelijk orgaan of een dergelijke organisatie of vereniging overeenkomstig de in artikel 86 van Verordening (EU) 2022/2065 vastgestelde voorwaarden te machtigen om de bij deze verordening verleende rechten namens de minderjarige uit te oefenen. Naast het recht om een klacht in te dienen overeenkomstig artikel 53 van Verordening (EU) 2022/2065 moeten minderjarigen en voogden die afnemer zijn van de dienst, gebruikers van systemen en alle organen, organisaties of verenigingen het recht hebben om een klacht in te dienen tegen aanbieders die onder deze verordening vallen. Dergelijke klachten moeten worden ingediend bij de overeenkomstig artikel 27 aangeduide bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de afnemer van de dienst zich bevindt of is gevestigd, overeenkomstig de nationale beginselen van goed bestuur. Voor AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots moet artikel 85 van Verordening (EU) 2024/1689 van toepassing zijn. De mogelijkheden om besluiten van aanbieders van onlineplatforms te betwisten, moeten de verhaalsmogelijkheden overeenkomstig de wetgeving van de betrokken lidstaat in alle opzichten onverlet laten, en mogen dan ook geen afbreuk doen aan de uitoefening van het recht op een doeltreffende voorziening in rechte uit hoofde van artikel 47 van het Handvest.

(45) Het waarborgen van een hoog beschermingsniveau voor minderjarigen hangt niet alleen af van de maatregelen die door aanbieders worden ingevoerd, maar hangt wat aanbieders van zeer grote onlineplatforms betreft ook af van de mate waarin zij via passende monitoring, tests en evaluaties de doeltreffendheid kunnen aantonen van de overeenkomstig hoofdstuk III ingevoerde maatregelen, wat deel moet uitmaken van de overeenkomstig artikel 34 van Verordening (EU) 2022/2065 uitgevoerde risicobeoordelingen. Aanbieders moeten voor die evaluatie rekening houden met de meest actuele beschikbare informatie en inzichten uit wetenschappelijke en academische bronnen. Om de doeltreffendheid van de maatregelen in de loop der tijd te beoordelen, moeten aanbieders alle ondersteunende documenten in verband met hun evaluatie ten minste drie jaar bewaren.

(46) Om de correcte toepassing van deze verordening te ondersteunen, moet de Commissie de ontwikkeling, uitvoering, regelmatige evaluatie en aanpassing van vrijwillige gedragscodes op Unieniveau stimuleren en vergemakkelijken, in voorkomend geval met betrokkenheid van aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, onlinespellen, AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots, alsook van bevoegde autoriteiten, maatschappelijke organisaties en andere relevante belanghebbenden. In die gedragscodes moeten duidelijke doelstellingen zijn vastgesteld, moeten specifieke verbintenissen en meldingsregelingen zijn opgenomen

die in verhouding staan tot de omvang en de capaciteit van de aanbieders, en moeten de specifieke kenmerken van de betrokken diensten en de behoeften en belangen van alle partijen, in het bijzonder minderjarigen, naar behoren tot uitdrukking komen. Na raadpleging van de Europese Raad voor digitale diensten en de Europese raad voor artificiële intelligentie, binnen hun respectieve bevoegdheden, moet de Commissie beoordelen, monitoren en evalueren of dergelijke codes passend zijn om bij te dragen tot de naleving van deze verordening.

(47) Ter wille van de duidelijkheid, eenvoud en doeltreffendheid, en om de doeltreffende toepassing en handhaving van deze verordening te waarborgen, moeten aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, onlinespellen, AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots die geen vestiging hebben in de Unie een wettelijke vertegenwoordiger aanwijzen in een lidstaat waar zij hun diensten of systemen aanbieden. Met het oog op vereenvoudiging moeten dergelijke aanbieders, wanneer zij reeds een wettelijke vertegenwoordiger hebben aangewezen op grond van Verordening (EU) 2022/2065 of Verordening (EU) 2024/1689, aan die verplichting kunnen voldoen door het mandaat van die vertegenwoordiger uit te breiden naar alle kwesties in verband met de ontvangst, naleving en handhaving van besluiten die in verband met deze verordening zijn uitgegeven.

(48) Gezien de veranderende aard van horizontale risico's waaraan minderjarigen mogelijk worden blootgesteld in de onlinewereld, als gevolg van voortdurende innovatie, moet de bevoegdheid om handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 290 VWEU aan de Commissie worden gedelegeerd voor het wijzigen van de verboden op praktijken die zijn bedoeld of redelijkerwijs kunnen worden voorzien om dwangmatig of buitensporig gebruik van de dienst door minderjarigen aan te moedigen, de maatregelen om ervoor te zorgen dat aanbevelingssystemen zodanig worden ontworpen dat een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen wordt gewaarborgd, de standaardinstellingen die ervoor zorgen dat de accounts van minderjarigen worden ingesteld op een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging, de maatregelen die een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen waarborgen met betrekking tot contacten tussen minderjarigen en andere afnemers van de dienst, de maatregelen om de zichtbaarheid van door minderjarigen gedeelde informatie en hun interacties met andere afnemers van de dienst te beperken, de maatregelen om een hoog niveau van bescherming te waarborgen van de gezondheid, de veiligheid, de grondrechten en het welzijn van minderjarigen die mogelijk een beroep doen op AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots, de maatregelen die een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen waarborgen bij onlinespellen, en de maatregelen die zeggenschap waarborgen voor minderjarigen. Dit heeft tot doel ervoor te zorgen dat de maatregelen inzake veiligheid door ontwerp doeltreffend blijven en gelijke tred houden met de praktijk. Dergelijke wijzigingen moeten beperkt blijven tot wat noodzakelijk is om de privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen aan te pakken.

(49) Om de ouderlijke verantwoordelijkheid voor het aanmaken van een account door de voogd ten behoeve van een minderjarige te verifiëren, moeten aanbieders kunnen gebruikmaken van signalen afkomstig van openbaar toegankelijke databanken op lidstaatniveau, zoals databanken in verband met onderwijs of openbare geboorteregisters, waaruit blijkt dat de respectieve volwassene een voogd is van de betrokken minderjarige. Voorts zijn aanbieders in bepaalde gevallen mogelijk reeds in het bezit van een signaal dat een volwassene een voogd is van een minderjarige, zoals

in het geval van eerdere verbintenissen door de betrokken minderjarige en de respectieve volwassene met de dienst. Daarnaast moeten volwassenen zelf kunnen verklaren dat zij ouderlijke verantwoordelijkheid uitoefenen. Wanneer een dergelijke eigen verklaring is afgelegd, moeten aanbieders redelijke inspanningen leveren om na te gaan dat de volwassene de voogd is van de betrokken minderjarige. Een dergelijke verificatie moet worden uitgevoerd met inachtneming van de beginselen inzake gegevensbescherming, met name het beginsel inzake minimale gegevensverwerking via het gebruik van zogenaamd "zero-knowledge proof", en mag niet leiden tot een aanvullende verwerking van persoonsgegevens die het mogelijk maakt de identiteit van de betrokken volwassene of minderjarige vast te stellen of hen te volgen. Dit doet geen afbreuk aan de maatregelen die de aanbieder moet kunnen nemen om aan zijn verplichtingen uit hoofde van artikel 18 van Verordening (EU) 2022/2065 te voldoen. De bevoegdheid om handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 290 VWEU teneinde deze verordening te wijzigen moet aan de Commissie worden overgedragen door de bewijzen en signalen die op ouderlijke verantwoordelijkheid kunnen wijzen te specificeren. De Commissie moet de technische en operationele vereisten voor de mogelijkheid om EU-leeftijdsverificatie op te nemen als instrument voor verificatie van de ouderlijke verantwoordelijkheid verder onderzoeken.

(50) Het beoordelen van de leeftijd van de gebruiker is noodzakelijk voor de doeltreffende uitvoering van de in deze verordening vastgestelde verplichtingen met betrekking tot registratie bij onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatforms waarvoor een minimumleeftijd geldt, toegang tot niet op de leeftijd afgestemde softwareapplicaties en de waarborging van een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging voor minderjarigen via maatregelen op het gebied van veiligheid door ontwerp. De gebruikte methoden moeten nauwkeurig (die nauwkeurigheid moet regelmatig worden beoordeeld aan de hand van passende, duidelijke en openbaar beschikbare parameters, onder reële omstandigheden, en moet het mogelijk maken op correcte wijze vast te stellen dat een gebruiker aan de leeftijdsdrempel voldoet), betrouwbaar (om betrouwbaar te zijn, moet een methode afkomstig zijn van een betrouwbare bron, op elk moment continu beschikbaar zijn en in verschillende reële omstandigheden werken), robuust (ze mag niet gemakkelijk te omzeilen zijn), niet-indringend (afnemers van de dienst mogen niet worden verplicht om hun identiteit, exacte leeftijd of andere persoonsgegevens openbaar te maken wanneer het volstaat om vast te stellen dat een toepasselijke leeftijdsdrempel is bereikt) en niet-discriminerend zijn (de gekozen methode moet passend zijn en moet beschikbaar zijn voor alle gebruikers, ongeacht hun beperking, taal, etnische achtergrond, geslacht, religie en minderheidsachtergrond). Wanneer oplossingen voor leeftijdsbevestiging niet aan deze vereisten voldoen, mogen zij niet worden geacht in overeenstemming te zijn met deze verordening. Een loutere eigen verklaring van afnemers van de dienst volstaat niet als oplossing voor leeftijdsbevestiging om aan deze verordening te voldoen en mag op zich niet als een passende of doeltreffende maatregel worden beschouwd wanneer voor de bescherming van minderjarigen een betrouwbare leeftijdsbepaling vereist is.

(51) De in deze verordening vastgestelde vereisten inzake leeftijdsbevestiging mogen geen afbreuk doen aan de toepassing van Verordening (EU) 2016/679, met name de beginselen inzake doelbinding en minimale gegevensverwerking als bedoeld in artikel 5, lid 1, punten b) en c), alsook de vereisten inzake gegevensbescherming door standaardinstellingen en door ontwerp. De vereisten in deze verordening mogen er met name niet toe leiden dat aanbieders van diensten die binnen het toepassingsgebied van deze verordening vallen meer persoonsgegevens bewaren, verwerven of verwerken dan strikt technisch noodzakelijk is om te beoordelen of de afnemer van de dienst een

minderjarige is. Bovendien mogen de aanbieders van diensten die binnen het toepassingsgebied van deze verordening vallen deze informatie niet verder verwerken of combineren met aanvullende gegevens voor enige andere doeleinden. Verplichtingen inzake gegevensbescherming moet zowel gelden voor aanbieders van diensten die binnen het toepassingsgebied van deze verordening vallen als voor elke derde partij die bij de leeftijdsbevestiging betrokken is, zoals aanbieders van oplossingen voor leeftijdsbevestiging. Om het hoogste niveau van privacy en gegevensbescherming te waarborgen, moeten de gebruikte oplossing voor leeftijdsbevestiging gebaseerd zijn op geavanceerde technologie en "zero knowledge proof" zijn.

(52) Om onnodige frictie voor gebruikers te voorkomen en de gevallen waarin leeftijdsbeoordeling vereist is te beperken, moeten aanbieders van appstores en aanbieders van de diensten en systemen die onderworpen zijn aan de verplichtingen van hoofdstuk III voor een account een leeftijdssignaal kunnen opslaan dat bevestigt dat een gebruiker een bepaalde leeftijdsdrempel reeds heeft bereikt. Voor aanbieders van softwareapplicaties betekent dit dat geen bevestiging moet worden verkregen voor gebruikers die reeds hebben aangetoond dat ze de leeftijdsdrempel hebben bereikt wanneer zij trachtten toegang te krijgen tot of over te gaan tot aankoop van softwareapplicaties waarvoor dezelfde of een lagere drempel geldt. De persoonsgegevens die bij dergelijke leeftijdssignalen worden verwerkt, moeten beperkt blijven tot wat daarvoor strikt noodzakelijk is en mogen niet worden gebruikt voor enige andere doeleinden.

(53) Leeftijdsbevestiging is een overkoepelende term voor verschillende leeftijdsbevestigingsmethoden, waaronder zowel leeftijdsverificatie als leeftijdsschatting. Om te waarborgen dat afnemers van de dienst de minimumleeftijd hebben bereikt, of wanneer het een kindvriendelijke dienst betreft, moeten aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten of videoplatformdiensten die binnen het toepassingsgebied van vertraagde toegang vallen, voorzien in passende oplossingen voor leeftijdsverificatie op het moment dat het account wordt aangemaakt. Om naleving te vergemakkelijken en een vertrouwde, interoperabele en privacybeschermende benadering van leeftijdsverificatie te bevorderen in de hele Unie, mogen aanbieders uitsluitend gebruikmaken van EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie die gebaseerd zijn op EU-leeftijdsattestering waarvan is erkend dat zij in overeenstemming is met de EU-regeling voor leeftijdsverificatie, die is vastgesteld bij Aanbeveling (EU) 2026/1035 van de Commissie en die is opgenomen in de EU-lijst van EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie en de EU-lijst van verleners van EU-leeftijdsattesteringen. De EU-oplossing voor leeftijdsverificatie waarop aanbieders zich baseren moet door een onafhankelijke derde partij worden verstrekt. De normen en criteria die noodzakelijk zijn voor zeer doeltreffende leeftijdsverificatie zijn beschreven in de EU-regeling voor leeftijdsverificatie, en elke derde partij waarvan is erkend dat zij in overeenstemming is met deze regeling, moet worden geacht geldige leeftijdsattesteringen te verstrekken. Om het hoogste niveau van privacy, beveiliging, nauwkeurigheid, betrouwbaarheid en niet-indringendheid te waarborgen, worden voor aanbieders van leeftijdsattesteringen en oplossingen voor leeftijdsverificatie geen andere oplossingen voor leeftijdsverificatie dan de EU-oplossing voor leeftijdsverificatie en de EU-leeftijdsattesteringen geacht in overeenstemming te zijn met de verplichtingen in de verordening voor het beoordelen van de leeftijd. Deze EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie en EU-leeftijdsattesteringen moeten voldoen aan de vereisten van de EU-regeling voor leeftijdsverificatie, zoals het gebruik van "zero-knowledge proof" om tracering van de

identiteit en koppelbaarheid online te voorkomen. Zodra is vastgesteld dat de aanbieders van de leeftijdsattesteringen en oplossingen voor leeftijdsverificatie aan deze vereisten voldoen, en zij als zodanig zijn aangemeld door de lidstaten, moeten zij worden opgenomen in de EU-lijst van leeftijdsattesteringen en de EU-lijst van EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie.

(54) Met het oog op de naleving van de in hoofdstuk III vastgestelde vereisten inzake veiligheid door ontwerp moeten aanbieders ook de mogelijkheid hebben om alternatieve oplossingen voor leeftijdsbevestiging te gebruiken in plaats van leeftijdsverificatie, wanneer die oplossingen een hoog niveau van nauwkeurigheid, betrouwbaarheid, beveiliging, robuustheid, niet-indringendheid, privacy en non-discriminatie bieden.

(55) In gevallen waarin afnemers van diensten en systemen als bedoeld in de leden 1 en 4 van mening zijn dat de uitkomst van de leeftijdsbevestiging onjuist is, moeten zij toegang hebben tot een doeltreffend intern mechanisme voor klachtenafhandeling. Dat mechanisme moet het mogelijk maken om elektronisch en gratis klachten in te dienen en het moet gemakkelijk toegankelijke en gebruiksvriendelijk zijn. Om een doeltreffende voorziening in rechte te waarborgen, moeten aanbieders dergelijke klachten zorgvuldig, onpartijdig en onverwijld afhandelen. Wanneer een aanbieder van een besturingssysteem in overeenstemming met deze verordening een leeftijdssignaal van een gebruiker heeft verkregen, moet die aanbieder met toestemming van de gebruiker het mogelijk maken om het leeftijdssignaal met aanbieders binnen het toepassingsgebied te delen wanneer dit nodig is om aan deze verordening te voldoen. Dit mag niet leiden tot de verwerking van enige andere aanvullende gegevens dan wat strikt noodzakelijk is om aan deze verordening te voldoen. Deze verplichting voor aanbieders van besturingssystemen mag geen afbreuk doen aan de verplichtingen voor de aanbieders om de leeftijd te beoordelen en te verifiëren teneinde te kunnen vaststellen dat het leeftijdssignaal is verkregen overeenkomstig de in deze verordening vastgestelde vereisten.

(56) Om eenvormige voorwaarden voor de toepassing van de EU-regeling voor leeftijdsverificatie te waarborgen in de hele Unie, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend om de nodige specificaties vast te leggen als basis voor de werking van de EU-regeling voor leeftijdsverificatie, met inbegrip van de procedures voor het aantonen en beoordelen van de conformiteit van de EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie en de EU-leeftijdsattesteringen door overheidsinstanties.

(57) Om eenvormige voorwaarden voor de toepassing van alternatieve oplossingen voor leeftijdsbevestiging te waarborgen, moet de bevoegdheid om handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 290 VWEU aan de Commissie worden overgedragen om deze verordening aan te vullen door de vereisten en specificaties te verduidelijken die nodig zijn om ervoor te zorgen dat een oplossing voor leeftijdsbevestiging een hoog niveau van nauwkeurigheid, betrouwbaarheid, beveiliging, robuustheid, niet-indringendheid, privacy en non-discriminatie bereikt, en de vereisten te verduidelijken die nodig zijn om te verzekeren dat leeftijdssignalen veilig, privacybeschermend en interoperabel kunnen worden gedeeld.

(58) Om daadwerkelijk gebruik te maken van de mogelijkheid om een ouderlijk account aan te maken ten behoeve van een minderjarige en om doeltreffend gebruik te maken van de hulpmiddelen voor voogden op grond van deze verordening, moeten volwassenen die de ouderlijke verantwoordelijkheid dragen toegang hebben tot de

middelen die nodig zijn om die ouderlijke verantwoordelijkheid aan te tonen. De lidstaten moeten bijgevolg worden verplicht om ten minste één privacybeschermend elektronisch middel vast te stellen waarmee een voogd een attestering inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid ten aanzien van een minderjarige kan verkrijgen en indienen. Daarbij moeten de lidstaten ervoor zorgen dat dergelijke middelen gebaseerd zijn op authentieke bronnen die krachtens het nationale recht zijn vastgesteld, die gratis voor de voogd, en die niet inhouden dat informatie over de ouderlijke verantwoordelijkheid toegankelijk wordt gemaakt voor aanbieders of voor het publiek, behalve om te bevestigen dat er sprake is van ouderlijke verantwoordelijkheid. Dergelijke privacybeschermende elektronische middelen moeten daadwerkelijk toegankelijk zijn voor alle voogden en minderjarigen die op hun grondgebied verblijven, met inbegrip van personen met een handicap, personen met beperkte digitale toegang of vaardigheden en personen in een kwetsbare situatie, zoals vluchtelingen- en ontheemde gezinnen.

(59) Geen enkele minderjarige mag de door deze verordening geboden bescherming worden onthouden, en geen enkele voogd mag de middelen om die bescherming uit te oefenen worden onthouden, wegens de administratieve, sociale of verblijfssituatie van het gezin. De lidstaten moeten er daarom voor zorgen dat attesteringen inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid ook kunnen worden verkregen door gezinnen wier omstandigheden niet zijn weerspiegeld in de gewone registers van de burgerlijke stand, met inbegrip van vluchtelingen- en ontheemde gezinnen en wettelijk aangewezen voogden van niet-begeleide minderjarigen, op basis van besluiten of attesteringen van de bevoegde autoriteiten.

(60) Voor doeltreffende leeftijdsverificatie in de hele Unie moeten afnemers van de dienst toegang hebben tot geschikte middelen om een leeftijdsattestering te verkrijgen. Indien er geen leeftijdsattestering beschikbaar is, kunnen afnemers van de dienst geen toegang krijgen tot de diensten, louter omdat zij geen toegang hebben tot een middel om hun leeftijd te verifiëren. De lidstaten moeten er dus voor zorgen dat op hun grondgebied verschillende middelen beschikbaar zijn om een leeftijdsattestering te verkrijgen, zoals biometrische identiteitskaarten en paspoorten, regelingen voor digitale identiteit, toepassingen van derde partijen, of persoonlijke leeftijdsverificatie. De lidstaten moeten ervoor zorgen dat deze middelen om een leeftijdsattestering te verkrijgen afnemers in staat stellen aan te tonen dat zij aan de in deze verordening vastgestelde leeftijdsdrempels voldoen. Dit betreft onder meer leeftijdsattesteringen voor jongere kinderen. Voorts moeten de lidstaten ervoor zorgen dat een EU-oplossing voor leeftijdsverificatie gratis beschikbaar is. De lidstaten moeten overheidsinstanties aanwijzen voor het certificeren van EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie en EU-leeftijdsattesteringen. Daartoe moeten de lidstaten de namen en adressen van de op hun grondgebied aangewezen overheidsinstanties aan de Commissie meedelen, samen met eventuele latere wijzigingen daarvan, en de Commissie moet die informatie openbaar maken. De lidstaten moeten de Commissie ook onverwijld in kennis stellen van de EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie en EU-leeftijdsattesteringen waarvan is erkend dat zij aan de EU-regeling voor leeftijdsverificatie voldoen, samen met het overeenkomstige conformiteitscertificaat, en van elke daaropvolgende schorsing of intrekking van een dergelijk certificaat. Om de doeltreffende en eenvormige toepassing van deze verordening in de hele Unie te garanderen, moet een gecertificeerde EU-oplossing voor leeftijdsverificatie of EU-leeftijdsattestering die is opgenomen in de lijst in artikel 30, lid 1, bedoelde lijsten door alle lidstaten worden erkend. De lidstaten mogen daarom het gebruik van een EU-oplossing voor

leeftijdsverificatie die reeds in die lijst is opgenomen via aanwijzing door een andere lidstaat op hun grondgebied niet beperken of belemmeren.

(61) De in deze verordening vastgestelde leeftijdsvereisten moeten daadwerkelijk van toepassing zijn op zowel nieuwe als bestaande accounts. Aanbieders van diensten en systemen waarvoor een minimumleeftijd geldt, moeten daarom binnen een passende termijn vaststellen of afnemers van diensten of gebruikers van systemen met een bestaand account de toepasselijke minimumleeftijd hebben bereikt. Aanbieders mogen niet worden verplicht om een nieuwe leeftijdsverificatie uit te voeren wanneer zij met een hoge mate van zekerheid kunnen vaststellen dat de toepasselijke minimumleeftijd reeds is bereikt, in voorkomend geval onder meer op basis van de datum waarop het bestaande account is aangemaakt. Hetzelfde beginsel moet van toepassing zijn wanneer aanbieders verplicht zijn de leeftijd te beoordelen om volwassenen van minderjarigen te onderscheiden teneinde de ouderlijke verantwoordelijkheid te kunnen bepalen, en voor aanbieders van appstores om te voorkomen dat minderjarigen toegang krijgen tot of overgaan tot aankoop van leeftijdsongeschikte toepassingen of toepassingen waarvoor een leeftijdsbeperking geldt op grond van het toepasselijke Unierecht of in overeenstemming met het Unierecht vastgestelde nationaal recht. Deze benadering is erop gericht te voorkomen dat alle afnemers van de dienst een leeftijdsverificatie of leeftijdsbevestiging moeten ondergaan wanneer al een hoge mate van zekerheid bestaat dat een gebruiker een volwassene is, bijvoorbeeld op basis van betrouwbare informatie, zoals via eerder wettelijk verkregen kredietkaartgegevens. Een hoge mate van zekerheid moet gebaseerd zijn op verwachte prestaties in de praktijk voor de gehele gebruikersbasis. Om het doeltreffende toezicht op de uitvoering van deze vereisten door aanbieders van zeer grote onlineplatforms te vergemakkelijken, moeten die aanbieders vooraf vaststellen hoe zij voornemens zijn te voldoen aan deze vereisten met betrekking tot bestaande accounts en, in voorkomend geval, hoe zij voornemens zijn gebruik te maken van de relevante uitzonderingen.

(62) Om ervoor te zorgen dat bestaande accounts in overeenstemming worden gebracht met de verplichting inzake de minimumleeftijd, moeten aanbieders van zeer grote onlineplatforms vóór het verstrijken van de termijn van zes maanden bij de bevoegde autoriteiten een gedetailleerd uitvoeringsplan indienen waarin de vereiste hoge mate van zekerheid wordt bevestigd. Daartoe moet in het plan een schematische beschrijving worden gegeven van de volledige procespijplijn die wordt toegepast om de leeftijd van bestaande gebruikers vast te stellen, samen met een duidelijke beschrijving van elk technisch instrument of elke maatregel en de onderliggende regels voor de beslissing. Waar relevant moet deze worden ondersteund door robuuste bewijzen van prestaties in reële omstandigheden die afkomstig zijn van een statistisch representatieve steekproef van de gehele gebruikersbasis — de representativiteit van de steekproef met betrekking tot de relevante leeftijdssignalen moet worden aangetoond — en ze moet nauwkeurig en precies zijn en voorzien in de mogelijkheid tot herroeping voor minderjarige afnemers, alsook door een volledige verwarringsmatrix met gedetailleerde leeftijdscategorieën, samen met een beschrijving van de manier waarop de steekproef en de leeftijdscategorieën zijn verkregen. Wanneer het jaar waarin het account is aangemaakt als afwijking wordt gebruikt, moeten in het plan bovendien het empirisch bewijs en de statistische betrouwbaarheid worden verstrekt dat dit enkel signaal volstaat om eruit af te leiden dat de gebruiker de toepasselijke minimumleeftijd heeft bereikt. In het plan moet ook worden uiteengezet hoe de aanbieder zal monitoren dat de verwachte prestaties zijn verwezenlijkt, bijvoorbeeld door middel van een audit na de uitvoering. Tot slot moet in het plan worden aangetoond dat de maatregel voldoet aan de algemene beginselen inzake

leeftijdsbevestiging van deze verordening, met inbegrip van nauwkeurigheid, betrouwbaarheid, beveiliging, robuustheid, niet-indringendheid, privacy en non-discriminatie.

(63) Aangezien wordt erkend dat voor de doeltreffende bescherming van minderjarigen niet alleen regelgevingsmaatregelen vereist zijn, maar ook bewustmaking, onderwijs en zeggenschap, moeten de lidstaten nationale strategieën uitwerken die voortbouwen op de Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's: Een digitaal decennium voor kinderen en jongeren: de nieuwe Europese strategie voor een beter internet voor kinderen (BIK+) van 11 mei 2022 en het bijbehorende netwerk van centra voor een veiliger internet met bewustmakingsactiviteiten, hulplijnen ter ondersteuning van kinderen, voogden en opvoeders en hun meldpunten voor het melden van vermoedelijke illegale inhoud. De lidstaten moeten met name de ontwikkeling van vaardigheden op het gebied van digitale geletterdheid ontwikkelen bij minderjarigen zodat zij, op het moment dat zij de minimumleeftijd bereiken, de risico's van de onlineomgeving waarop deze verordening betrekking heeft kunnen begrijpen, digitale diensten en systemen veilig en kritisch kunnen gebruiken, en met kennis van zaken gebruik kunnen maken van de beschermingsmaatregelen, instellingen en instrumenten die aanbieders verplicht beschikbaar moeten stellen. Minderjarigen en hun voogden moeten gemakkelijke, gratis en vertrouwelijke toegang hebben op nationaal niveau tot kanalen waarlangs minderjarigen om bijstand kunnen vragen in verband met de schade die met deze verordening wordt aangepakt, waaronder ongewenst contact en cyberpesten in overeenstemming met de Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's: Actieplan tegen cyberpesten "Veiliger online, samen sterker" van 10 februari 2026. Deze kanalen moeten een aanvulling vormen op de meldings- en ondersteuningsinstrumenten die overeenkomstig deze verordening worden verstrekt, in staat zijn om snelle bijstand te verlenen, en minderjarigen toeleiden naar verdere bronnen van steun die op nationaal niveau beschikbaar zijn. Het moet mogelijk zijn om deze activiteiten te ondersteunen, met inbegrip van de activiteiten van de centra voor een veiliger internet, via Uniefinanciering die beschikbaar wordt gesteld in het kader van de relevante Unieprogramma's en instrumenten die in het kader van het meerjarig financieel kader zijn vastgesteld, zoals de nationale en regionale partnerschapsplannen. Om de doeltreffende uitvoering te ondersteunen, moeten de lidstaten de door de Commissie genomen maatregelen ondersteunen, en de Commissie moet de uitwisseling van beste praktijken tussen de lidstaten vergemakkelijken.

(64) In deze verordening moeten bepaalde bepalingen van Verordening (EU) 2022/2065 nader worden toegelicht. Om doeltreffend toezicht en doeltreffende handhaving van deze verordening te waarborgen, moet hoofdstuk IV van Verordening (EU) 2022/2065 van toepassing zijn voor zover de betrokken bepalingen aanbieders van tussenhandeldiensten die binnen het toepassingsgebied van die verordening vallen, reguleren. De Commissie moet exclusief bevoegd zijn voor het toezicht op en de handhaving van de verplichtingen in deze verordening die van toepassing zijn op aanbieders van zeer grote onlineplatforms in de zin van artikel 33 van Verordening (EU) 2022/2065.

(65) Evenzo, om overlappingen te voorkomen en te zorgen voor samenhang met het bestaande horizontale kader dat van toepassing is op AI-systemen op grond van Verordening (EU) 2024/1689, moet de handhaving van de specifieke veiligheidsvereisten waarin deze verordening voor AI-metgezellen en algemene

conversationele chatbots voorziet, gebaseerd zijn op het kader en de procedures voor toezicht en handhaving die in Verordening (EU) 2024/1689 zijn vastgesteld.

(66) Aanbieders van onlinespellen die een videospelplatform zijn, zijn onderworpen aan de toezichts- en handhavingsstructuur overeenkomstig Verordening (EU) 2022/2065. Om voor samenhang te zorgen met de handhaving uit hoofde van deze verordening, moet de bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor het toezicht op aanbieders van onlinespellen die videospellen zijn een bevoegde autoriteit van de lidstaat waar zich de hoofdvestiging van de aanbieder bevindt.

(67) Om de rechtszekerheid en de consequente toepassing in de hele Unie te waarborgen, en om versnippering van de interne markt als gevolg van uiteenlopen de nationale uitleggingen tegen te gaan, mogen de autoriteiten van de lidstaten geen besluiten vaststellen die indruisen tegen een besluit dat de Commissie overeenkomstig deze verordening heeft genomen. De Commissie, digitaledienstencoördinatoren en de bevoegde autoriteiten moeten, indien van toepassing, nauw samenwerken en hun handhavingsmaatregelen coördineren om te zorgen voor een coherente, effectieve en complementaire handhaving van deze verordening enerzijds, en Verordeningen (EU) 2022/2065 en (EU) 2024/1689 anderzijds, onder meer door voort te bouwen op de samenwerkings- en coherentiemechanismen die zijn opgezet in hoofdstuk IV van Verordening (EU) 2022/2065.

(68) De Commissie moet ernaar streven binnen negentig dagen na inleiding van de procedure voor vermeende inbreuken op deze verordening een definitief besluit vast te stellen. Zij moet eveneens haar voorlopige bevindingen binnen dertig dagen na inleiding van de procedure meedelen aan de betrokken aanbieder.

(69) De Commissie moet over de nodige middelen (personeel, expertise en geldelijke middelen) beschikken om haar taken uit hoofde van deze verordening te kunnen uitvoeren. Om de beschikbaarheid te garanderen van de middelen die noodzakelijk zijn voor adequaat toezicht op Unieniveau uit hoofde van deze verordening, moet de Commissie elk jaar een toezichtsvergoeding aanrekenen, waarvan het niveau op jaarbasis moet worden vastgesteld, aan aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, appstores, AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots, waarvoor zij de toezichtsbevoegdheid heeft met betrekking tot de naleving van de hoofdstukken II tot en met V van deze verordening, en die overeenkomstig artikel 33 van Verordening (EU) 2022/2065 als zeer grote onlineplatforms worden aangemerkt. De jaarlijkse toezichtsvergoeding die vereist is voor de handhaving van deze verordening ten aanzien van die aanbieders moet worden opgenomen in de toezichtsvergoeding die aan dergelijke aanbieders van zeer grote onlineplatforms wordt aangerekend overeenkomstig artikel 43 van Verordening (EU) 2022/2065. Vergelijkbaar met die toezichtsvergoeding moeten de externe bestemmingsontvangsten die voortvloeien uit de jaarlijkse toezichtsvergoeding uit hoofde van deze verordening de aanvullende personele middelen in de Commissie dekken, met inbegrip van ambtenaren, arbeidscontractanten en nationale deskundigen. Tot slot moet het plafond voor de toezichtsvergoeding die bij deze verordening wordt ingevoerd worden samengevoegd met het in Verordening (EU) 2022/2065 vastgestelde plafond en moet ervoor worden gezorgd dat de totale middelen van de Commissie toereikend zijn om haar taken uit hoofde van deze verordening en Verordening (EU) 2022/2065 uit te voeren.

(70) Het totaalbedrag van de jaarlijkse toezichtsvergoeding uit hoofde van deze verordening moet de kosten omvatten in verband met de uitoefening van de specifieke

bevoegdheden en taken van de Commissie op het gebied van toezicht, monitoring, onderzoek en handhaving ten aanzien van de aanbieders van zeer grote onlineplatforms en zoekmachines die onder deze verordening vallen. Hierin moeten met name de kosten zijn opgenomen in verband met de opzet, het onderhoud en de exploitatie van de EU-regeling voor leeftijdsverificatie, met inbegrip van de financiering voor activiteiten met betrekking tot de uitrol van de EU-oplossing voor leeftijdsverificatie in de hele EU en de ontwikkeling van deskundigheid en capaciteiten overeenkomstig artikel 36. De individuele jaarlijkse toezichtsvergoeding mag echter niet hoger zijn dan een globaal plafond voor elke aanbieder van zeer grote onlineplatforms, rekening houdend met de economische capaciteit van de aanbieder van de aangewezen dienst of diensten.

(71) De Commissie moet de regels en de beginselen van artikel 43 van Verordening (EU) 2022/2065 toepassen wanneer zij de jaarlijkse toezichtsvergoeding uit hoofde van deze verordening aanrekent.

(72) Gezien het belang dat de bescherming van kinderen heeft, moet de Commissie in samenwerking met de digitaledienstencoördinatoren en de raad de deskundigheid en capaciteiten in de Unie ontwikkelen met betrekking tot het toezicht op de diensten die binnen het toepassingsgebied van deze verordening vallen.

(73) Gezien het belang van het effect dat de diensten en systemen die binnen deze verordening vallen, hebben op de bescherming van minderjarigen, kan de niet-waarborging van een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging door de aanbieders en de niet-naleving van de specifieke verplichtingen die op hen van toepassing zijn snel ernstige gevolgen met zich meebrengen voor een aanzienlijk aantal minderjarigen die hun diensten of systemen gebruiken in verschillende lidstaten en kan dit aanzienlijke schade veroorzaken, terwijl het tegelijkertijd ook bijzonder complex kan zijn om dergelijke niet-waarborging en niet-naleving tijdig vast te stellen en aan te pakken. De Commissie moet in samenwerking met de bevoegde autoriteiten de deskundigheid en capaciteiten in de Unie ontwikkelen, zoals het oprichten van netwerken voor kennisdeling, om snel te kunnen reageren op dergelijke incidenten die de bescherming van minderjarigen aantasten. Dergelijke incidenten moeten worden opgevat als snel veranderende omstandigheden die zich voordoen binnen of buiten de EU, met een onlinedimensie en een vermoedelijke band met het toepassingsgebied van deze verordening, en die ernstige en negatieve gevolgen hebben voor de privacy, de veiligheid, de beveiliging of de gezondheid en het welzijn van minderjarigen die de dienst gebruiken in de Unie, en die een onmiddellijke reactie vereisen, zoals gevaarlijke of schadelijke uitdagingen die rondgaan onder minderjarigen en een onmiddellijk gevaar voor hen inhouden. De Commissie moet daarom in staat zijn de deskundigheid en de middelen van bevoegde autoriteiten te coördineren en erop te vertrouwen, bijvoorbeeld door permanent of tijdelijk specifieke trends of opkomende problemen met betrekking tot die snel evoluerende omstandigheden die gevolgen hebben voor de gezondheid, het welzijn, de privacy, de veiligheid en de beveiliging van minderjarigen, te analyseren. De lidstaten moeten met de Commissie samenwerken bij de ontwikkeling van dergelijke capaciteiten, onder meer door waar toepasselijk personeel te detacheren en bij de totstandbrenging van een gemeenschappelijke toezichtcapaciteit van de Unie, alsook van een administratieve regeling waarin procedures zijn beschreven die een snelle reactie vergemakkelijken in het geval van een incident dat de bescherming van minderjarigen aantast. De lidstaten moeten minimale paraatheidsniveaus voor nationale autoriteiten vaststellen om te zorgen voor reguliere communicatiekanalen tussen relevante nationale autoriteiten en

derde partijen en in voorkomend geval incidentresponsprotocollen op nationaal niveau in kaart te brengen.

(74) Deze verordening eerbiedigt de door het Handvest erkende grondrechten, waaronder kinderrechten, alsook de grondrechten die de algemene beginselen van het Unierecht vormen. Derhalve moet deze verordening overeenkomstig deze grondrechten worden uitgelegd, met inbegrip van het in artikel 7 van het Handvest verankerde grondrecht op eerbiediging van het privéleven en het gezinsleven, het in artikel 8 van het Handvest verankerde grondrecht op bescherming van persoonsgegevens, het in artikel 11 van het Handvest verankerde grondrecht op vrijheid van meningsuiting en van informatie, met inbegrip van de vrijheid en pluriformiteit van de media, het in artikel 21 van het Handvest verankerde grondrecht op non-discriminatie, en het in artikel 24 van het Handvest verankerde grondrecht op eerbiediging van de rechten van het kind. Bij de uitoefening van de in deze verordening uiteengezette bevoegdheden moeten alle betrokken overheidsinstanties in situaties waarin de relevante grondrechten met elkaar in strijd zijn, tot een eerlijk evenwicht tussen de betrokken rechten komen, overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel.

(75) Daar de doelstellingen van deze verordening, namelijk bij te dragen tot de goede werking van de interne markt en het verzekeren van een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging voor kinderen niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt, omdat zij de noodzakelijke harmonisatie en samenwerking niet behalen door alleen te handelen, maar dat zij vanwege hun territoriale en personele omvang beter door de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen vaststellen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.

(76) Overeenkomstig artikel 42, lid 2, van Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad is de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming geraadpleegd, en op [datum] heeft deze een advies uitgebracht.

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I — ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 – Onderwerp

Deze verordening draagt bij tot de goede werking van de interne markt en verzekert een hoog niveau van bescherming van minderjarigen online in de Unie doordat geharmoniseerde regels worden vastgesteld voor een veilige en stimulerende onlineomgeving voor minderjarigen, waaronder het beginsel inzake consumentenbescherming. Hierbij wordt Verordening (EU) 2022/2065 nader uitgewerkt en aangevuld, en wordt Verordening (EU) 2024/1689 eveneens aangevuld. Bij deze verordening worden met name vastgesteld:

a) een geharmoniseerde minimumleeftijd voor het aanmaken van een account bij onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten;

b) geharmoniseerde veiligheidsvereisten voor onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, videospelplatforms en appstores, en geharmoniseerde veiligheidsvereisten voor videospellen, AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots om kinderen online te beschermen;

c) geharmoniseerde regels voor leeftijdsbevestiging online.

Artikel 2 – Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing op aanbieders van de volgende diensten of systemen die toegankelijk zijn voor minderjarigen:

   a) onlinesocialenetwerkdiensten;

   b) videoplatformdiensten;

   c) appstores;

   d) onlinespellen;

   e) besturingssystemen;

   f) AI-metgezellen;

   g) algemene conversationele chatbots.

2. Voor de in lid 1, punten a) tot en met e) genoemde diensten is deze verordening van toepassing op aanbieders van diensten, ongeacht de plaats van vestiging waar zij die diensten aanbieden aan afnemers van de dienst die gevestigd zijn of zich bevinden in de Unie.

3. Voor de in lid 1, punten f) en g) genoemde AI-systemen is deze verordening van toepassing op aanbieders die dergelijke AI-systemen in de handel te brengen of in gebruik stellen in de Unie, ongeacht de plaats waar die aanbieders zijn gevestigd of zich bevinden.

4. Deze verordening is niet van toepassing op aanbieders van:

   a) online-encyclopedieën zonder winstoogmerk;

   b) onderwijs- en wetenschappelijke gegevensbanken zonder winstoogmerk;

   c) diensten en systemen die hoofdzakelijk voor onderwijsdoeleinden zijn ontworpen en door of namens onderwijsinstellingen of -organisaties worden geëxploiteerd;

   d) platforms voor het ontwikkelen en delen van opensourcesoftware, tenzij het platform zelf een AI-systeem vormt dat binnen het toepassingsgebied van deze verordening of Verordening (EU) 2024/1689 valt;

   e) diensten en systemen die specifiek zijn ontwikkeld en worden geëxploiteerd met wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke ontwikkeling als enig doel;

   f) diensten en systemen die worden ontworpen, ontwikkeld en geëxploiteerd door overheidsinstanties en voor exclusief gebruik door of namens overheidsinstanties.

5. Indien dit gerechtvaardigd is in het licht van de mogelijke risico's die een dienst of systeem kan inhouden voor de privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen, of indien een dienst of systeem een dergelijk risico inhoudt dat gelijk aan of kleiner is dan de risico's die gepaard gaan met de reeds in lid 4 genoemde diensten of systemen, is de Commissie bevoegd om overeenkomstig artikel 40 gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde lid 4 van dit artikel te wijzigen door andere

soorten diensten of systemen aan de lijst van vrijgestelde diensten of systemen toe te voegen, of door diensten of systemen van die lijst te schrappen.

6. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten en videospelplatforms die onder artikel 28, lid 1, van Verordening (EU) 2022/2065 vallen en die voldoen aan de verplichtingen in deze verordening, worden geacht aan dat artikel te voldoen voor kwesties die onder deze verordening vallen, onder meer met betrekking tot AI-systemen die worden uitgerold als een functionaliteit van onlineplatforms die binnen het toepassingsgebied van artikel 28, lid 1, van Verordening (EU) 2022/2065 vallen bij de verlening van die dienst.

7. Deze verordening doet geen afbreuk aan de regels die zijn vastgesteld bij andere Unierechtshandelingen ter regeling van andere aspecten van de aanbieding van tussenhandeldiensten en bij Uniewetgeving die van toepassing is op Ai-systemen op de interne markt, met inbegrip van het volgende:

   a) Richtlijn 2010/13/EU[8];

   b) het Unierecht betreffende consumentenbescherming en productveiligheid, met inbegrip van Richtlijnen 2005/29/EG, 2011/83/EU, (EU) 2019/770, Richtlijn 93/13/EEG van de Raad, en Verordeningen (EU) 2019/1020, (EU) 2023/988 en (EU) 2024/1689;

   c) het Unierecht betreffende de bescherming van persoonsgegevens, met name Verordening (EU) 2016/679 en Richtlijn 2002/58/EG;

   d) Richtlijn (EU) 2024/1385[9].

Artikel 3 - Definities

1. Voor de toepassing van deze verordening zijn de definities van “onlineplatform”, “afnemer van de dienst”, “online-interface” en “aanbevelingssysteem” als vastgesteld in artikel 3 van Verordening (EU) 2022/2065 van toepassing.

2. Voor de toepassing van deze verordening zijn de definities van “onlinesocialenetwerkdienst”, “videoplatformdienst” en appstore” als vastgesteld in artikel 2 van Verordening (EU) 2022/1925 van toepassing. Die diensten worden voor de toepassing van deze verordening beschouwd als een “onlineplatform” in de zin van artikel 3, punt i), van Verordening (EU) 2022/2065.

3. Voor de toepassing van deze verordening zijn de definities van “AI-systeem” en “AI-systeem voor algemene doeleinden” als vastgesteld in Verordening (EU) 2024/1689 van toepassing; De definitie van “aanbieder” als vastgesteld in artikel 3, punt 3, van die verordening is van toepassing op AI-systemen die bij deze verordening worden geregeld.

4. Voor de toepassing van deze verordening is de definitie van “besturingssysteem” als vastgesteld in artikel 2, punt 1, van Verordening (EU) 2022/1925 van toepassing.

---

8 Richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten (PB L 95 van 15.4.2010, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/13/oj).

9 Richtlijn (EU) 2024/1385 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (PB L, 24.5.2024, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj).

5. Voor de toepassing van deze verordening zijn de volgende aanvullende definities van toepassing:

a) “minderjarige” of “kind”: elke natuurlijke persoon jonger dan 18 jaar;

b) “voogd”: elke persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid voor een minderjarige draagt overeenkomstig het toepasselijke nationale recht;

c) “AI-metgezel”: een AI-systeem, met inbegrip van een AI-systeem voor algemene doeleinden, dat voorziet in duurzame, gepersonaliseerde interactie of gezelschap, waarbij een sociale, emotionele of interpersoonlijke relatie met een gebruiker wordt gesimuleerd of vergemakkelijkt;

d) “algemene conversationele chatbot”: een AI-systeem voor algemene doeleinden met algemene conversationele functionaliteiten voor rechtstreekse interactie met gebruikers, dat bijstand kan bieden met betrekking tot meerdere domeinen en taken; onder deze definitie vallen geen AI-systemen waarvan de conversationele functionaliteit beperkt blijft tot een gespecialiseerde dienst, taak of vooraf vastgestelde reeks functies, waaronder gespecialiseerde AI-applicaties op het gebied van klantendiensten, bedrijfsactiviteiten, technische ondersteuning, transacties, onderwijs, het ophalen van informatie, industrie en fabricage;

e) “onlinespellen”: een videospel of videospelplatform;

f) “videospel”: een dienst van de informatiemaatschappij als gedefinieerd in artikel 1, lid 1, punt b), van Richtlijn (EU) 2015/1535, die afnemers van de dienst in staat stelt om, via een applicatie waartoe lokaal of op afstand toegang wordt verkregen, onder meer via het gebruik van een duurzame drager, en die interactie met een gebruikersinterface of invoerapparaat omvat, visuele feedback vanaf een beeldscherm te genereren in een gesimuleerde omgeving voor spel- of amusementsdoeleinden;

g) “videospelplatform”: een “onlineplatform” als gedefinieerd in artikel 3, punt i), van Verordening (EU) 2022/2065, dat interactie met een gebruikersinterface of invoerapparaat omvat om visuele feedback vanaf een beeldscherm te genereren in een gesimuleerde omgeving [voor spel- of amusementsdoeleinden];

h) “leeftijdsverificatie”: een proces of systeem om met een hoge mate van zekerheid vast te stellen of de afnemer of gebruiker van een systeem of de dienst een specifieke leeftijd of leeftijdsdrempel heeft bereikt, op basis van informatie die afkomstig is van identiteitsdocumenten of andere betrouwbare, geverifieerde identificatiebronnen;

i) “leeftijdsbevestiging”: reeks methoden die kunnen worden gebruikt om de leeftijd van een natuurlijke persoon te bepalen, te schatten of te verifiëren, met inbegrip van leeftijdsschatting en leeftijdsverificatie, en met uitzondering van een eigen verklaring van de afnemers van de dienst;

j) “leeftijdssignaal”: alle gegevens, tokens, attributen, inloggegevens of andere informatie die wordt verstrekt, doorgegeven of gegenereerd teneinde een specifieke leeftijd, leeftijdsdrempel of leeftijdscategorie van een persoon te kunnen vaststellen, verifiëren of aantonen;

k) “EU-oplossing voor leeftijdsverificatie”: een oplossing voor leeftijdsverificatie die aan de vereisten van de EU-regeling voor leeftijdsverificatie voldoet, door

een overheidsinstantie is gecertificeerd en is opgenomen in de EU-lijst van EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie na aanmelding door een lidstaat;

l) "EU-lijst van verleners van EU-leeftijdsattesteringen": door de Commissie opgestelde en gepubliceerde lijst van aanbieders die EU-leeftijdsattesteringen afgeven;

m) "EU-lijst van EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie": door de Commissie opgestelde en gepubliceerde lijst van EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie waarvan is erkend dat zij in overeenstemming zijn met de EU-regeling voor leeftijdsverificatie en die zijn aangemeld door de lidstaten;

n) "EU-regeling voor leeftijdsverificatie": een regeling voor de attestering van attributen als gedefinieerd in artikel 2, lid 4, van Uitvoeringsverordening (EU) 2025/1569 van de Commissie, met de regels die van toepassing zijn op aanbieders van EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie en EU-leeftijdsattesteringen, de goedkeuring daarvan en hun opname op de EU-lijst van verleners van EU-leeftijdsattesteringen, en de certificering van EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie met het oog op de opname ervan in de EU-lijst van oplossingen voor leeftijdsverificatie;

o) "leeftijdsattestering": een elektronische attestering van attributen als gedefinieerd in artikel 3, punt 44, van Verordening (EU) nr. 910/2014, om te kunnen authenticeren dat de houder ervan een bepaalde leeftijd, leeftijdsdrempel of leeftijdscategorie heeft bereikt;

p) "hulpmiddelen voor voogden": software, functies, functionaliteiten of toepassingen zijn die zijn ontworpen om voogden te helpen de onlineactiviteiten van een minderjarige te begeleiden om diens privacy, veiligheid en welzijn te waarborgen.

Artikel 4 – Bestrijding van omzeiling

Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, onlinespellen, appstores, besturingssystemen, AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots:

a) vertonen geen gedrag dat de daadwerkelijke naleving van hun respectieve verplichtingen uit hoofde van deze verordening ondermijnt, ongeacht of dat gedrag van contractuele, commerciële, technische of andere aard is, dan wel het gebruik van gedragstechnieken of interfaceontwerp inhoudt;

b) wordt verboden willens en wetens enige andere maatregelen te nemen die er direct of indirect toe strekken of tot gevolg hebben dat hun respectieve verplichtingen uit hoofde van deze verordening worden omzeild, om naleving van die verplichtingen te ontlopen.

Artikel 5 – Aanmelding en onafhankelijke audit van een nalevingsplan

1. Uiterlijk vier maanden na de kennisgeving van het besluit waarbij aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten overeenkomstig artikel 33 van Verordening (EU) 2022/2065 als een zeer groot onlineplatform worden aangewezen, melden die aanbieders bij de Commissie een nalevingsplan aan waarin de naleving van de in de hoofdstukken II tot en met V van deze verordening vastgestelde verplichtingen gedetailleerd zijn beschreven.

Voor de in de eerste alinea genoemde aanbieders die overeenkomstig artikel 33 van Verordening (EU) 2022/2065 reeds als een zeer groot onlineplatform zijn aangewezen, vindt die aanmelding plaats binnen 30 dagen na de datum waarop deze verordening van toepassing wordt.

Artikel 34, lid 3, van Verordening (EU) 2022/2065 is van overeenkomstige toepassing op de ondersteunende documenten van de die aanmeldingen.

2. Teneinde de Commissie in staat te stellen om de naleving van de in de hoofdstukken II tot en met V vastgestelde verplichtingen door de in lid 1 genoemde aanbieders te beoordelen, moeten die aanbieders op eigen kosten een audit laten uitvoeren van het overeenkomstig lid 1 aangemelde nalevingsplan door één of meer onafhankelijke auditors. De onafhankelijke auditors beschikken over of doen een beroep op deskundigen met aantoonbare deskundigheid op de volgende gebieden die relevant zijn voor de bescherming van minderjarigen:

   a) bescherming en rechten van kinderen;

   b) kindergeneeskunde en kinderpsychiatrie;

   c) ontwikkelingsleer;

   d) leeftijdsbevestiging;

   e) ontwerp van online-interfaces en aanbevelingssystemen;

   f) gegevensbescherming en -beveiliging.

3. Artikel 37, leden 2 en 3, van Verordening (EU) 2022/2065 zijn van overeenkomstige toepassing op de audits die overeenkomstig dit artikel worden uitgevoerd en op de onafhankelijke auditors en eventuele deskundigen op wie door hen een beroep wordt gedaan. De kosten voor de audit worden gedragen door de betrokken aanbieder. Deze kosten bedragen niet meer dan de markttarieven voor vergelijkbare beoordelingen door de auditors.

   De in lid 1 bedoelde aanbieders werken samen met de onafhankelijke auditors en stellen alle informatie, gegevens, documenten en personeelsleden ter beschikking die relevant zijn voor het uitvoeren van de audit.

   Aanbieders zorgen ervoor dat elke werknemer of contractant die met de onafhankelijke auditor heeft gecommuniceerd, beschermd is tegen eventuele nadelige maatregelen vanwege de aanbieder.

4. De onafhankelijke auditors die door de aanbieders overeenkomstig lid 2 zijn aangesteld:

   a) beoordelen de door de aanbieders overeenkomstig lid 1 ingediende nalevingsplannen in het licht van de in de hoofdstukken II tot en met V vastgestelde verplichtingen;

   b) dienen een ontwerpverslag in bij de aanbieder, die hierover binnen 15 dagen na ontvangst ervan opmerkingen mag maken;

   c) brengen een eindverslag uit, waarin rekening wordt gehouden met eventuele overeenkomstig punt b) ontvangen opmerkingen, tegelijkertijd ten aanzien van de Commissie en de aanbieder, uiterlijk twee maanden na ontvangst van het nalevingsplan, waarin eventuele tekortkomingen in de daarin beschreven nalevingsmaatregelen worden geïdentificeerd.

5. De betrokken aanbieder maakt onmiddellijk na ontvangst van het in lid 4, punt c), bedoelde eindverslag een samenvatting daarvan openbaar, die geen vertrouwelijke informatie bevat.

6. Wanneer de Commissie door middel van een besluit op basis van het in lid 4, punt c), bedoelde eindverslag concludeert dat het nalevingsplan tekortkomingen bevat, dient de betrokken aanbieder bij de Commissie en de onafhankelijke auditor uiterlijk 30 dagen na ontvangst van het verslag van het besluit van de Commissie een corrigerend actieplan in, waarin voor elke geïdentificeerde tekortkoming een of meer corrigerende maatregelen worden vastgesteld.

   De aanbieder stelt ook een redelijke termijn vast, die niet meer dan 60 dagen bedraagt, voor de uitvoering van elke corrigerende maatregel in het corrigerende actieplan.

   De onafhankelijke auditor controleert de uitvoering van de corrigerende maatregelen en brengt daarover verslag uit bij de Commissie en de betrokken aanbieder.

7. Bij het beoordelen van de naleving van de in de hoofdstukken II tot en met V van deze verordening vastgestelde verplichtingen door de in lid 1 genoemde aanbieders heeft de Commissie het recht om rekening te houden met het in lid 1 bedoelde nalevingsplan, het in lid 4, punt c), bedoelde eindverslag, eventuele corrigerende maatregelen die overeenkomstig lid 6 zijn meegedeeld, en alle andere informatie die de Commissie mogelijk relevant acht.

8. Noch het in lid 4, punt c), bedoelde eindverslag, noch enig optreden van de Commissie of het ontbreken daarvan met betrekking tot het eindverslag of het nalevingsplan vormt een vaststelling van naleving van de in de hoofdstukken II tot en met V van deze verordening vastgestelde verplichtingen, of beperkt de bevoegdheden van de Commissie uit hoofde van deze verordening of van Verordening (EU) 2022/2065.

9. Aanbieders brengen na de eerste aanmelding overeenkomstig lid 1 jaarlijks verslag uit over hun naleving van de in de hoofdstukken II tot en met V van deze verordening vastgestelde verplichtingen, in het kader van hun jaarlijkse risicobeoordelingen die overeenkomstig artikel 34 van Verordening (EU) 2022/2065 worden uitgevoerd.

   Naleving van de in de hoofdstukken II tot en met V van deze verordening vastgestelde verplichtingen wordt opgenomen in de onafhankelijke audits die overeenkomstig artikel 37 van Verordening (EU) 2022/2065 worden uitgevoerd.

10. Dit artikel doet geen afbreuk aan de bevoegdheden van de Commissie uit hoofde van deze verordening en van Verordening (EU) 2022/2065, met inbegrip van de bevoegdheid om voorlopige maatregelen vast te stellen.

11. De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen die voorzien in modellen en methoden voor de audits die overeenkomstig dit artikel worden uitgevoerd. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 39 bedoelde procedure vastgesteld.

HOOFDSTUK II — VERTRAAGD AANMAKEN EN GEBRUIKEN VAN ACCOUNTS VOOR MINDERJARIGEN OP ONLINESOCIALENETWERKDIENSTEN EN VIDEOPLATFORMDIENSTEN

AFDELING I — Vertraagde toegang voor minderjarigen

Artikel 6 — Vertraagd aanmaken en gebruiken van accounts

1. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en van videoplatformdiensten staan niet toe dat een natuurlijke persoon jonger dan 15 jaar een account aanmaakt op die dienst of toegang krijgt tot die dienst door middel van een account dat is aangemaakt voor of toegewezen aan die persoon, wanneer de dienst een risico vormt voor de privacy, veiligheid of beveiliging van een minderjarige onder die leeftijd.

   Een dienst wordt geacht een risico te vormen voor de privacy, veiligheid of beveiliging van minderjarigen jonger dan 15 jaar indien de dienst aan een van de volgende voorwaarden voldoet:

   d) hij stelt afnemers die via een account toegang hebben tot de dienst, in staat inhoud in real time door te geven aan een onbepaald aantal andere afnemers van de dienst, onder meer via livestreaming van audiovisuele inhoud;

   e) hij stelt afnemers die via een account toegang hebben tot de dienst, in staat contact op te nemen, te communiceren en anderszins interactie te hebben met andere afnemers van de dienst die geen deel uitmaken van de reeds bestaande contacten of abonnementen van de afnemer;

   f) hij maakt gebruik van een aanbevelingssysteem dat is gebaseerd op profilering zoals gedefinieerd in artikel 4, punt 4, van Verordening (EU) 2016/679;

   g) hij maakt gebruik van een aanbevelingssysteem dat aan een afnemer die toegang heeft tot de dienst via een account, contactsuggesties of informatie die niet afkomstig zijn van een van de reeds bestaande contacten of abonnementen van de afnemer, voorstelt of bij voorrang voorstelt;

   h) hij gebruikt of vertoont functionaliteiten, interfaceontwerpen of kenmerken die bedoeld zijn om of redelijkerwijs kunnen worden verwacht een ononderbroken consumptie van inhoud mogelijk te maken, die interacties met de dienst of met inhoud of andere afnemers van de dienst stimuleren, of die geautomatiseerde meldingen sturen die bedoeld zijn om de gebruiker ertoe aan te zetten de dienst te gebruiken of opnieuw te gebruiken.

2. In afwijking van lid 1 kunnen aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten voogden toestaan accounts met beperkte functies aan te maken voor minderjarigen ouder dan 13 jaar en jonger dan 15 jaar, zodat zij via een dergelijk beperkt account toegang hebben tot de dienst. Die accounts moeten ten minste aan de volgende voorwaarden voldoen:

   a) de in artikel 20 bedoelde hulpmiddelen voor voogden zijn altijd ingeschakeld;

   b) voogden kunnen bepalen hoeveel tijd per dag de dienst of het systeem via dat account maximaal toegankelijk is, waarbij dat maximum niet meer dan één uur per dag mag bedragen;

   c) voogden kunnen potentiële nieuwe contacten vooraf goedkeuren en een maximumaantal vaststellen voor andere ontvangers of gebruikers in de contacten van het account.

3. Wanneer krachtens lid 2 van dit artikel een account wordt aangemaakt voor een minderjarige, neemt de aanbieder van onlinesocialenetwerkdiensten en van videoplatformdiensten maatregelen om vast te stellen of de persoon die het account

aanmaakt, de ouderlijke verantwoordelijkheid voor die minderjarige draagt overeenkomstig artikel 26 en om na te gaan of de afnemer van de dienst de leeftijd van 13 jaar heeft bereikt overeenkomstig artikel 28, lid 1.

4. Aanbieders van diensten die binnen het toepassingsgebied van lid 1 van dit artikel vallen, moeten uiterlijk zes maanden na de inwerkingtreding van deze verordening vaststellen of de houders van bestaande accounts die worden gebruikt om toegang te krijgen tot hun dienst, jonger zijn dan 15 jaar. Wanneer wordt vastgesteld dat houders van bestaande accounts jonger zijn dan 15 jaar, deactiveren de aanbieders van de betrokken diensten de accounts van de afnemers of gebruikers van de dienst van wie is vastgesteld dat zij jonger zijn dan die leeftijd of van wie de leeftijd niet kan worden vastgesteld.

5. Wanneer aanbieders van diensten die binnen het toepassingsgebied van lid 1 vallen, persoonsgegevens verwerken krachtens artikel 6, lid 1, punt a), van Verordening (EU) 2016/679, moeten de bepalingen van dit artikel van toepassing zijn naast de leeftijdsgrenzen van artikel 8 van die verordening.

6. De Commissie kan overeenkomstig artikel 40 gedelegeerde handelingen vaststellen om deze verordening te wijzigen door de voorwaarden van lid 1 van dit artikel te wijzigen en aan te vullen, teneinde nieuwe functies en functionaliteiten of wijzigingen van bestaande functies of functionaliteiten erin op te nemen die een risico vormen voor de privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen online die gelijkwaardig zijn aan de aan de voorwaarden van lid 1 van dit artikel verbonden risico's.

AFDELING II — Door een voogd gecontroleerde toegang voor minderjarigen jonger dan 13 jaar

Artikel 7 — Door een voogd gecontroleerde toegang voor minderjarigen jonger dan 13 jaar

1. Aanbieders van videoplatformdiensten waarvan de dienst specifiek is ontworpen voor minderjarigen jonger dan 13 jaar, kunnen een voogd bij wijze van uitzondering toestaan een minderjarige jonger dan 13 jaar beperkte toegang tot de dienst te verlenen via het eigen account van de voogd, indien aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

   a) deze door de voogd gecontroleerde toegang verloopt uitsluitend via het eigen account van de voogd, en er wordt geen account aangemaakt voor of toegewezen aan de minderjarige;

   b) deze toegang wordt verleend en gecontroleerd met behulp van de in artikel 20 bedoelde hulpmiddelen voor voogden of andere instellingen voor ouderlijk toezicht op het account van de voogd of op het apparaat van de voogd;

   c) de aanbieder staat in zijn algemene voorwaarden uitdrukkelijk toegang voor minderjarigen jonger dan 13 jaar toe, en vermeldt daarin duidelijk voor welke leeftijdscategorie van minderjarigen toegang is toegestaan mits de voogden daarmee instemmen;

   d) de aanbieder heeft een beoordeling uitgevoerd, en in ten minste één officiële taal van een lidstaat in een openbaar toegankelijk gedeelte van zijn online-interface gepubliceerd, van de impact van de dienst, of van de relevante delen daarvan, op minderjarigen die binnen de opgegeven leeftijdscategorie vallen, waarbij de risico's zijn beoordeeld en, indien van toepassing, is aangetoond

hoe dergelijke risico's doeltreffend zijn beperkt, rekening houdend met de relevante leeftijdsgroepen. De naleving van de vereisten van hoofdstuk III houdt niet automatisch in dat dergelijke risico's doeltreffend worden beperkt;

e) de aanbieder heeft in een openbaar toegankelijk gedeelte van zijn online-interface op duidelijke en transparante wijze uiteengezet welke inhoud of welk gedrag op de dienst wordt beschouwd als niet leeftijdsgeschikt of schadelijk voor de privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen die binnen de opgegeven leeftijdscategorie vallen;

f) er wordt geen toegang tot de op grond van punt e) geïdentificeerde inhoud verleend aan minderjarigen jonger dan 13 jaar;

g) de beschikbare functies en functionaliteiten worden afgestemd op en geleidelijk aangepast aan de leeftijd van de minderjarige zoals die overeenkomstig lid 4, punt b), is opgegeven;

h) alle personalisatiefuncties en aanbevelingssystemen, en alle functionaliteiten om te zoeken naar inhoud die door andere afnemers van de dienst wordt gedeeld, worden uitgeschakeld en kunnen niet worden ingeschakeld, tenzij uit de in punt d) bedoelde beoordeling blijkt dat de inschakeling ervan in het belang van de minderjarige is en op geen enkele wijze negatieve gevolgen heeft voor de privacy, veiligheid en beveiliging van de minderjarige.

2. Niets in dit artikel kan worden uitgelegd als een verplichting voor een aanbieder om minderjarigen jonger dan 13 jaar toegang te verlenen, of als een toekenning aan een minderjarige of een voogd van een recht op toegang tot een dienst waartoe die toegang op grond van de algemene voorwaarden niet is toegestaan of wanneer voor toegang tot de dienst een hogere minimumleeftijd geldt uit hoofde van het Unierecht of het nationale recht in overeenstemming met het Unierecht.

3. Het account via hetwelk de door een voogd gecontroleerde toegang op grond van lid 1 wordt verleend, wordt uitsluitend door de voogd aangemaakt, geregistreerd en aangehouden. De minderjarige die via het account van de voogd toegang heeft tot de dienst, mag geen partij zijn bij de overeenkomst met de aanbieder. De aanbieder neemt maatregelen om vast te stellen dat de voogd die op grond van lid 1 de toegang verleent, de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt voor de betrokken minderjarige, overeenkomstig artikel 26.

4. Het ontwerp en de werking van de door een voogd gecontroleerde toegang die op grond van dit artikel wordt verleend, beperken de privacy van de minderjarige niet onevenredig en ondersteunen de autonomie en zeggenschap van de minderjarige, in overeenstemming met de zich ontwikkelende capaciteiten van de minderjarige. De door een voogd gecontroleerde toegang die op grond van dit artikel wordt verleend, voldoet ten minste aan de volgende voorwaarden:

a) de in artikel 20 bedoelde hulpmiddelen voor voogden zijn standaard ingeschakeld;

b) de voogd vermeldt de leeftijd van de minderjarige voor wie toegang wordt verleend en deze toegang wordt niet verleend aan een minderjarige jonger dan 3 jaar;

c) de voogd kan bepalen hoeveel tijd per dag de minderjarige maximaal toegang heeft, waarbij die maximale tijd niet meer dan één uur per dag mag bedragen;

d) de voogd kan toezicht houden op de inhoud die aan de minderjarige wordt getoond of aanbevolen, waarbij rekening wordt gehouden met het recht van de minderjarige op privacy en het belang van de minderjarige voorop wordt gesteld;

e) de voogd kan andere afnemers van de dienst met wie de minderjarige via het account van de voogd interactie kan hebben, goedkeuren, beperken en verwijderen;

f) de voogd kan de toegang van de minderjarige te allen tijde opschorten.

5. De door een voogd gecontroleerde toegang op grond van dit artikel wordt stopgezet wanneer de minderjarige de leeftijd van 13 jaar bereikt, wat moet worden vastgesteld op basis van de overeenkomstig lid 4, punt b), van dit artikel opgegeven leeftijd. Dit doet geen afbreuk aan de aanmaak van een account overeenkomstig artikel 5, lid 2, indien aan de voorwaarden van dat artikel is voldaan.

6. De Commissie kan overeenkomstig artikel 40 gedelegeerde handelingen vaststellen om deze verordening te wijzigen door de voorwaarden in de leden 1 en 4 aan te passen aan technologische en wetenschappelijke ontwikkelingen, indien na dergelijke wijzigingen een niveau van bescherming van de privacy, veiligheid en beveiliging van de minderjarige online blijft bestaan dat gelijkwaardig is aan het niveau dat wordt geboden door de voorwaarden in de leden 1 en 4 van dit artikel.

HOOFDSTUK III — VEILIGHEID DOOR ONTWERP

AFDELING I — Algemene verplichting inzake veiligheid door ontwerp

Artikel 8 — Algemene verplichting inzake veiligheid door ontwerp

1. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, alsook van videoplatformdiensten, onlinespellen, AI-metgezellen, algemene conversationele chatbots en appstores, ongeacht of die diensten of systemen toegankelijk zijn via een account, en met inbegrip van diensten en systemen die toegankelijk zijn via de in artikel 5, lid 3, en artikel 6, lid 3, vermelde accounts, waarborgen een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen. Aanbieders van dergelijke diensten of systemen ontwerpen die diensten en systemen standaard in overeenstemming met de vereisten van dit hoofdstuk en wijken uitsluitend van die vereisten af nadat zij hebben vastgesteld dat de afnemer van de dienst of de gebruiker van het systeem een volwassene is, door gebruik te maken van leeftijdsbevestiging overeenkomstig hoofdstuk V.

2. De naleving van de in dit hoofdstuk vastgestelde verplichtingen doet geen afbreuk aan de verplichting van aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en van videoplatformdiensten om het aanmaken van accounts te vertragen op grond van artikel 6, noch aan de verplichting van aanbieders van videoplatformdiensten met betrekking tot door een voogd gecontroleerde toegang voor minderjarigen, indien van toepassing, op grond van artikel 7.

3. Wanneer aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten of van videoplatformdiensten AI-metgezellen of algemene conversationele chatbots als functionaliteit gebruiken bij het verlenen van die diensten, zijn alleen de verplichtingen van de afdelingen III, V en VI van toepassing op dergelijke AI-systemen.

AFDELING II — Verplichtingen voor onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten

Artikel 9 — Verslavend ontwerp

1. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en van videoplatformdiensten ontwerpen, organiseren of exploiteren hun diensten niet op een wijze die bedoeld is om of redelijkerwijs kan worden verwacht dwangmatig of overmatig gebruik van de onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten door minderjarigen aan te moedigen.

2. De volgende functies worden geacht een dwangmatig of overmatig gebruik van de dienst door minderjarigen in de zin van lid 1 aan te moedigen:

   a) het mogelijk maken dat inhoud automatisch wordt afgespeeld en ononderbroken wordt geconsumeerd zonder daadwerkelijke en regelmatige onderbrekingsmomenten die minderjarigen de kans bieden erover na te denken of zij nog meer inhoud willen consumeren;

   b) het ondermijnen van de beslissing van de minderjarige om het gebruik van de dienst stop te zetten of het niet bieden van de mogelijkheid aan minderjarigen om een dergelijke beslissing te nemen, zoals meldingen die niet zijn geïnitieerd door of niet rechtstreeks verband houden met de interactie of activiteit van de minderjarige met de dienst;

   c) het stimuleren of belonen van minderjarigen om inhoud te delen of inhoud in real time door te geven aan een onbepaald aantal afnemers van de dienst;

   d) het stimuleren van betrokkenheid op regelmatige tijdstippen of met een grotere frequentie, bijvoorbeeld door middel van sancties of het verlies van voordelen wanneer de dienst niet regelmatig of binnen welbepaalde tijdsintervallen wordt gebruikt.

3. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en van videoplatformdiensten nemen doeltreffende maatregelen om te zorgen voor:

   a) in de tijd beperkte toegang voor minderjarigen tot hun dienst;

   b) onderbreking van het gebruik van hun dienst door minderjarigen.

   Dergelijke maatregelen worden zodanig ontworpen dat de schooluren en de belangrijkste slaapuren van minderjarigen worden beschermd.

Artikel 10 — Aanbevelingssystemen

1. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en van videoplatformdiensten die gebruikmaken van aanbevelingssystemen, ontwerpen de aan minderjarigen voorgestelde informatie en de optimalisering van hun aanbevelingssystemen zodanig dat een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen wordt gewaarborgd.

2. Met het oog op de naleving van de verplichtingen van lid 1 van dit artikel zorgen aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en van videoplatformdiensten die gebruikmaken van aanbevelingssystemen, ervoor dat de optimalisering van hun aanbevelingssysteem niet leidt tot misbruik van de kwetsbaarheid of aandacht van minderjarigen en dat deze evaluatieparameters omvat die resultaten op het gebied

van kwaliteit, veiligheid en geestelijke gezondheid van minderjarigen weergeven, door ten minste de volgende maatregelen te nemen:

a) ervoor zorgen dat de aanbevelingssystemen bij het voorstellen van informatie prioriteit en primair gewicht geven aan expliciete, door de gebruiker aangegeven voorkeuren;

b) ervoor zorgen dat de aanbeveling van door het aanbevelingssysteem voorgestelde informatie op basis van impliciete, op betrokkenheid gebaseerde signalen van het onlinegedrag van minderjarigen standaard is uitgeschakeld;

c) ervoor zorgen dat de aanbevelingssystemen niet afhankelijk zijn van het verzamelen van persoonsgegevens van minderjarigen die buiten de dienst zijn verzameld;

d) ervoor zorgen dat minderjarigen niet worden blootgesteld aan door de aanbevelingssystemen voorgestelde informatie die een risico kan vormen voor hun privacy, veiligheid en beveiliging, ook niet wanneer deze herhaaldelijk wordt aangetroffen.

3. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en van videoplatformdiensten die gebruikmaken van aanbevelingssystemen, stellen duidelijk zichtbaar instrumenten ter beschikking waarmee minderjarigen:

a) de parameters van het aanbevelingssysteem kunnen wijzigen of beheren, bijvoorbeeld de mogelijkheid om alle eerder geïdentificeerde voorkeuren gemakkelijk te verwijderen;

b) ten minste één optie van de aanbevelingssystemen kunnen kiezen die niet is gebaseerd op profilering zoals gedefinieerd in artikel 4, punt 4, van Verordening (EU) 2016/679.

De in de eerste alinea bedoelde instrumenten worden niet zodanig ontworpen dat minderjarigen ertoe worden aangezet de optie op basis van profilering te kiezen, worden aangeboden bij het aanmaken van een account en blijven rechtstreeks toegankelijk op het specifieke gedeelte van de online-interface van de dienst waar aan de informatie prioriteit wordt gegeven, ook voor afnemers van de dienst zonder account.

Artikel 11 — Veilige instellingen

1. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en van videoplatformdiensten nemen maatregelen om ervoor te zorgen dat de instellingen standaard zijn ingesteld op een hoog niveau van privacy, beveiliging en veiligheid van minderjarigen. Om de naleving van dit lid te waarborgen, schakelen die aanbieders standaard ten minste de volgende instellingen uit:

a) geolocatie en andere volgfuncties;

b) toegang tot de microfoon en camera;

c) aanbevelingen van andere accounts en contactsynchronisatie;

d) pushmeldingen, die in ieder geval zodanig moeten worden ontworpen dat de belangrijkste slaapuren en schooluren van minderjarigen worden beschermd.

2. De in lid 1 bedoelde standaardinstellingen mogen door de aanbieder alleen worden gewijzigd wanneer de minderjarige ouder is dan 15 jaar, duidelijk en ondubbelzinnig

over dergelijke wijzigingen is geïnformeerd en uitdrukkelijk met dergelijke wijzigingen heeft ingestemd. De in lid 1, punt a), bedoelde standaardinstellingen worden, indien een minderjarige deze heeft ingeschakeld, na afloop van de sessie op de dienst automatisch uitgeschakeld.

3. Wanneer functies of instellingen een risico vormen voor de privacy, veiligheid, beveiliging of gezondheid en het welzijn van minderjarigen, zorgen aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en van videoplatformdiensten ervoor dat die functies of instellingen niet beschikbaar zijn voor minderjarigen. Daarbij gaat het ten minste om functies die tot meer sociale vergelijking leiden of beelden van minderjarigen op misleidende wijze weergeven, met name door deze buitenproportioneel mooier te maken of te idealiseren.

Artikel 12 — Waarborgen inzake contacten en interacties

1. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en van videoplatformdiensten nemen maatregelen die een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen waarborgen wat betreft contacten tussen minderjarigen en andere afnemers van de dienst. Die maatregelen zorgen er ten minste voor dat:

   a) andere afnemers van de dienst geen rechtstreeks contact met de minderjarige kunnen opnemen, indien de minderjarige dit contact niet vooraf heeft goedgekeurd.

   b) minderjarigen met een account niet worden opgenomen in contactaanbevelingen of soortgelijke functies die bedoeld zijn om andere afnemers van de dienst, waaronder minderjarigen, in staat te stellen hun contacten uit te breiden;

   c) minderjarigen alleen na hun uitdrukkelijke toestemming kunnen worden toegevoegd aan een groep met een beperkt of onbeperkt aantal afnemers van de dienst;

   d) minderjarigen gemakkelijk elke andere afnemer van de dienst kunnen blokkeren zonder dat hun identiteit wordt bekendgemaakt aan de geblokkeerde afnemers van de dienst.

2. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en van videoplatformdiensten voeren waarborgen in om te voorkomen dat afnemers van hun dienst minderjarigen aansporen of manipuleren om het in lid 1, punt a), bedoelde rechtstreeks contact goed te keuren.

3. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en van videoplatformdiensten nemen maatregelen om de zichtbaarheid van door minderjarigen gedeelde informatie en hun interacties met andere afnemers van de dienst te beperken. Die maatregelen behelzen ten minste de volgende elementen:

   a) andere afnemers van de dienst die niet eerder door de minderjarige zijn geaccepteerd, hebben standaard geen toegang tot accountinformatie van de minderjarige of tot inhoud die door de minderjarige op de dienst wordt geüpload of gedeeld;

   b) afnemers van de dienst zonder account hebben geen toegang tot accountinformatie van minderjarigen of inhoud die door minderjarigen op de dienst wordt geüpload of gedeeld;

c) de persoonlijke contactgegevens van minderjarigen, zoals hun naam, telefoonnummer, e-mailadres en adres, worden niet bekendgemaakt aan of gedeeld met andere afnemers van de dienst;

d) minderjarigen moeten de zichtbaarheid van gedeelde inhoud, interacties en de bijbehorende parameters op de dienst gemakkelijk kunnen beheren;

e) andere afnemers van de dienst kunnen geen screenshots downloaden of maken van contact-, locatie- of accountinformatie van minderjarigen of van inhoud die door minderjarigen op de dienst wordt geüpload of gedeeld;

f) minderjarigen kunnen standaard geen realtime-transmissie van door gebruikers gegenereerde inhoud hosten, bijvoorbeeld via livestreaming van audiovisuele inhoud.

Artikel 13 — Veiligheid en beveiliging van economische transacties

1. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en van videoplatformdiensten zorgen ervoor dat, voordat een economische transactie plaatsvindt, een minderjarige er op duidelijke en gemakkelijk te begrijpen wijze en in real time op wordt gewezen dat dit een economische transactie is. Aankopen binnen de dienst met virtuele valuta die kunnen worden gekocht met geldmiddelen in de zin van artikel 4, punt 25, van Richtlijn (EU) 2015/2366, geven de geldelijke tegenwaarde weer in de officiële valuta van de lidstaat waar de afnemer van de dienst zijn gewone verblijfplaats heeft.

2. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en van videoplatformdiensten ontwerpen, organiseren of exploiteren hun diensten niet op een wijze die kan leiden tot buitensporige, impulsieve of ongewenste uitgaven. Die verplichting houdt onder meer in dat minderjarigen niet worden blootgesteld aan systemen met variabele beloning, ook niet wanneer de aankopen worden verricht met virtuele valuta die kunnen worden gekocht met geldmiddelen in de zin van artikel 4, punt 25, van Richtlijn (EU) 2015/2366.

AFDELING III — Verplichtingen voor AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots

Artikel 14 — Verplichtingen voor AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots

1. Aanbieders van AI-metgezellen en van algemene conversationele chatbots nemen evenredige en doeltreffende maatregelen om een hoog niveau van bescherming te waarborgen van de gezondheid, de veiligheid, de grondrechten en het welzijn en de ontwikkeling van minderjarigen die toegang hebben tot hun AI-systeem. Die maatregelen behelzen ten minste de volgende elementen:

a) ervoor zorgen dat minderjarigen niet worden blootgesteld aan verslavende ontwerpen, door ontwerpkenmerken en systeemgedrag te vermijden die interpersoonlijke relaties simuleren die emotionele afhankelijkheden kunnen creëren, en door de maatregelen van artikel 9, leden 1 en 3, op dergelijke systemen toe te passen;

b) ervoor zorgen dat minderjarigen veilige instellingen krijgen, door de maatregelen van artikel 11 op dergelijke systemen toe te passen, onder meer door ervoor te zorgen dat hun systeem bij latere interacties standaard geen informatie of analyses gebruikt die zijn afgeleid uit eerdere interacties van een

minderjarige, tenzij dit nodig is om de veiligheid van de minderjarige te beschermen, om de in artikel 11 bedoelde instellingen toe te passen;

c) zorgen voor transparantie over economische transacties door de in artikel 13 bedoelde maatregelen op dergelijke systemen toe te passen;

d) ervoor zorgen dat de toegang tot de in lid 1 bedoelde diensten en systemen voor minderjarigen jonger dan 13 jaar uitsluitend via de in artikel 20 bedoelde hulpmiddelen voor voogden wordt verleend en gecontroleerd;

e) geavanceerde evaluaties uitvoeren van het systeem en het systeem testen op risico's voor de gezondheid, de veiligheid en de grondrechten en het lichamelijk, geestelijk en emotioneel welzijn en de lichamelijke, geestelijke en emotionele ontwikkeling van minderjarigen die zich waarschijnlijk zullen voordoen wanneer minderjarigen interactie hebben met het systeem, en passende waarborgen invoeren om die risico's aan te pakken, voordat het systeem in de handel wordt gebracht of in gebruik wordt gesteld;

f) het AI-systeem monitoren nadat het in de handel is gebracht om de in punt d) van dit lid bedoelde schade en nieuwe risico's in kaart te brengen, te beoordelen en, in voorkomend geval, te beperken, onder meer door ernstige incidenten waarbij minderjarigen betrokken zijn op te sporen en erop te reageren, tenzij het systeem wordt aangeboden door een micro- of kleine onderneming in de zin van Aanbeveling 2003/361/EG.

2. Wanneer een AI-metgezel of een algemene conversationele chatbot wordt ingezet als functionaliteit van een onlinesocialenetwerkdienst, videoplatformdienst of onlinespel bij de verlening van een dergelijke dienst, zorgen aanbieders van dergelijke diensten ervoor dat:

a) de AI-metgezel of algemene conversationele chatbot niet automatisch wordt ingeschakeld en dat de functionaliteit niet prominent op de online-interface van die dienst wordt weergegeven;

b) minderjarigen niet worden aangemoedigd om de AI-metgezel of de algemene conversationele chatbot te gebruiken;

c) indien deze is ingeschakeld, minderjarigen gemakkelijk en te allen tijde het gebruik van de AI-metgezel of de algemene conversationele chatbot kunnen stopzetten.

3. Aanbieders van AI-metgezellen en van algemene conversationele chatbots die zich houden aan een gedragscode die door de Commissie overeenkomstig artikel 23 als adequaat is beoordeeld, kunnen zich op die gedragscode beroepen om aan te tonen dat de verplichtingen van dit artikel worden nageleefd.

AFDELING IV — Verplichtingen voor aanbieders van onlinespellen

Artikel 15 — Verplichtingen voor aanbieders van onlinespellen

1. Aanbieders van onlinespellen nemen maatregelen om een hoog niveau van privacy, veiligheid en bescherming van minderjarigen te waarborgen. Die maatregelen behelzen ten minste de volgende elementen:

a) ervoor zorgen dat dwangmatig of overmatig gebruik van het spel door minderjarigen niet wordt aangemoedigd, door toepassing van artikel 9, lid 1, en artikel 9, lid 2, punten b) en d);

b) ervoor zorgen dat de instellingen van minderjarigen worden ingesteld op een hoog niveau van privacy, beveiliging en veiligheid, door toepassing van artikel 11, lid 1;

c) ervoor zorgen dat voor contacten tussen minderjarigen en andere afnemers van het spel een hoog niveau van privacy, beveiliging en veiligheid geldt, door toepassing van artikel 12, lid 1, en artikel 12, lid 3, punt c);

d) zorgen voor verplichte toegang tot de in artikel 20 bedoelde hulpmiddelen voor voogden en ervoor zorgen dat de toegang tot de in lid 1 bedoelde diensten voor minderjarigen jonger dan 13 jaar uitsluitend via de in artikel 20 bedoelde hulpmiddelen voor voogden wordt verleend en gecontroleerd.

2. Aanbieders van onlinespellen voeren waarborgen in om te voorkomen dat het spel wordt gebruikt om minderjarigen ertoe aan te zetten contacten te leggen op andere diensten die een risico kunnen vormen voor hun privacy, veiligheid en beveiliging.

3. Wanneer aanbieders van videospelplatforms afnemers van de dienst de mogelijkheid bieden om videospellen op de dienst zelf te creëren en te uploaden, voorzien die videospelplatforms in de nodige software- en organisatorische maatregelen om ervoor te zorgen dat die videospellen voldoen aan de leden 1 en 2, en de artikelen 18 en 20.

4. Aanbieders van onlinespellen die zich houden aan een gedragscode die door de Commissie overeenkomstig artikel 17 als adequaat is beoordeeld, kunnen zich op de naleving ervan beroepen om aan te tonen dat de verplichtingen van dit artikel worden nageleefd.

AFDELING V — Verplichtingen inzake leeftijdsgeschikte toegang

Artikel 16 — Verplichtingen voor aanbieders van appstores

1. Aanbieders van appstores voeren een leeftijdsclassificatiesysteem in om de leeftijdsgeschiktheid van softwaretoepassingen die via hun dienst worden verspreid, te kunnen vaststellen. Een dergelijk leeftijdsclassificatiesysteem is van toepassing op alle softwaretoepassingen die in de appstore worden aangeboden, en houdt terdege rekening met de zich ontwikkelende capaciteiten van minderjarigen.

2. Aanbieders van appstores verlenen minderjarigen geen toegang tot of geen mogelijkheid tot aankoop van softwaretoepassingen die ongeschikt zijn voor hun respectieve leeftijd in overeenstemming met het op grond van lid 1 van dit artikel ingestelde leeftijdsclassificatiesysteem. Deze verplichting doet geen afbreuk aan de verplichting voor aanbieders van diensten die worden aangeboden via softwaretoepassingen die binnen het toepassingsgebied van artikel 6 vallen.

3. Wanneer de aanbieder van een appstore er weet van krijgt dat via zijn dienst softwaretoepassingen worden verspreid waarvoor voor alle of een groot deel van de inhoud ervan krachtens het toepasselijke Unierecht of het nationale recht dat in overeenstemming is met het Unierecht een hogere minimumleeftijd geldt dan die welke overeenkomstig lid 1 is vastgesteld, maakt de aanbieder het voor minderjarigen jonger dan die hogere minimumleeftijd uit de betrokken lidstaat of lidstaten onmogelijk om toegang te krijgen tot dergelijke softwaretoepassingen of om deze aan te kopen.

4. Om aan de leden 2 en 3 te voldoen, beoordelen aanbieders van appstores de leeftijd van de afnemer van de dienst overeenkomstig hoofdstuk V, onder meer door middel

van het gebruik van hulpmiddelen voor voogden als bedoeld in artikel 20. Aanbieders van appstores zorgen ervoor dat de toegang tot de in lid 1 bedoelde diensten voor minderjarigen jonger dan 13 jaar uitsluitend via de in artikel 20 bedoelde hulpmiddelen voor voogden wordt verleend en gecontroleerd.

5. Aanbieders van appstores maken informatie openbaar waarin de voor hun leeftijdsclassificatiesystemen gebruikte methode, criteria en bronnen in duidelijke en toegankelijke bewoordingen worden beschreven.

6. Aanbieders van appstores staan toe dat de EU-oplossing voor leeftijdsverificatie die gebruikmaakt van een EU-leeftijdsattestering, die is gecertificeerd als in overeenstemming met de EU-regeling voor leeftijdsverificatie en is opgenomen in de respectieve in artikel 30, lid 1, bedoelde EU-lijsten, in hun appstore wordt aangeboden.

Artikel 17 — Gedragscodes inzake leeftijdsclassificatie en onlinespellen

1. De Commissie stimuleert en vergemakkelijkt de opstelling van gedragscodes op Unieniveau tegen [dezelfde dag en maand als de datum van inwerkingtreding plus één jaar], met de medewerking van aanbieders van appstores en onlinespellen, ontwikkelaars en aanbieders van digitale inhoud, met inbegrip van softwaretoepassingen en onlinespellen, aanbieders van leeftijdsclassificatiesystemen, organisaties die minderjarigen en hun voogden vertegenwoordigen, maatschappelijke organisaties die gespecialiseerd zijn in de bescherming van minderjarigen online, en bevoegde autoriteiten. De gedragscodes dragen bij tot de geharmoniseerde invoering en toepassing van leeftijdsclassificatiesystemen, met inbegrip van de in artikel 16, lid 1, bedoelde systemen, met name door gemeenschappelijke criteria en methoden voor dergelijke systemen vast te stellen, en tot de doeltreffende toepassing van artikel 15 met betrekking tot onlinespellen.

2. De Commissie streeft ernaar te verzekeren dat in de gedragscodes ten minste:

   a) de duidelijk omschreven en ondubbelzinnige doelstelling wordt nagestreefd om de wederzijdse erkenning en consistente toepassing van leeftijdsclassificaties door aanbieders van appstores en onlinespellen in alle lidstaten mogelijk te maken en te vergemakkelijken;

   b) passende criteria, methoden en informatiebronnen worden vastgesteld voor de beoordeling van de leeftijdsgeschiktheid van inhoud, met name wat betreft gewelddadige en seksuele inhoud, en inhoud die gokken en zelfbeschadiging bevordert, alsook van in-app-aankopen, contactrisico's en verslavende ontwerpkenmerken;

   c) wordt voorzien in kosteloze rechtsmiddelen en verhaalmechanismen voor aanbieders van inhoud, met inbegrip van app-ontwikkelaars, om geschillen op te lossen in verband met de leeftijdsclassificatie van inhoud door een onpartijdig orgaan dat onafhankelijk is, ook financieel, van aanbieders en afnemers van de dienst;

   d) wordt voorzien in geharmoniseerde, gemakkelijk herkenbare en begrijpelijke etiketten met leeftijdsclassificatie en tekstbeschrijvingen die prominent en vóór de toegang tot of aankoop van inhoud moeten worden weergegeven;

   e) wordt voorzien in regelmatige, transparante en onafhankelijke monitoring en evaluatie van de verwezenlijking van de doelstellingen, onder meer door

kernprestatie-indicatoren op te nemen om de verwezenlijking van hun doelstellingen te meten, en in regelmatige actualiseringen om rekening te houden met technologische ontwikkelingen en nieuwe risico's voor minderjarigen;

f) met betrekking tot onlinespellen, passende maatregelen en methoden worden vastgesteld om uitvoering te geven aan de verplichtingen van artikel 15, leden 1 tot en met 4, waarbij, in voorkomend geval wordt voortgebouwd op bestaande pan-Europese leeftijdsclassificatiekaders, met inbegrip van hun criteria betreffende interactieve functies en tegeldemakingspraktijken, en waarbij ervoor wordt gezorgd dat deze regelmatig worden geactualiseerd in het licht van wetenschappelijke en technologische ontwikkelingen en nieuwe risico's voor minderjarigen;

3. Uiterlijk op [dezelfde dag als de datum van inwerkingtreding plus 42 maanden] beoordeelt de Commissie of de gedragscodes voldoen aan de in lid 2 genoemde doelstellingen en toereikend zijn om aan te tonen dat aan de respectieve verplichtingen wordt voldaan. De Commissie monitort en evalueert regelmatig de verwezenlijking van de doelstellingen ervan, rekening houdend met de kernprestatie-indicatoren die zij eventueel bevatten, en publiceert haar beoordeling. Wanneer de Commissie de naleving van lid 2, punt f), beoordeelt, is artikel 15, lid 4, van toepassing.

AFDELING VI — Algemene verplichtingen inzake de zeggenschap van minderjarigen en instrumenten om minderjarigen en voogden mondiger te maken

Artikel 18 — Zeggenschap van minderjarigen

1. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, alsook van videoplatformdiensten, onlinespellen, AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots zorgen ervoor dat de functies, communicatie, informatie, instrumenten voor gebruikerscontrole en mechanismen van de dienst en het systeem, waarschuwingen en alle andere informatie als bedoeld in hoofdstuk III gemakkelijk toegankelijk zijn voor alle minderjarigen en worden voorgesteld op een manier die minderjarigen kunnen begrijpen. Wanneer een aanbieder een aanbieder is van onlineplatforms die overeenkomstig artikel 33 van Verordening (EU) 2022/2065 als zeer grote onlineplatforms zijn aangewezen, zorgt die aanbieder ervoor dat de in dit lid bedoelde informatie beschikbaar wordt gesteld in de officiële taal of talen van de lidstaat of lidstaten waar de dienst wordt verleend.

2. De in lid 1 bedoelde aanbieders voeren het volgende in:

a) instrumenten waarmee minderjarigen controle kunnen uitoefenen op en feedback kunnen geven over inhoud, prompts, voorgestelde informatie en zoekresultaten waaraan zij worden blootgesteld, en die onmiddellijke en duurzame effecten hebben op dergelijke inhoud, prompts, voorgestelde informatie en zoekresultaten;

b) mechanismen waarmee minderjarigen de instellingen kunnen beheren die bepalen hoe zij interactie hebben en communiceren met de dienst of het systeem en er inhoud op plaatsen, creëren of genereren, met inbegrip van waarschuwingssignalen en toelichtingen, en die tijdelijke wijzigingen mogelijk maken en ervoor zorgen dat minderjarigen gemakkelijk kunnen terugkeren naar eerdere of standaardinstellingen.

Artikel 19 — Kindvriendelijke meldings- en ondersteuningsinstrumenten voor minderjarigen

1. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, alsook van videoplatformdiensten, videospelplatforms, AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots voeren mechanismen in waarmee minderjarigen inhoud, accounts, groepen, functies of gedrag, naargelang het geval, kunnen melden die zij schadelijk achten voor hun privacy, veiligheid of beveiliging. Die mechanismen moeten gemakkelijk toegankelijk zijn en zodanig zijn ontworpen dat minderjarigen ze kunnen begrijpen. Wanneer een aanbieder een aanbieder is van onlineplatforms die overeenkomstig artikel 33 van Verordening (EU) 2022/2065 als zeer grote onlineplatforms zijn aangewezen, zorgt die aanbieder ervoor dat die mechanismen beschikbaar zijn in de officiële taal of talen van de lidstaat of lidstaten waar de dienst wordt verleend.

2. Wanneer een in lid 1 bedoelde aanbieder een onlineplatform is dat onder artikel 17 van Verordening (EU) 2022/2065 valt, worden alle beperkingen die naar aanleiding van de in lid 1 van dit artikel bedoelde meldingen worden opgelegd, beschouwd als een beperking van de zichtbaarheid overeenkomstig artikel 17, lid 1, punt a), van Verordening (EU) 2022/2065.

3. De in lid 1 bedoelde aanbieders nemen de nodige technische en organisatorische maatregelen om ervoor te zorgen dat door minderjarigen overeenkomstig lid 1 ingediende meldingen met voorrang en zonder onnodige vertraging worden verwerkt en behandeld en dat minderjarigen informatie ontvangen over de ondernomen procedure en de verhaalsmogelijkheden.

4. De in lid 1 bedoelde aanbieders:

   a) zorgen ervoor dat minderjarigen toegang hebben tot ondersteuning en gezaghebbende informatiebronnen wanneer zij op de dienst of het systeem worden geconfronteerd met illegale of schadelijke inhoud, onder meer door minderjarigen te informeren over de beschikbare middelen en organisaties op nationaal en Unieniveau;

   b) zorgen ervoor dat de in punt a) van dit lid bedoelde ondersteuning en gezaghebbende informatiebronnen indien nodig en ten minste nadat minderjarigen een melding overeenkomstig lid 1 hebben ingediend, aan minderjarigen worden aangeboden;

   c) leveren redelijke inspanningen om duidelijke waarschuwingsberichten weer te geven wanneer minderjarigen waarschijnlijk inhoud of interacties publiceren of eraan worden blootgesteld die een risico vormen voor hun privacy, veiligheid of beveiliging.

Artikel 20 — Hulpmiddelen voor voogden

1. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, onlinespellen, AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots voeren doeltreffende, toegankelijke en gebruiksvriendelijke hulpmiddelen voor voogden in die ten minste aan de volgende voorwaarden voldoen:

   a) zij zijn afgestemd op de leeftijd van de minderjarige en houden rekening met de geleidelijke ontwikkeling van de minderjarige;

   b) zij zijn gemakkelijk te gebruiken, te raadplegen en te activeren voor minderjarigen en voogden;

c) zij zorgen ervoor dat wijzigingen alleen kunnen worden aangebracht met dezelfde mate van toestemming die vereist is wanneer de hulpmiddelen voor het eerst worden geactiveerd;

d) zij zijn doeltreffend en kunnen niet gemakkelijk worden omzeild of ondergraven door het ontwerp of de werking van de dienst of het systeem;

e) zij beperken de rechten van de minderjarige niet onevenredig;

f) zij eerbiedigen de handelingsvaardigheid en privacy van de minderjarige.

2. De in lid 1 bedoelde aanbieders zorgen ervoor dat minderjarigen in kennis worden gesteld wanneer de in lid 1 bedoelde hulpmiddelen voor voogden worden gebruikt.

3. De in lid 1 bedoelde aanbieders moedigen voogden ertoe aan om de in dat lid bedoelde hulpmiddelen te gebruiken en herinneren hen regelmatig aan de beschikbaarheid en doelstellingen van die hulpmiddelen en de noodzaak deze bij te werken. Dit houdt onder meer in dat duidelijke waarschuwingen worden getoond over het beheer van de instellingen van minderjarigen.

4. De in lid 1 bedoelde aanbieders integreren de volgende mechanismen in de in dat lid bedoelde hulpmiddelen voor voogden:

a) doeltreffende maatregelen om in de tijd beperkte toegang te verzekeren overeenkomst artikel 9, lid 3, artikel 14, lid 1, punt b), en artikel 15, lid 1, punt b);

b) mechanismen voor het beheer van instellingen overeenkomstig de artikelen 11 en 12;

c) mechanismen die voogden in staat moeten stellen om namens minderjarigen inhoud, accounts, groepen of gedragingen te melden die zij schadelijk achten voor de privacy, veiligheid of beveiliging van minderjarigen overeenkomstig artikel 19, lid 1.

5. Aanbieders van overeenkomstig artikel 33 van Verordening (EU) 2022/2065 aangemerkte zeer grote onlineplatforms zorgen ervoor dat de in lid 1 bedoelde hulpmiddelen voor voogden interoperabel zijn met door derden aangeboden hulpmiddelen voor voogden, overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EU) 2022/1925, waar van toepassing.

6. De in lid 1 bedoelde aanbieders zorgen ervoor dat voogden en minderjarigen het overeenkomstig artikel 19 kunnen melden wanneer de in lid 1 bedoelde hulpmiddelen voor voogden niet operationeel zijn en niet naar behoren werken.

7. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 40 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot aanvulling van deze verordening door technische en operationele voorschriften vast te leggen voor de in lid 1 van dit artikel bedoelde hulpmiddelen voor voogden.

Artikel 21 — Collectieve klachten

1. Onverminderd artikel 86 van Verordening (EU) 2022/2065 en Richtlijn (EU) 2020/1828 of andere soorten voorschriften inzake de vertegenwoordiging uit hoofde van het nationale recht, hebben minderjarigen en voogden die ontvangers zijn van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten of videospelplatforms en gebruikers van AI-metgezellen of algemene conversationele chatbots op zijn minst het recht een orgaan, organisatie of vereniging te machtigen namens de minderjarige

de door deze verordening verleende rechten uit te oefenen, op voorwaarde dat het orgaan, de organisatie of vereniging aan al de volgende voorwaarden voldoet:

a) het orgaan, de organisatie of de vereniging werkt zonder winstoogmerk;

b) het orgaan, de organisatie of de vereniging is op geldige wijze overeenkomstig het recht van een lidstaat opgericht;

c) de statutaire doelstellingen van het orgaan, de organisatie of de vereniging omvatten een legitiem belang om ervoor te zorgen dat deze verordening wordt nageleefd.

2. Naast het recht om een klacht in te dienen overeenkomstig artikel 53 van Verordening (EU) 2022/2065 hebben minderjarigen en voogden die afnemers zijn van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten of videospelplatforms en gebruikers van AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots en organen, organisaties of verenigingen als bedoeld in lid 1 van dit artikel het recht om tegen aanbieders van de bovengenoemde diensten en systemen een klacht over een vermeende inbreuk op deze verordening in te dienen bij de overeenkomstig artikel 34 aangeduide bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de afnemer van de dienst of de gebruiker van het systeem zich bevindt of is gevestigd, of bij het Europees AI-bureau voor AI-metgezellen of algemene conversationele chatbots die krachtens artikel 75, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1689 onder de exclusieve bevoegdheid van dat bureau vallen.

AFDELING VII — Andere zorgvuldigheidsverplichtingen voor een veilige onlineomgeving

Artikel 22 — Monitoringsverplichting voor aanbieders van zeer grote onlineplatforms

1. Aanbieders van de in artikel 8, lid 1, van deze verordening bedoelde diensten die overeenkomstig artikel 33 van Verordening (EU) 2022/2065 zijn aangemerkt als zeer groot onlineplatform monitoren, testen en evalueren de doeltreffendheid van de overeenkomstig dit hoofdstuk genomen maatregelen.

2. De in lid 1 van dit artikel bedoelde beoordeling maakt deel uit van de overeenkomstig artikel 34 van Verordening (EU) 2022/2065 verrichte risicobeoordeling.

Artikel 23 — Gedragscodes

1. De Commissie stimuleert en faciliteert het opstellen van vrijwillige gedragscodes op Unieniveau als bijdrage aan de correcte toepassing van deze verordening. De Commissie verzoekt aanbieders van relevante diensten en systemen die binnen het toepassingsgebied vallen, relevante nationale bevoegde autoriteiten, organisaties van het maatschappelijk middenveld, het bedrijfsleven, de academische wereld, ouders, opvoeders en andere relevante belanghebbenden om deel te nemen aan het opstellen van die gedragscodes.

2. Bij de uitvoering van lid 1 tracht de Commissie ervoor te zorgen dat de specifieke doelstellingen van de gedragscodes in die codes duidelijk zijn uiteengezet, dat daarin verbintenissen zijn opgenomen om specifieke maatregelen te nemen om die doelstellingen te verwezenlijken en dat zij terdege rekening houden met specifieke kenmerken van de verschillende aangeboden diensten en systemen en met de behoeften en belangen van alle belanghebbenden, en met name minderjarigen, op het

niveau van de Unie. De Commissie streeft er eveneens naar te verzekeren dat deelnemers regelmatig rapporteren aan de Commissie en aan hun respectieve bevoegde autoriteiten uit hoofde van deze verordening. In de rapportageverplichtingen die de Commissie nastreeft wordt rekening gehouden met de verschillen in omvang en capaciteit tussen verschillende aanbieders.

3. Na raadpleging van de Europese Raad voor digitale diensten of de Europese Raad voor artificiële intelligentie voor de aspecten van gedragscodes die onder hun bevoegdheid vallen, beoordeelt de Commissie of gedragscodes voldoen aan de in de leden 1 en 3 genoemde doelstellingen en toereikend zijn om aan te tonen dat de respectieve verplichtingen van deze verordening worden nagekomen. De Commissie maakt deze beoordeling bekend. Zij monitort en evalueert regelmatig de verwezenlijking van de doelstellingen van de gedragscodes en actualiseert de beoordeling waar nodig, na raadpleging van de Europese Raad voor digitale diensten of de Europese Raad voor artificiële intelligentie.

4. De Commissie bevordert en vergemakkelijkt dat de gedragscodes regelmatig worden geëvalueerd en aangepast.

5. De Commissie bevordert ook de ontwikkeling van beste praktijken op elk gebied dat binnen het toepassingsgebied van deze verordening valt. Het kan dan gaan om gebieden zoals tests tijdens de productontwikkeling of controlenormen. Dit geldt onverminderd artikel 5.

Artikel 24 — Wettelijke vertegenwoordigers

1. Aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, onlinespellen, AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots die geen vestiging in de Unie hebben maar die diensten of systemen in de Unie aanbieden, stellen schriftelijk een rechtspersoon of natuurlijke persoon aan die als hun wettelijke vertegenwoordiger optreedt in een van de lidstaten waar de aanbieder zijn diensten of systeem aanbiedt. Wanneer deze aanbieders reeds een wettelijke vertegenwoordiger hebben aangewezen overeenkomstig artikel 13 van Verordening (EU) 2022/2065 of overeenkomstig artikel 22 of artikel 54 van Verordening (EU) 2024/1689, kunnen zij het mandaat van die rechtspersoon of natuurlijke persoon evenwel uitbreiden tot alle kwesties die noodzakelijk zijn voor de ontvangst, naleving en handhaving van besluiten die in verband met deze verordening zijn uitgegeven.

2. Artikel 13, leden 2 tot en met 5, van Verordening (EU) 2022/2065 is van toepassing en verwijzingen naar Verordening (EU) 2022/2065 gelden als verwijzingen naar deze verordening met betrekking tot de in deze verordening vastgestelde verplichtingen in verband met aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten en onlinespellen. Artikel 22, leden 2, 3 en 4, van Verordening (EU) 2024/1689 of artikel 54, leden 2 tot en met 5, van die verordening zijn van toepassing en verwijzingen naar de in Verordening (EU) 2024/1689 vastgestelde verplichtingen gelden als verwijzingen naar deze verordening met betrekking tot de in deze verordening vastgestelde verplichtingen in verband met aanbieders van AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots.

Artikel 25 — Wijzigingen van genoemde maatregelen

1. De lidstaat kan overeenkomstig artikel 40 gedelegeerde handelingen vaststellen tot wijziging van artikel 9, lid 2, artikel 10, lid 2, artikel 11, lid 1, artikel 12, leden 1 en

2, artikel 14, lid 1, artikel 15, lid 1, en artikel 18, lid 2, voor aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, onlinespellen, AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots, om een hoog niveau van privacy, veiligheid en bescherming van minderjarigen binnen hun dienst of systeem te waarborgen. Die gedelegeerde handelingen zijn gebaseerd op vastgestelde nieuwe risico's die de gezondheid en het welzijn en de privacy, veiligheid en bescherming van minderjarigen ondermijnen, waardoor de volgende verplichtingen moeten worden geactualiseerd om de effectieve naleving ervan te waarborgen:

a) een verbod op praktijken die zijn bedoeld of redelijkerwijs kunnen worden voorzien om dwangmatig of buitensporig gebruik van de dienst door minderjarigen als bedoeld in artikel 9, lid 2 aan te moedigen;

b) maatregelen om ervoor te zorgen dat aanbevelingssystemen zodanig worden ontworpen dat een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen als bedoeld in artikel 10, lid 2, wordt gewaarborgd;

c) standaardinstellingen die ervoor zorgen dat de accounts van minderjarigen worden ingesteld op een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging, zoals bedoeld in artikel 11, lid 1;

d) maatregelen die een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen waarborgen met betrekking tot contacten tussen minderjarigen en andere ontvangers van de dienst, zoals bedoeld in artikel 12, lid 1, en maatregelen om de zichtbaarheid van door minderjarigen gedeelde informatie en hun interacties met andere afnemers van de dienst te beperken, zoals bedoeld in artikel 12, lid 2;

e) maatregelen om een hoog niveau van bescherming te waarborgen van de gezondheid, de veiligheid, de grondrechten en het welzijn van minderjarigen die mogelijk een beroep doen op AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots, zoals bedoeld in artikel 14, lid 1;

f) maatregelen die een hoog niveau van privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen waarborgen bij onlinespellen als bedoeld in artikel 15, lid 1;

g) maatregelen die zeggenschap waarborgen voor minderjarigen, zoals bedoeld in artikel 18, lid 2.

2. Wanneer de Commissie overweegt een gedelegeerde handeling vast te stellen, houdt zij rekening met:

a) de mate waarin het risico reeds schade voor de gezondheid of het welzijn heeft veroorzaakt of nadelige effecten heeft gehad op de privacy, de veiligheid en de beveiliging van de minderjarige of de grondrechten, of aanleiding heeft gegeven tot aanzienlijke zorgen in verband met de waarschijnlijkheid van dergelijke schade of nadelige effecten, zoals aangetoond bijvoorbeeld door verslagen of gedocumenteerde beweringen die zijn ingediend bij de nationale bevoegde autoriteiten of, in voorkomend geval, door andere verslagen;

b) de potentiële omvang van dergelijke schade of dergelijke nadelige effecten, met name wat betreft de intensiteit ervan en de mogelijkheid dat meerdere personen worden getroffen of dat een bepaalde groep personen onevenredig wordt getroffen;

c) het effect van de bestaande maatregelen op het aanpakken van dergelijke risico's, met inbegrip van het beoogde doel van dergelijke maatregelen, de

mate waarin de maatregelen worden gebruikt of waarschijnlijk zullen worden gebruikt en de doeltreffendheid van dergelijke maatregelen voor de gezondheid, het welzijn en de privacy, veiligheid en beveiliging van minderjarigen.

HOOFDSTUK IV — VERIFICATIE VAN DE OUDERLIJKE VERANTWOORDELIJKHEID

Artikel 26 — Verificatie van de ouderlijke verantwoordelijkheid

1. Voor het aanmaken van een account met beperkte functies overeenkomstig artikel 6, lid 2, of een leeftijdsgeschikte ervaring op videoplatforms overeenkomstig artikel 7, lid 2, en voor het invoeren van doeltreffende, toegankelijke en gebruiksvriendelijke hulpmiddelen voor voogden overeenkomstig artikel 20, lid 1, moet een aanbieder van een in die bepalingen bedoelde diensten:

   a) gebruikmaken van signalen van de ouderlijke verantwoordelijkheid op basis van vrij toegankelijke officiële onlinedatabanken of online-interfaces die door een lidstaat beschikbaar worden gesteld;

   b) gebruikmaken van signalen van de ouderlijke verantwoordelijkheid die de aanbieder mogelijk reeds in zijn bezit heeft gezien de eerdere verbintenissen van de respectieve minderjarige en volwassene met ouderlijke verantwoordelijkheid met de betrokken dienst;

   c) een eigen verklaring aanvaarden van de volwassene die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, ten minste totdat de in lid 3 bedoelde gedelegeerde handeling is vastgesteld.

2. Wanneer de aanbieder signalen als bedoeld in lid 1, punt a), gebruikt, levert hij redelijke inspanningen om na te gaan of de beschikbare informatie betrouwbaar en volledig is.

3. Wanneer de aanbieder een eigen verklaring als bedoeld in lid 1, punt c), gebruikt, levert hij redelijke inspanningen om na te gaan of de volwassene die de verklaring aflegt, de ouderlijke verantwoordelijkheid uitoefent.

4. De verificatie van de ouderlijke verantwoordelijkheid overeenkomstig lid 1 wordt uitgevoerd op een wijze die de privacy beschermt en leidt niet tot een aanvullende verwerking van persoonsgegevens op basis waarvan de aanbieder de locatie van de betrokken volwassene of minderjarige zou kunnen bepalen of de volwassene of minderjarige zou kunnen volgen of profileren of gericht zou kunnen benaderen.

5. De Commissie is krachtens artikel 39 bevoegd om een gedelegeerde handeling vast te stellen tot aanvulling van deze verordening waarin de signalen die wijzen op ouderlijke verantwoordelijkheid als bedoeld in lid 1 van dit artikel worden gespecificeerd.

HOOFDSTUK V – LEEFTIJDSBEVESTIGING

Afdeling I – Algemene beginselen voor leeftijdsbevestiging

Artikel 27 — Algemene beginselen voor leeftijdsbevestiging

Wanneer aanbieders van diensten en van systemen die onder de hoofdstukken II en III vallen oplossingen voor leeftijdsbevestiging toepassen om aan hun verplichtingen uit hoofde van

deze verordening te voldoen, zorgen zij ervoor dat die oplossingen een hoog niveau van nauwkeurigheid, betrouwbaarheid, beveiliging, robuustheid, niet-indringendheid, privacy- en gegevensbescherming en non-discriminatie bieden.

Artikel 28 — Gegevensbescherming bij leeftijdsbevestiging

1. Oplossingen voor leeftijdsbevestiging maken het niet mogelijk de ontvanger te identificeren of te lokaliseren, te volgen, gericht te benaderen, reclame te sturen of te profileren, voor welk doel dan ook.

2. Aanbieders van diensten en van systemen die binnen het toepassingsgebied van deze verordening vallen en alle entiteiten die namens of samen met dergelijke aanbieders optreden op het gebied van leeftijdsbevestiging, bewaren, verwerven of verwerken niet meer persoonsgegevens dan strikt noodzakelijk is om te beoordelen of de ontvanger van de dienst of de gebruiker van het systeem aan de in deze verordening vastgestelde leeftijdsdrempels heeft bereikt en verwerken deze informatie niet verder, delen ze niet en combineren ze niet met aanvullende gegevens, onverminderd artikel 29, lid 6, en combineren persoonsgegevens die zijn opgeslagen of verband houden met het gebruik van het systeem niet met persoonsgegevens van andere diensten die door de aanbieder worden aangeboden of van diensten van derden.

3. Aanbieders van diensten en van systemen die binnen het toepassingsgebied van deze verordening vallen en alle entiteiten die namens of samen met dergelijke aanbieders optreden op het gebied van leeftijdsbevestiging, zorgen ervoor dat de gebruikte maatregelen gebaseerd zijn op geavanceerde technologie. Alle leeftijdsbevestigingsmaatregelen zijn “zero-knowledge proof”.

4. In afwijking van lid 2 kunnen de in artikel 16, lid 4, en artikel 8, lid 1, bedoelde aanbieders het leeftijdssignaal dat een gebruiker een bepaalde leeftijdsdrempel in het kader van deze verordening heeft bereikt, op accountniveau opslaan met als enig doel herhaalde leeftijdsbevestiging te voorkomen. Dit leeftijdssignaal is beperkt tot de minimale informatie die daarvoor nodig is.

5. Aanbieders van diensten en van systemen die binnen het toepassingsgebied van deze verordening vallen, nemen de nodige technische en organisatorische maatregelen om aan de leden 1, 2, 3 en 4 te voldoen.

Afdeling II — Specifieke verplichtingen inzake leeftijdsbevestiging

Artikel 29 — Oplossingen voor leeftijdsbevestiging

1. Aanbieders van diensten als bedoeld in artikel 6 van deze verordening voeren oplossingen voor leeftijdsverificatie in om overeenkomstig de voorwaarden van dit hoofdstuk na te gaan of de ontvanger van de dienst de minimumleeftijd overeenkomstig die bepalingen heeft bereikt dan wel of, in voorkomend geval, een ouderlijk account moet worden aangemaakt.

2. Voor de naleving van artikel 6 maken de in dat lid bedoelde aanbieders uitsluitend gebruik van een EU-oplossing voor leeftijdsverificatie op basis van een door derden verstrekte EU-leeftijdsattestering waarvan is erkend dat zij in overeenstemming is

met de EU-regeling voor leeftijdsverificatie en die is opgenomen op of kan worden getoetst aan de respectieve EU-lijsten zoals bedoeld in artikel 30, lid 1, punten a) en b).

3. EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie en EU-leeftijdsattesteringen worden door een overheidsinstantie gecertificeerd als zijnde in overeenstemming met de vereisten van de EU-regeling voor leeftijdsverificatie zoals vastgesteld overeenkomstig artikel 30, lid 2. Overeenkomstig artikel 5 quater van Verordening (EU) nr. 910/2014 gecertificeerde Europese portemonnees voor digitale identiteit die voldoen aan de vereisten van de EU-regeling voor leeftijdsverificatie worden geacht overeenkomstig dit lid te zijn gecertificeerd. Aanbieders van EU-leeftijdsattesteringen en aanbieders van EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie voldoen aan de vereisten van de EU-regeling voor leeftijdsverificatie.

4. Voor de nakoming van de verplichtingen van artikel 8, lid 1, en artikel 16, leden 2 en 3, kunnen de betrokken aanbieders andere oplossingen voor leeftijdsbevestiging gebruiken dat de in lid 2 bedoelde EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie, voor zover zij kunnen aantonen dat die oplossingen voldoen aan de vereisten van de artikelen 27 en 28.

5. De in de leden 1 en 4 bedoelde aanbieders van diensten en van systemen zorgen ervoor dat ontvangers toegang hebben tot een doeltreffend intern klachtenafhandelingssysteem waarmee elektronisch en gratis klachten kunnen worden ingediend tegen het resultaat van de in die leden bedoelde leeftijdsbevestiging, wanneer de ontvanger van mening is dat het resultaat van de leeftijdsbevestiging onjuist is. Aanbieders van onlineplatforms zoals gedefinieerd in artikel 3, punt i), van Verordening 2022/2065 kunnen met het oog op de naleving van dit artikel gebruikmaken van het in artikel 20 van die verordening bedoelde klachtenafhandelingssysteem.

6. Wanneer een aanbieder van een besturingssysteem een leeftijdssignaal van een gebruiker heeft verkregen en wanneer de leeftijdsbevestiging die is gebruikt om dat leeftijdssignaal te verkrijgen voldoet aan de voorschriften van artikel 27, maakt de aanbieder van een besturingssysteem, nadat hij hiertoe de toestemming van de gebruiker heeft verkregen, het mogelijk om het leeftijdssignaal met aanbieders binnen het toepassingsgebied te delen wanneer een dergelijk leeftijdssignaal van een gebruiker nodig is om aan deze verordening te voldoen.

Artikel 30 — Machtiging van de Commissie

1. De Commissie houdt het volgende bij:

   a) een EU-lijst van overeenkomstig artikel 29, lid 2, erkende en door een lidstaat aangemelde verleners van EU-leeftijdsattesteringen;

   b) een EU-lijst van overeenkomstig artikel 29, lid 2, erkende en door een lidstaat aangemelde verleners van EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie.

   De Commissie maakt de EU-lijst bekend en werkt deze bij in een beveiligde en machineleesbare vorm.

2. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast waarin de specificaties worden vastgelegd als basis voor de werking van de EU-regeling voor leeftijdsverificatie, met inbegrip van de vereisten die van toepassing zijn op EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie en op de uitgifte, presentatie en verificatie van EU-

leeftijdsattesteringen. Deze uitvoeringshandelingen blijven beperkt tot wat nodig is om de doeltreffende, veilige, privacybestendige, interoperabele en uniforme uitvoering van artikel 29, leden 2 en 3, te verzekeren en zijn gebaseerd op het beginsel van minimale gegevensverwerking, doelbinding, beveiliging, technologieneutraliteit en evenredigheid en waarborgen de interoperabiliteit met de Europese portemonnees voor digitale identiteit die wordt verstrekt overeenkomstig artikel 5 bis van Verordening (EU) nr. 910/2014. In die uitvoeringshandelingen worden de gedetailleerde technische, organisatorische, privacy- en beveiligingsvereisten gespecificeerd die van toepassing zijn op EU-leeftijdsattesteringen en de verleners daarvan en op EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie en de verleners daarvan, alsook het bewijs en de procedures waarmee de overheidsinstanties de conformiteit ervan aantonen en beoordelen, en de specificaties van de in lid 1 bedoelde EU-lijsten. De uitvoeringshandelingen kunnen ook vereisten bevatten voor een vertrouwensmerk voor oplossingen voor leeftijdsverificatie. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 40, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

3. De Commissie stelt overeenkomstig artikel 39 gedelegeerde handelingen vast teneinde deze verordening aan te vullen met:

   a) de vereisten die van toepassing zijn op alternatieve oplossingen voor leeftijdsbevestiging zoals bedoeld in artikel 29, lid 4, met inbegrip van de vereisten die nodig zijn om de naleving van de artikelen 27 en 28 aan te tonen. In die gedelegeerde handelingen worden de toepasselijke gedetailleerde technische, organisatorische, privacy- en beveiligingsvereisten gespecificeerd;

   b) de verplichtingen inzake besturingssystemen zoals bedoeld in artikel 29, lid 6, met inbegrip van de vereisten die nodig zijn om het veilig, privacybestendig en interoperabel delen van leeftijdssignalen te verzekeren.

Artikel 31 — Verplichtingen van de lidstaten

1. De lidstaten stellen ten minste één privacybestendig elektronisch middel vast waarmee een voogd een verklaring inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid ten aanzien van een minderjarige kan verkrijgen en indienen voor de toepassing van artikel 26, lid 1, punt a), en voor het gebruik van de hulpmiddelen voor voogden zoals bedoeld in artikel 20. Dit middel:

   a) is gebaseerd op authentieke bronnen die krachtens het nationale recht zijn vastgesteld;

   b) is gratis voor de voogd;

   c) houdt niet in dat informatie over de ouderlijke verantwoordelijkheid toegankelijk wordt gemaakt voor aanbieders of voor het publiek, behalve om te bevestigen dat er sprake is van ouderlijke verantwoordelijkheid.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat de in lid 1 bedoelde privacybestendige elektronische middelen daadwerkelijk toegankelijk zijn voor alle burgers en voogden en minderjarigen die op hun grondgebied verblijven, met inbegrip van personen met een handicap, personen met beperkte digitale toegang of vaardigheden en personen in een kwetsbare situatie, zoals vluchtelingen- en ontheemde gezinnen.

3. De lidstaten voorzien in passende alternatieve procedures wanneer de ouderlijke verantwoordelijkheid niet kan worden aangetoond aan de hand van standaardakten van de burgerlijke stand.

4. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat er middelen beschikbaar zijn om een leeftijdsattestering te verkrijgen om de in deze verordening vastgestelde minimumleeftijd te verifiëren.

5. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat burgers en ingezetenen gratis over ten minste één overeenkomstig artikel 29, lid 3, gecertificeerde EU-oplossing voor leeftijdsverificatie kunnen beschikken om de in deze verordening vastgestelde leeftijdsdrempels te verifiëren.

6. De lidstaten zorgen ervoor dat overheidsinstanties voor de toepassing van artikel 29, lid 3, kunnen worden geaccrediteerd en delen de Commissie de naam en het adres mee van de overheidsinstanties die op hun grondgebied zijn aangewezen en geaccrediteerd, alsmede alle latere wijzigingen daarvan. De Commissie maakt die informatie openbaar.

7. De lidstaten stellen de Commissie onverwijld in kennis van de overeenkomstig artikel 29, lid 3, gecertificeerde EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie en EU-leeftijdsattesteringen, samen met het overeenkomstige conformiteitscertificaat, en van elke daaropvolgende schorsing of intrekking van een certificaat. Zodra een EU-oplossing voor leeftijdsverificatie of een EU-leeftijdsattestering is opgenomen in de in artikel 29, lid 1, punten a) en b), bedoelde lijsten, wordt zij door alle lidstaten erkend voor de toepassing van deze verordening.

Artikel 32 — Bestaande accounts

1. Teneinde overeenkomstig artikel 6, lid 4, vast te stellen of een bestaande account toebehoort aan een ontvanger jonger dan 15 jaar, maken aanbieders als bedoeld in artikel 6, lid 1, uitsluitend gebruik van een in artikel 30, lid 2, bedoelde oplossing voor leeftijdsverificatie.

2. In afwijking van lid 1 van dit artikel zijn de in dat lid bedoelde aanbieders niet verplicht leeftijdsverificatie te verrichten wanneer zij met een hoge mate van zekerheid kunnen vaststellen dat de ontvanger van de dienst de in artikel 6 vastgestelde minimumleeftijd heeft bereikt.

3. In afwijking van artikel 8, lid 1, zijn aanbieders die binnen het toepassingsgebied van dat artikel vallen en aanbieders van appstores niet verplicht de leeftijd van de ontvanger te beoordelen indien zij met een hoge mate van zekerheid kunnen vaststellen dat de ontvanger van de diensten niet minderjarig is.

4. Aanbieders van overeenkomstig artikel 33 van Verordening (EU) 2022/2065 aangemerkte zeer grote onlineplatforms die binnen het toepassingsgebied van dit artikel vallen, dienen bij de bevoegde autoriteit een plan in waarin zij specificeren hoe zij voornemens zijn te voldoen aan lid 1 en aan artikel 8, lid 1, en, indien zij gebruik willen maken van de in de leden 2 en 3 vastgestelde uitzonderingen, hoe zij voornemens zijn vast te stellen dat de ontvanger van de dienst of de gebruiker van het systeem de minimumleeftijd heeft bereikt overeenkomstig die bepalingen.

HOOFDSTUK VI — MAATREGELEN TER ONDERSTEUNING VAN MINDERJARIGEN

Artikel 33 — Nationale maatregelen om minderjarigen voor te bereiden en te ondersteunen

1. De lidstaten ondersteunen de bescherming van minderjarigen door nationale strategieën vast te stellen om ervoor te zorgen dat minderjarigen en hun voogden beschikken over:

   a) gemakkelijke, gratis en vertrouwelijke toegang op nationaal niveau tot kanalen waarlangs minderjarigen om bijstand kunnen vragen in verband met de schade die met deze verordening wordt aangepakt, waaronder ongewenst contact en cyberpesten;

   b) passende informatie over de risico's die met deze verordening worden aangepakt en over de beschikbare beschermingsmiddelen, onder meer door werk te maken van digitale geletterdheid;

   c) andere informatie die relevant is voor de bescherming van minderjarigen online.

2. De activiteiten van de lidstaten ter ondersteuning van de bescherming van minderjarigen bouwen voort op de ervaring en deskundigheid van de centra voor een veiliger internet met hun bewustmakingsactiviteiten, hulplijnen ter ondersteuning van kinderen, voogden en opvoeders en hun meldpunten voor het melden van vermoedelijke illegale inhoud.

3. De lidstaten delen de in lid 1 bedoelde strategieën uiterlijk op [zelfde datum als de datum van inwerkingtreding plus twaalf maanden] aan de Commissie mee.

4. De in lid 1 bedoelde activiteiten kunnen worden ondersteund met financiering van de Unie die beschikbaar wordt gesteld in het kader van de desbetreffende Unieprogramma's en -instrumenten die zijn vastgesteld in het kader van het meerjarig financieel kader.

5. De Commissie bevordert de uitwisseling van beste praktijken tussen de lidstaten, onder meer inzake de ontwikkeling van vaardigheden op het gebied van digitale geletterdheid en inzake de opzet en de werking van nationale ondersteuningskanalen en -toepassingen.

HOOFDSTUK VII — BEVOEGDHEDEN, TOEZICHT EN HANDHAVING

Artikel 34 — Bevoegdheden, toezicht en handhaving

1. Met het oog op het toezicht op en de handhaving van de verplichtingen die bij deze verordening worden opgelegd aan aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten of videospelplatforms en van appstores, is hoofdstuk IV van Verordening (EU) 2022/2065 van toepassing en worden alle verwijzingen daarin naar de aanbieder van tussenhandelsdiensten geacht ook te verwijzen naar de aanbieders van diensten waarop deze verordening betrekking heeft. Alle verwijzingen daarin naar de naleving of niet-naleving van de desbetreffende bepalingen van Verordening (EU) 2022/2065 worden geacht ook deze verordening te omvatten.

2. Met het oog op het toezicht op en de handhaving van de verplichtingen die bij deze verordening worden opgelegd aan aanbieders van AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots, is hoofdstuk IX van Verordening (EU) 2024/1689 van toepassing en worden alle verwijzingen daarin naar de naleving of niet-naleving van de desbetreffende bepalingen van Verordening (EU) 2024/1689 geacht ook de

hoofdstukken II, III en IV van deze verordening te omvatten. Niet-naleving van die verplichtingen is onderworpen aan administratieve geldboeten uit hoofde van artikel 99 van Verordening (EU) 2024/1689 tot 6 % van de totale wereldwijde jaarlijkse omzet van de onderneming die de AI-metgezel of de algemene conversationele chatbot aanbiedt voor het voorafgaande boekjaar, wanneer wordt vastgesteld dat die aanbieder opzettelijk of uit onachtzaamheid heeft gehandeld.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat de door hen overeenkomstig artikel 49 van Verordening (EU) 2022/2065 en de artikelen 70 en 74 van Verordening (EU) 2024/1689 aangewezen autoriteiten bevoegd zijn om deze verordening te controleren en te handhaven ten aanzien van aanbieders van diensten of systemen die onder deze verordening vallen.

4. Voor zover aan de Commissie bevoegdheden worden toegekend op grond van afdeling 4 van hoofdstuk IV van Verordening (EU) 2022/2065 en op grond van de artikelen 75 bis tot en met 75 quinquies en artikel 99 van Verordening (EU) 2024/1689, hebben die bevoegdheden ook betrekking op het toezicht op, het onderzoek naar, de handhaving van en het toezicht op de naleving van deze verordening.

5. De lidstaten zorgen ervoor dat een bevoegde autoriteit verantwoordelijk is voor het toezicht op aanbieders van onlinespellen die videospellen zijn en voor de handhaving van artikel 15 en de toepasselijke bepalingen van de artikelen 8 en 18 tot en met 22. Deze bevoegde autoriteit beschikt over de in artikel 51 van Verordening (EU) 2022/2065 uiteengezette bevoegdheden. Voor de toepassing van dit lid stellen de lidstaten regels vast inzake de sancties die van toepassing zijn op inbreuken op artikel 15 en de toepasselijke bepalingen van de artikelen 8 en 18 tot en met 22, zoals bepaald in artikel 52 van Verordening (EU) 2022/2065. De bevoegde autoriteit van de lidstaat waarin de hoofdvestiging van de aanbieder van onlinespellen die videospellen zijn is gevestigd, is exclusief bevoegd voor het toezicht op en de handhaving van deze verordening.

6. De in artikel 51 van Verordening (EU) 2016/679 bedoelde toezichthoudende autoriteiten zijn bevoegd om toe te zien op de verwerking van persoonsgegevens die nodig is om te voldoen aan deze verordening, en met name aan de artikelen 27, 28 en 29 van deze verordening. Voor inbreuken op de gegevensbeschermingsverplichtingen van die artikelen, kunnen de toezichthoudende autoriteiten voor gegevensbescherming binnen hun bevoegdheidssfeer geldboeten opleggen overeenkomstig artikel 83 van Verordening (EU) 2016/679, welke kunnen oplopen tot het in artikel 83, lid 5, van die verordening bedoelde bedrag.

7. De autoriteiten van de lidstaten nemen geen besluiten die in strijd zijn met een door de Commissie uit hoofde van deze verordening vastgesteld besluit. De Commissie en de lidstaten, met inbegrip van de digitaledienstencoördinatoren, markttoezichtautoriteiten en nationale autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming, werken nauw samen en coördineren hun werkzaamheden.

Artikel 35 — Versnelde procedure

1. Voor de toepassing van afdeling 4 van hoofdstuk IV van Verordening (EU) 2022/2065 en hoofdstuk IX van Verordening (EU) 2024/1689 geldt dat wanneer de verplichtingen van deze verordening van toepassing zijn op aanbieders van overeenkomstig artikel 33 van Verordening (EU) 2022/2065 aangemerkte zeer

grote onlineplatforms of op aanbieders van AI-systemen die onder het exclusieve toezicht van de Commissie staan overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1689, de bevoegdheden die krachtens hoofdstuk IV van Verordening (EU) 2022/2065 en hoofdstuk IX van Verordening (EU) 2024/1689 aan de Commissie worden toegekend worden uitgeoefend in overeenstemming met dit artikel.

2. Wanneer de Commissie overeenkomstig artikel 66 van Verordening (EU) 2022/2065 of artikel 75 bis van Verordening (EU) 2024/1689 een procedure wegens inbreuk op deze verordening inleidt met het oog op de mogelijke vaststelling van besluiten op grond van de artikelen 73 en 74 van Verordening (EU) 2022/2065 of artikel 75 quater van Verordening (EU) 2024/1689, streeft de Commissie ernaar:

   a) haar voorlopige bevindingen binnen [dertig] werkdagen na de inleiding van de procedure overeenkomstig artikel 66 van Verordening (EU) 2022/2065 of artikel 75 bis van Verordening (EU) 2024/1689 aan de betrokken aanbieder mee te delen;

   b) binnen negentig werkdagen na de inleiding van de procedure een definitief besluit vast te stellen.

Artikel 36 — Toezichtsvergoeding

1. De Commissie brengt aanbieders van overeenkomstig artikel 33 van Verordening (EU) 2022/2065 aangemerkte zeer grote onlineplatforms die onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten of appstores vormen, daarin ingebed zijn of deze inbedden en aanbieders van AI-metgezellen, algemene conversationele chatbots en videospelplatformen waarvoor zij overeenkomstig artikel 33 van deze verordening de toezichtbevoegdheid heeft met betrekking tot de naleving van de hoofdstukken II tot en met V van deze verordening, een jaarlijkse toezichtsvergoeding in rekening.

2. Elke in lid 1 bedoelde aanbieder wordt de jaarlijkse toezichtsvergoeding in rekening gebracht voor elke dienst die of elk systeem dat binnen het toepassingsgebied van deze verordening valt.

3. Het totaalbedrag van de jaarlijkse toezichtsvergoedingen op grond van lid 1 dekt de kosten die de Commissie in het voorgaande kalenderjaar heeft gemaakt in verband met haar toezichtstaken uit hoofde van deze verordening ten aanzien van de in lid 1 bedoelde aanbieders, met name de kosten in verband met personele middelen, met inbegrip van ambtenaren, de opzet, het onderhoud en de exploitatie van de EU-regeling voor leeftijdsverificatie overeenkomstig artikel 29, de uitoefening van toezichts- en handhavingstaken overeenkomstig artikel 34 en de ontwikkeling van deskundigheid en capaciteiten overeenkomstig artikel 37.

4. Met het oog op de vaststelling van de jaarlijkse toezichtsvergoeding voor de taken overeenkomstig lid 3 bedraagt de jaarlijkse toezichtsvergoeding voor elk van de in lid 1 bedoelde aanbieders niet meer dan 0,03 % van hun wereldwijde jaarlijkse netto-inkomsten in het voorgaande boekjaar.

5. Voor de toepassing van dit artikel past de Commissie de in artikel 43 van Verordening (EU) 2022/2065 vastgestelde regels en beginselen toe.

6. De Commissie stelt overeenkomstig artikel X gedelegeerde handelingen vast die voorzien in de gedetailleerde methodologie en procedures voor:

   a) de bepaling van de in lid 3 bedoelde geraamde kosten;

b) de vaststelling van de in lid 1 bedoelde individuele jaarlijkse toezichtsvergoedingen;

c) de bepaling van de in lid 4 vastgestelde algemene maximumgrens, en

d) de gedetailleerde regelingen die nodig zijn om betalingen te verrichten.

Bij de vaststelling van die gedelegeerde handelingen neemt de Commissie de in lid 5 van dit artikel uiteengezette beginselen in acht.

Artikel 37 — Ontwikkelen van deskundigheid en capaciteiten

De Commissie ontwikkelt, in samenwerking met de overeenkomstig artikel 34 bevoegde autoriteiten, deskundigheid en capaciteiten op Unieniveau, onder meer door waar toepasselijk personeel uit de lidstaten te detacheren. Deze deskundigheid en capaciteiten worden met name ontwikkeld op het gebied van incidenten die gevolgen hebben voor de bescherming van minderjarigen.

Artikel 38 — Incidentresponsmechanismen

1. De Commissie coördineert, in samenwerking met de overeenkomstig artikel 33 bevoegde autoriteiten, de beoordeling van incidenten die gevolgen hebben voor de bescherming van minderjarigen in de hele Unie met betrekking tot de diensten en systemen die binnen het toepassingsgebied vallen en moet een beroep kunnen doen op de deskundigheid en middelen van die autoriteiten. De lidstaten werken met de Commissie samen bij het opzetten van efficiënte netwerken voor kennisuitwisseling met andere autoriteiten en relevante derden.

2. De Commissie stelt een vrijwillige administratieve regeling met de bevoegde autoriteiten vast met procedures om een snelle respons te vergemakkelijken bij incidenten die gevolgen hebben voor de bescherming van minderjarigen in de Unie of in aanzienlijke delen daarvan. De lidstaten stellen minimale paraatheidsniveaus voor nationale autoriteiten vast om te zorgen voor een regelmatige communicatie tussen relevante nationale autoriteiten en derden en brengen bestaande incidentresponsprotocollen op nationaal niveau in kaart en stellen in voorkomend geval nieuwe protocollen op. Het incidentresponsmechanisme vormt een aanvulling op de bestaande crisisinstrumenten in het kader van Verordening (EU) 2022/2065 en vormt de basis voor de mogelijke activering ervan.

HOOFDSTUK VIII — UITVOERINGSHANDELINGEN EN GEDELEGEERDE HANDELINGEN

Artikel 39 – Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.

2. De in artikel 2, lid 5, artikel 6, lid 6, artikel 7, lid 6 , artikel 20, lid 7, artikel 25, lid 1, artikel 26, lid 3, artikel 30, lid 3, en artikel 36, lid 6, bedoelde bevoegdheidsdelegatie wordt aan de Commissie toegekend voor een termijn van vijf jaar met ingang van [de datum van inwerkingtreding]. De Commissie stelt uiterlijk negen maanden voor het einde van de termijn van vijf jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur verlengd,

tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet.

3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 2, lid 5, artikel 6, lid 6, artikel 7, lid 6, artikel 20, lid 7, artikel 25, lid 1, artikel 26, lid 3, artikel 30, lid 3, en artikel 36, lid 6, bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

4. Vóór de vaststelling van een gedelegeerde handeling raadpleegt de Commissie de door elke lidstaat aangewezen deskundigen overeenkomstig de beginselen die zijn neergelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven.

5. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.

6. Een op grond van artikel 2, lid 5, artikel 6, lid 6, artikel 7, lid 6, artikel 20, lid 7, artikel 25, lid 1, artikel 26, lid 3, artikel 30, lid 3, en artikel 36, lid 6, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben meegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of van de Raad met drie maanden verlengd.

Artikel 40 – Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité (“het Comité voor de veiligheid van kinderen”). Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

3. Wanneer het advies van het comité via een schriftelijke procedure dient te worden verkregen, wordt die procedure zonder gevolg beëindigd indien, binnen de termijn voor het uitbrengen van het advies, door de voorzitter van het comité daartoe wordt besloten of door een eenvoudige meerderheid van de leden van het comité daarom wordt verzocht.

HOOFDSTUK IX — SLOTBEPALINGEN

Artikel 41 — Wijziging van Richtlijn (EU) 2020/1828

Aan bijlage I bij Richtlijn (EU) 2020/1828 wordt het volgende punt toegevoegd: [definitieve naam van de handeling].

Artikel 42 — Evaluatie

1. De Commissie evalueert de toepassing van deze verordening en brengt daarover uiterlijk op [31 augustus 2030] verslag uit bij het Europees Parlement en de Raad. Rekening houdend met de ervaring met de toepassing van deze verordening, alsook

met technologische, marktgebonden en juridische ontwikkelingen, evalueert de Commissie met name:

a) de bijdrage van deze verordening aan de verdieping en efficiënte werking van de interne markt en aan het waarborgen van een hoog niveau van bescherming van minderjarigen online in de Europese Unie;

b) de doeltreffendheid van de toepassing van de artikelen 6 en 7;

c) de personele werkingssfeer van de bepalingen in de hoofdstukken II en III;

d) het effect van deze verordening op de eerbiediging van het recht op vrijheid van meningsuiting en van informatie.

2. Het in lid 1 bedoelde verslag kan in voorkomend geval vergezeld gaan van een voorstel tot wijziging van deze verordening.

3. Daarnaast dient de Commissie elke vier jaar na het in lid 1 bedoelde verslag een verslag over de vooruitgang bij de verwezenlijking van de doelstellingen van deze verordening in bij het Europees Parlement en de Raad.

Artikel 43 — Inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is van toepassing met ingang van [datum van inwerkingtreding plus zes maanden].

Artikel 5 is evenwel van toepassing met ingang van [datum van inwerkingtreding] en de artikelen 33 en 35 zijn van toepassing met ingang van [datum van inwerkingtreding plus twaalf maanden].

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement	*Voor de Raad*
De voorzitter	*De voorzitter*

FINANCIEEL EN DIGITAAL MEMORANDUM

1. FRAMEWORK OF THE PROPOSAL/INITIATIVE 3
1.1. Title of the proposal/initiative 3
1.2. Policy area(s) concerned 3
1.3. Objective(s) 3
1.3.1. General objective(s) 3
1.3.2. Specific objective(s) 3
1.3.3. Expected result(s) and impact 4
1.3.4. Indicators of performance 4
1.4. The proposal/initiative relates to: 6
1.5. Grounds for the proposal/initiative 6
1.5.1. Requirement(s) to be met in the short or long term including a detailed timeline for roll-out of the implementation of the initiative 6
1.5.2. Added value of EU involvement (it may result from different factors, e.g. coordination gains, legal certainty, greater effectiveness or complementarities). For the purposes of this section 'added value of EU involvement' is the value resulting from EU action, that is additional to the value that would have been otherwise created by Member States alone. 7
1.5.3. Lessons learned from similar experiences in the past 7
1.5.4. Compatibility with the multiannual financial framework and possible synergies with other appropriate instruments 7
1.5.5. Assessment of the different available financing options, including scope for redeployment 8
1.6. Duration of the proposal/initiative and of its financial impact 9
1.7. Method(s) of budget implementation planned 9
2. MANAGEMENT MEASURES 10
2.1. Monitoring and reporting rules 10
2.2. Management and control system(s) 10
2.2.1. Justification of the budget implementation method(s), the funding implementation mechanism(s), the payment modalities and the control strategy proposed 10
2.2.2. Information concerning the risks identified and the internal control system(s) set up to mitigate them 12
2.2.3. Estimation and justification of the cost-effectiveness of the controls (ratio between the control costs and the value of the related funds managed), and assessment of the expected levels of risk of error (at payment & at closure) 12
2.3. Measures to prevent fraud and irregularities 12
3. ESTIMATED FINANCIAL IMPACT OF THE PROPOSAL/INITIATIVE 13

3.1. Heading(s) of the multiannual financial framework and expenditure budget line(s) affected 13
3.2. Estimated financial impact of the proposal on appropriations 14
3.2.1. Summary of estimated impact on operational appropriations 14
3.2.1.1. Appropriations from voted budget 14
3.2.1.2. Appropriations from external assigned revenues 14
3.2.2. Estimated output funded from operational appropriations 16
3.2.3. Summary of estimated impact on administrative appropriations 18
3.2.3.1. Appropriations from voted budget 18
3.2.3.2. Appropriations from external assigned revenues 18
3.2.3.3. Total appropriations 18
3.2.4. Estimated requirements of human resources 19
3.2.4.1. Financed from voted budget 19
3.2.4.2. Financed from external assigned revenues 19
3.2.4.3. Total requirements of human resources 20
3.2.5. Overview of estimated impact on digital technology-related investments 23
3.2.6. Compatibility with the current multiannual financial framework 24
3.2.7. Third-party contributions 24
3.3. Estimated impact on revenue 25
4. DIGITAL DIMENSIONS 25
4.1. Requirements of digital relevance 26
4.2. Data 27
4.3. Digital solutions 27
4.4. Interoperability assessment 27
4.5. Measures to support digital implementation 27

1. KADER VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF

1.1. Benaming van het voorstel/initiatief

Verordening onlineveiligheid en -rechten van kinderen (CARE)

1.2. Betrokken beleidsterreinen

Beleidsterrein: Minderjarigen online beschermen op de beleidsterreinen communicatienetwerken, inhoud en technologie; volksgezondheid, en interne markt, industrie, ondernemerschap en midden- en kleinbedrijf.

De gevolgen voor de begroting hebben betrekking op de nieuwe toezichttaken die aan de Commissie zijn toevertrouwd in verband met onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten, appstores en AI-chatbots en algemene conversationele chatbots die binnen de bevoegdheid van de Commissie vallen. Ook de nieuwe verplichtingen inzake videospellen kunnen enige beperkte gevolgen hebben, hoewel het directe toezicht bij de autoriteiten van de lidstaten ligt.

1.3. Doelstellingen

1.3.1. Algemene doelstellingen

Met dit voorstel voor een verordening wordt gevolg gegeven aan de conclusies van het verslag van de medevoorzitters van het speciaal panel voor de onlineveiligheid van kinderen, waarin een duidelijk traject wordt uitgestippeld om kinderen in Europa beter te beschermen in de onlineomgeving.

Zoals in het verslag wordt uiteengezet, brengen kinderen steeds meer tijd online door en worden zij daarbij blootgesteld aan veel verschillende risico's, zoals blootstelling aan inhoud die niet geschikt is voor hun leeftijd, cyberpesten, te veel tijd doorbrengen online en ongewenste contacten van vreemden. Deze risico's hebben ernstige gevolgen voor de geestelijke gezondheid en het welzijn van kinderen, aangezien adolescenten en kinderen een bijzonder kwetsbare groep vormen.

De EU-markt dreigt steeds meer versnipperd te raken naarmate de lidstaten nieuwe maatregelen plannen of vaststellen om de toegang tot bepaalde onlineplatforms te beperken die als risicovol worden beschouwd voor kinderen onder een bepaalde leeftijd — waarbij deze maatregelen verschillen wat betreft het toepassingsgebied, de leeftijdsgrenzen en de soorten beperkingen die worden voorgesteld —, waardoor rechtsonzekerheid ontstaat, de nalevingskosten voor ondernemingen stijgen en minderjarigen een ongelijke mate van bescherming wordt geboden in een digitale omgeving die geen grenzen kent.

Om een veilige en leeftijdsgeschikte digitale omgeving te verzekeren voor minderjarigen en zoals ook wordt opgemerkt in het verslag van de medevoorzitters van het speciaal panel, is leeftijdsbevestiging van cruciaal belang om minderjarigen doeltreffend te beschermen online. Leeftijdsbevestiging ondersteunt zowel leeftijdsbeperkingen als veiligheidsmaatregelen voor kinderen. Het huidige rechtskader inzake leeftijdsbevestiging is echter onvoldoende duidelijk en de uitvoering ervan is fragmentarisch.

Tegen deze achtergrond beoogt dit voorstel voor een verordening **een sterk en samenhangend kader voor de bescherming van minderjarigen online** te verzekeren, waarbij het kind en de versterking van zijn positie en grondrechten als uitgangspunt worden genomen.

1.3.2. Specifieke doelstellingen

Rekening houdend met de algemene doelstelling om minderjarigen te beschermen online, worden met het voorstel de volgende specifieke doelstellingen nagestreefd:

De toegang van minderjarigen tot diensten met specifieke kenmerken die socialenetwerkdiensten of videoplatformdiensten vormen, vertragen. Voor deze diensten mag niet worden toegestaan dat minderjarigen jonger dan 15 jaar een account aanmaken. Aanbieders van deze diensten mogen voogden toestaan accounts aan te maken voor minderjarigen ouder dan 13 jaar waarmee zij toegang kunnen krijgen tot beperkte functies van de dienst. Wanneer deze aanbieders kunnen aantonen dat zij een kindvriendelijke dienst zijn, kunnen zij ook minderjarigen jonger dan 13 jaar toegang geven door middel van accounts die door hun voogd worden aangemaakt en gecontroleerd.

De bescherming van minderjarigen versterken door middel van voorschriften op het gebied van veiligheid door ontwerp, door de verplichtingen van digitale diensten en bepaalde systemen te verduidelijken, zodat de risico's voor kinderen worden aangepakt in het ontwerp en de werking van die diensten en systemen.

Betrouwbare en met de grondrechten conforme mechanismen voor leeftijdsbevestiging verzekeren, door duidelijke vereisten en criteria vast te stellen voor het gebruik van leeftijdsbevestigingssystemen om de vertraagde toegang en de toepassing van maatregelen op het gebied van veiligheid door ontwerp te ondersteunen.

Een doeltreffende handhaving in de hele EU waarborgen door een robuust en samenhangend regelgevings- en handhavingskader vast te stellen dat een tijdige en efficiënte uitvoering mogelijk maakt, om er zo voor te zorgen dat minderjarigen in de praktijk snel en doeltreffend worden beschermd.

1.3.3. Verwachte resultaten en gevolgen

Vermeld de gevolgen die het voorstel/initiatief zou moeten hebben op de begunstigden/doelgroepen.

Het voorstel zal naar verwachting bijdragen tot een veiligere onlineomgeving voor kinderen en zal tegelijkertijd de werking van de interne markt verbeteren. Door de verplichtingen op het gebied van kinderbescherming in de hele Unie te verduidelijken en verder te harmoniseren, moet het versnippering van de regelgeving verminderen en een voorspelbaarder kader bieden voor het grensoverschrijdend aanbieden van diensten en systemen, in het bijzonder gezien het grensoverschrijdende karakter van de aanbieders die onder deze verordening vallen.

Op de korte termijn kan het voorstel voor aanbieders van de betrokken diensten en systemen de interne nalevingskosten verhogen, kan het vergen dat producten opnieuw worden ontworpen en aanvullende veiligheidsmaatregelen worden ingevoerd — zoals leeftijdsbevestiging of hulpmiddelen voor voogden — en zou het voor sommige aanbieders bepaalde toegangsbelemmeringen kunnen opwerpen. Na verloop van tijd wordt echter verwacht dat duidelijkere wettelijke verplichtingen de kosten zullen verlagen, eerlijkere mededingingsvoorwaarden zullen ondersteunen en het toezicht en de handhaving door overheidsinstanties zullen vergemakkelijken, waarbij de globale gevolgen voor overheidsinstanties naar verwachting neutrale tot licht positief zullen zijn.

Het voorstel zal naar verwachting ook de innovatie op het gebied van kindveilig ontwerp en leeftijdsgeschikte digitale diensten en systemen aanmoedigen, waaronder op het gebied van privacybestendige oplossingen voor leeftijdsbevestiging. Hoewel de kosten voor leeftijdsverificatie of alternatieve leeftijdsbevestiging zullen toenemen, kunnen synergieën met de bredere digitale infrastructuur van de Unie, met name de Europese portemonnee voor digitale identiteit en de EU-blauwdruk voor leeftijdsverificatie, de uitvoeringskosten mettertijd verminderen.

1.3.4. Prestatie-indicatoren

Vermeld de indicatoren voor de monitoring van de voortgang en de beoordeling van de resultaten.

De volgende kernindicatoren zijn vastgesteld:

De toegang tot digitale diensten en systemen met een hoog risico beperken: Uit een reeks enquêtes blijkt dat in de EU miljoenen minderjarigen jonger dan 13 jaar sociale media gebruiken en hun eigen accounts hebben (1). In zes landen geeft bijvoorbeeld 34 % van de 9- tot 11-jarigen aan een socialemediaprofiel te hebben (2). Tegen die achtergrond zou het doel zijn ervoor te zorgen dat een aanzienlijk deel van de diensten doeltreffende toegangsbeperkingen toepast in overeenstemming met de nieuwe vereisten. De recente ervaring in Australië leert dat een dergelijke maatschappelijke verandering tijd vergt en niet alleen een daadwerkelijke naleving door aanbieders vereist, maar ook een verschuiving bij minderjarigen, ouders en de samenleving in haar geheel. Het welslagen zal dus afhangen van een doeltreffende handhaving, bewustmaking in de samenleving, een brede maatschappelijke betrokkenheid, voortdurende monitoring en de erkenning dat gedragsveranderingen tijd vergen.

Voorschriften op het gebied van veiligheid door ontwerp toepassen: De onlineomgeving is op dit moment niet ontworpen met kinderen in gedachten en houdt geen rekening met hun evoluerende capaciteiten. Kinderen worden online met diverse risico's geconfronteerd, die ernstige gevolgen kunnen hebben voor hun welzijn, hun ontwikkeling en hun lichamelijke en geestelijke gezondheid. Die risico's evolueren voortdurend en aangezien kinderen vroege gebruikers van nieuwe technologieën zijn, blijven zij ook het kwetsbaarst voor de risico's van die technologieën. Tegen die achtergrond zou het doel zijn ervoor te zorgen dat de onlineomgeving veiliger wordt voor minderjarigen, door maatregelen inzake veiligheid door ontwerp toe te passen. Om dat doel te bereiken, moet de veiligheid van minderjarigen vanaf het begin en gedurende de hele levenscyclus van een product of dienst in producten en diensten worden ingebouwd, zodat bij gereguleerde diensten en systemen een algemene verschuiving tot stand komt waarbij de bescherming van minderjarigen steeds prioriteit krijgt. Dit moet gepaard gaan met een doeltreffende handhaving en toezicht.

Beschikken over leeftijdsbevestigingssystemen die in overeenstemming zijn met de grondrechten. De bestaande leeftijdsvereisten voor onlineplatforms zijn doorgaans niet ontwikkeld op basis van de behoeften van kinderen en worden nauwelijks gehandhaafd. De meeste aanbieders van digitale diensten stellen in hun algemene voorwaarden een minimumleeftijd vast voor de toegang tot of het gebruik van hun dienst (3). Zoals de OESO heeft opgemerkt, zijn de redeneringen achter de gekozen leeftijden eerder gebaseerd op privacy- en contractrechtelijke overwegingen dan op een beoordeling van de veiligheid of de geschiktheid voor de ontwikkelingsfase van de minderjarige (4). De OESO onderstreept voorts dat "maar weinig van de [diensten die in hun gebruiksvoorwaarden een minimumleeftijd

vaststellen] systematisch gebruikmaken van leeftijdsbevestiging" en dat slechts 2 van de 50 onderzochte onlinediensten voor het aanmaken van een account systematisch een leeftijdsbevestiging vereisen (5). De enige leeftijdscontrole vóór het aanmaken van een account is doorgaans een eigen verklaring. Algemeen wordt erkend dat een eigen verklaring op zichzelf geen doeltreffende maatregel voor leeftijdsbevestiging vormt, aangezien veel gebruikers hun werkelijke leeftijd niet bekendmaken (6, 7, 8). Uit een reeks enquêtes blijkt dat minderjarigen hun leeftijd online regelmatig verkeerd opgeven (9). In de praktijk kunnen minderjarige gebruikers daarom gemakkelijk toegang krijgen tot heel wat onlinediensten waarvoor een leeftijdsbeperking geldt. In deze context is het doel om op grote schaal gebruik te maken van leeftijdsbevestiging die de grondrechten waarborgt. Dit kan worden bereikt door maatregelen en daadwerkelijke naleving door de diensten die binnen het toepassingsgebied van de verordening vallen, in combinatie met een doeltreffend toezicht en doeltreffende handhaving, alsmede een voortdurende monitoring en evaluatie, met name met betrekking tot de gevolgen voor de grondrechten.

De doeltreffende handhaving versterken. De handhaving van Verordening (EU) 2022/2065 is op kruissnelheid gekomen, ook wat de bescherming van minderjarigen betreft. Het duurt echter nog steeds enige tijd voordat een definitief niet-nalevingsbesluit wordt vastgesteld. Tegen deze achtergrond is het doel om, wanneer niet-naleving wordt vermoed, daar snel iets aan te doen om ervoor te zorgen dat minderjarigen snel doeltreffende maatregelen krijgen om hen te beschermen in de onlineomgeving.

1.4. Het voorstel/initiatief betreft:

X een nieuwe actie

☐ een nieuwe actie na een proefproject/voorbereidende actie[10]

X de verlenging van een bestaande actie

☐ de samenvoeging of ombuiging van een of meer acties naar een andere/een nieuwe actie

1.5. Motivering van het voorstel/initiatief

1.5.1. Behoeften waarin op korte of lange termijn moet worden voorzien, met een gedetailleerd tijdschema voor de uitrol van het initiatief

De bescherming van minderjarigen online vereist zowel onmiddellijke maatregelen om dringende risico's aan te pakken als structurele maatregelen om mettertijd een veiligere digitale omgeving tot stand te brengen.

Op de korte termijn moet prioriteit worden verleend aan een doeltreffende uitvoering en handhaving van de regels zodat minderjarigen online daadwerkelijk worden beschermd — er zullen aanzienlijke middelen nodig zijn om dit in de praktijk te brengen. Dit moet worden gecombineerd met gerichte steunmaatregelen en bewustmakingscampagnes van de lidstaten voor minderjarigen, voogden en opvoeders.

[10] In de zin van artikel 58, lid 2, punt a) of b), van het Financieel Reglement.

Op de lange termijn is het doel niet alleen om te reageren op de risico's, maar ook om de onlineomgeving zodanig te veranderen dat de bescherming van minderjarigen een inherente eigenschap wordt in plaats van een corrigerende maatregel. Daarvoor zijn aangehouden investeringen in privacybestendige oplossingen voor leeftijdsbevestiging, sterke digitale geletterdheid door de lidstaten en de algemene ontwikkeling van kindvriendelijke diensten nodig.

Zes maanden na de inwerkingtreding van de verordening zullen aanbieders van diensten de startdatum voor sociale media in acht moeten nemen door na te gaan of accounts toebehoren aan ontvangers onder de minimumleeftijd en door maatregelen te nemen om die accounts uit te schakelen. Om ervoor te zorgen dat bestaande accounts in overeenstemming worden gebracht met de verplichting inzake de minimumleeftijd, moeten aanbieders van zeer grote onlineplatforms vóór het verstrijken van de termijn van zes maanden bij de bevoegde autoriteiten een gedetailleerd uitvoeringsplan indienen waarin de vereiste hoge mate van zekerheid wordt bevestigd.

Vanaf die datum moeten platforms ook voldoen aan de verplichtingen inzake veiligheid door ontwerp en moeten zij, waar nodig, gebruikmaken van leeftijdsverificatie. Tegelijkertijd moet de Commissie zes maanden na de inwerkingtreding klaar zijn om de nieuwe regels te handhaven ten aanzien van zeer grote onlineplatforms en zeer grote onlinezoekmachines en moeten de nationale digitaledienstencoördinatoren dit doen ten aanzien van kleinere platforms en videospellen. De handhaving van de nieuwe vereisten voor AI-metgezellen en chatbots zal plaatsvinden in het kader van het bestaande toezichts- en handhavingskader van de AI-verordening, waarbij de Commissie verantwoordelijk is voor de AI-metgezellen en chatbots die zijn gebaseerd op AI-modellen voor algemene doeleinden of zijn ingebed in zeer grote onlineplatforms en zeer grote zoekmachines.

Twaalf maanden na de inwerkingtreding moeten aanbieders van diensten en systemen die binnen het toepassingsgebied vallen ouderlijke accounts mogelijk maken, de regels voor AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots naleven, diverse begeleidende maatregelen toepassen en een gedragscode voor leeftijdsclassificatie volgen indien dit op hen van toepassing is. Vanaf die datum, d.w.z. twaalf maanden na de inwerkingtreding van de verordening, moet de Commissie klaar zijn om de nieuwe regeling voor versnelde handhaving toe te passen (dertig dagen om tot voorlopige bevindingen te komen en negentig dagen om tot een definitief besluit te komen).

1.5.2. Meerwaarde van het optreden van de EU (deze kan het resultaat zijn van verschillende factoren, bijvoorbeeld coördinatiewinst, rechtszekerheid, grotere doeltreffendheid of complementariteit). Voor de toepassing van dit punt wordt onder "meerwaarde van het optreden van de EU" verstaan de waarde die het optreden van de Unie oplevert boven op de waarde die door een optreden van alleen de lidstaten zou zijn gecreëerd.

EU-maatregelen zijn gerechtvaardigd door de grensoverschrijdende aard van digitale diensten en AI-systemen, de versnipperde nationale benaderingen met betrekking tot het beperken van de toegang van minderjarigen en de noodzaak minderjarigen in de gehele Unie een consistent niveau van bescherming te bieden. Maatregelen op EU-niveau kunnen verschillen in regelgeving verminderen, de rechtszekerheid vergroten en de nalevingskosten voor aanbieders en gebruikers verlagen, de handhaving

verbeteren en ervoor zorgen dat minderjarigen in de hele EU doeltreffend worden beschermd.

1.5.3. Nuttige ervaring die bij soortgelijke activiteiten in het verleden is opgedaan

Op basis van Verordening (EU) 2022/2065 zijn de volgende lessen getrokken:

Voldoende en stabiele middelen zijn van cruciaal belang. De ervaring die in het kader van Verordening (EU) 2022/2065 is opgedaan, leert dat voor een doeltreffende handhaving van de regels ten aanzien van de grootste ondernemingen ter wereld hooggekwalificeerde personele middelen, technische capaciteit en voldoende personeel nodig zijn. Dit is met name van belang bij het toezicht op en de handhaving ten aanzien van grote grensoverschrijdende digitale diensten in een bijzonder litigieuze omgeving.

De middelen moeten permanent zijn. De handhaving in de digitale omgeving moet berusten op stabiele middelen om de betrouwbaarheid en voorspelbaarheid op de lange termijn te waarborgen. De risico's in verband met digitale diensten evolueren snel en platforms veranderen hun systemen vlug, terwijl het toezicht continu moet zijn en het risico op draaideurpraktijken moet worden vermeden. Alleen met permanente middelen kan het toezicht in de loop der tijd krachtig en geloofwaardig zijn.

Een snelle handhaving is van cruciaal belang in de onlineomgeving, met name voor minderjarigen. Voor digitale diensten kan de schade snel oplopen en kunnen vertragingen de doeltreffendheid van de interventie drastisch verminderen. Het handhavingskader moet het daarom mogelijk maken om tijdig op te treden, onder meer door te voorzien in de mogelijkheid om snel te reageren wanneer zich ernstige risico's voordoen.

Een geloofwaardige handhaving versterkt de naleving. Wanneer autoriteiten over de capaciteit en de instrumenten beschikken om doortastend op te treden, creëert dit stimulansen voor aanbieders om zich ernstig in te zetten en proactiever aan de regels te voldoen. Doeltreffend toezicht moet er dus voor zorgen dat de regels praktische gevolgen hebben.

1.5.4. Verenigbaarheid met het meerjarig financieel kader en eventuele synergie met andere passende instrumenten

Het initiatief is verenigbaar met het huidige meerjarig financieel kader (MFK).

Het initiatief zal gebaseerd zijn op een toezichtsvergoeding die moet worden betaald door elke aanbieder van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten en appstores waarvoor de Commissie de toezichtbevoegdheid heeft met betrekking tot de naleving en die overeenkomstig artikel 33 van Verordening (EU) 2022/2065 als zeer grote onlineplatforms zijn aangemerkt, alsmede AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots die als een zeer groot onlineplatform kunnen worden beschouwd. De jaarlijkse toezichtsvergoeding wordt berekend op basis van artikel 43 van Verordening (EU) 2022/2065, maar zal voor een bepaalde aanbieder van een zeer groot onlineplatform of een zeer grote zoekmachine niet meer bedragen dan 0,03 % van zijn wereldwijde jaarlijkse netto-inkomsten in het voorgaande boekjaar.

1.5.5. Beoordeling van de verschillende beschikbare financieringsopties, waaronder mogelijkheden voor herschikking

De voorkeursoptie voor financiering is een aanvulling op de bestaande toezichtsvergoeding in het kader van de digitaledienstenverordening. Daartoe zal aan aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten, videoplatformdiensten en appstores die onder het toezicht van de Commissie vallen en die overeenkomstig Verordening (EU) 2022/2065 als zeer grote onlineplatforms zijn aangemerkt en aan AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots die als zeer groot onlineplatform kunnen worden beschouwd een aanvullende vergoeding in rekening worden gebracht bovenop de jaarlijkse toezichtsvergoeding uit hoofde van artikel 43 van Verordening (EU) 2022/2065.

Voor de handhaving van de regels in het kader van dit initiatief, zal de Commissie ten dele een beroep doen op een herschikking. Om de aanzienlijke nieuwe toezichtstaken uit te voeren zonder de bestaande handhavingswerkzaamheden in gevaar te brengen, kan echter niet volledig op herschikking worden vertrouwd. Zie ook punt 4.1 van de bijlage.

Wanneer de handhaving berust op toezichtsvergoedingen, zal er onvermijdelijk een kloof bestaan tussen de initiële behoefte aan personele middelen en de financiële bijdrage uit de toezichtsvergoeding, die pas na de inwerkingtreding van de verordening en na betaling van de vergoeding beschikbaar zal worden. Deze kloof vormt een kritiek risico voor de correcte uitvoering van het voorstel, aangezien de nodige middelen niet beschikbaar zouden zijn wanneer zij nodig zijn, d.w.z. vanaf het tijdstip van inwerkingtreding. De verwachtingen van de politiek en van de burger ten aanzien van doeltreffend toezicht en doeltreffende handhaving om minderjarigen online te beschermen, zijn hoog en de Commissie zal overtuigend moeten aantonen dat zij in staat is schadelijk gedrag te beteugelen. Het is dan ook van het allergrootste belang om het risico van de kloof tussen de initiële behoefte aan personele middelen en de financiële bijdrage uit de oorspronkelijke vergoeding tot een minimum te beperken en ervoor te zorgen dat de Commissie vanaf de eerste dag na de inwerkingtreding over voldoende middelen beschikt om het voorstel te handhaven.

1.6. Duur van het voorstel/initiatief en van de financiële gevolgen ervan

☐ **beperkte geldigheidsduur**

– ☐ van kracht vanaf [DD/MM]JJJJ tot en met [DD/MM]JJJJ

– ☐ financiële gevolgen vanaf JJJJ tot en met JJJJ voor vastleggingskredieten en vanaf JJJJ tot en met JJJJ voor betalingskredieten.

X onbeperkte geldigheidsduur

– Uitvoering met een opstartperiode vanaf 2028 voor onbeperkte duur,

– gevolgd door een volledige uitvoering.

1.7. Wijzen van uitvoering van de begroting[11]

X Direct beheer door de Commissie

– **X** door haar diensten, waaronder het personeel in de delegaties van de Unie

– ☐ door de uitvoerende agentschappen

☐ **Gedeeld beheer** met de lidstaten

☐ **Indirect beheer** door begrotingsuitvoeringstaken toe te vertrouwen aan:

– ☐ derde landen of de door hen aangewezen organen

– ☐ internationale organisaties en hun agentschappen (geef aan welke)

– ☐ de Europese Investeringsbank en het Europees Investeringsfonds

– ☐ de in de artikelen 70 en 71 van het Financieel Reglement bedoelde organen

– ☐ publiekrechtelijke organen

– ☐ privaatrechtelijke organen met een openbaredienstverleningstaak, voor zover zij zijn voorzien van voldoende financiële garanties

– ☐ privaatrechtelijke organen van een lidstaat, waaraan de uitvoering van een publiek-privaat partnerschap is toevertrouwd en die zijn voorzien van voldoende financiële garanties

– ☐ organen waaraan of personen aan wie de uitvoering van specifieke maatregelen op het gebied van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid in het kader van titel V van het Verdrag betreffende de Europese Unie is toevertrouwd en die worden genoemd in de betrokken basishandeling

– ☐· in een lidstaat gevestigde organen die onder het privaatrecht van een lidstaat of onder het Unierecht vallen en die in aanmerking komen om overeenkomstig sectorspecifieke regelgeving te worden belast met de uitvoering van middelen van de Unie of begrotingsgaranties, voor zover dergelijke organen onder zeggenschap staan van overheidsinstanties of privaatrechtelijke organen met een openbaredienstverleningstaak, en beschikken over voldoende financiële garanties in de vorm van hoofdelijke aansprakelijkheid van de controlerende organen of gelijkwaardige financiële garanties, die voor elke actie beperkt kunnen blijven tot het maximumbedrag van de steun van de Unie.

[11] Nadere gegevens over de wijzen van uitvoering van de begroting en verwijzingen naar het Financieel Reglement zijn beschikbaar op BUDGpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx.

Opmerkingen

Geen

2. BEHEERSMAATREGELEN

2.1. Regels inzake het toezicht en de verslagen

Het voorstel zal grondig worden geëvalueerd, met name wat betreft de doeltreffendheid van de vertraagde toegang, de personele werkingssfeer van de vertraagde toegang, de evenredigheid ervan en de vereisten inzake veiligheid door ontwerp. Bij deze evaluatie wordt rekening gehouden met de ervaring die is opgedaan bij de uitvoering van het voorstel en met de technologische, wettelijke en marktontwikkelingen. De Commissie zal toezicht houden op de toepassing van deze verordening en brengt uiterlijk op 31 augustus 2030 verslag uit bij het Europees Parlement en de Raad.

Indien nodig zal het verslag vergezeld gaan van een voorstel tot wijziging van de verordening. Na deze eerste evaluatie zal de Commissie elke vier jaar een verslag over de vooruitgang bij de verwezenlijking van de doelstellingen van deze verordening indienen bij het Europees Parlement en de Raad.

Hiermee zal de bestaande monitoring in het kader van de digitaledienstenverordening worden aangevuld.

2.2. Beheers- en controlesystemen

2.2.1. Rechtvaardiging van de voorgestelde wijzen van uitvoering van de begroting, uitvoeringsmechanismen voor financiering, betalingsvoorwaarden en controlestrategie

Met de verordening wordt een veiligere onlineomgeving voor kinderen tot stand gebracht en wordt tegelijkertijd de werking van de interne markt verbeterd. De verordening bevat duidelijke regels om de toegang van minderjarigen te beperken tot de digitale diensten en systemen die voor hen de grootste risico's inhouden, de bescherming van minderjarigen te versterken door middel van voorschriften op het gebied van veiligheid door ontwerp, door duidelijke vereisten en criteria vast te stellen voor het gebruik van leeftijdsbevestigingssystemen om zowel de vertraagde toegang als de toepassing van maatregelen op het gebied van veiligheid door ontwerp te ondersteunen en door in de hele EU een doeltreffende handhaving tot stand te brengen door een robuust en samenhangend regelgevings- en handhavingskader vast te stellen.

Opdat de Commissie de nieuwe taken die aan haar zijn toegewezen, zou kunnen oppakken, moeten de diensten van de Commissie over voldoende middelen beschikken. Dit is met name van belang omdat de Commissie bij de uitoefening van haar taken toezicht zal moeten houden op enkele van de financieel sterkste en technologisch meest geavanceerde ondernemingen ter wereld, in een bijzonder litigieuze omgeving. Voor het toezicht op deze bedrijven is personeel met een hooggekwalificeerd en gespecialiseerd profiel nodig. De Commissie loopt een aanzienlijk politiek risico als de handhaving onvoldoende middelen krijgt, met name omdat dit instrument betrekking heeft op de bescherming van minderjarigen, die tot de meest kwetsbare leden van de samenleving behoren. De roep om snel maatregelen te nemen om Europese kinderen online te beschermen, neemt toe, en om de volgende generatie doeltreffend te beschermen, is voldoende personeel nodig, met name om de

Commissie in staat te stellen de versnelde handhaving te bieden die het nieuwe wetgevingsinstrument vereist teneinde kinderen afdoende en snel te beschermen.

Voor de uitvoering en handhaving van de verordening zullen naar schatting in totaal 85 vte's nodig zijn. De voorgestelde personeelsbezetting is evenredig met de omvang en complexiteit van de nieuwe verantwoordelijkheden en weerspiegelt de meest kostenefficiënte optie, waarbij dubbel werk op nationaal niveau wordt vermeden.

Om de beschikbaarheid te garanderen van de middelen, zal de Commissie 45 vte's herschikken. Om de behoeften aan middelen aan te vullen en de aanzienlijke nieuwe toezichtstaken in het kader van dit instrument te verrichten, zal de Commissie bovendien 40 vte's aan nieuw personeel nodig hebben.

Om het toezicht op de regels in het kader van dit instrument te financieren, zal de Commissie een beroep doen op een extra vergoeding bovenop de bestaande toezichtsvergoeding in het kader van de digitaledienstenverordening, die zal moeten worden betaald door de aanbieders die binnen het toepassingsgebied van het nieuwe instrument vallen en in het kader van de digitaledienstenverordening zijn aangemerkt als zeer groot onlineplatform.

Net zoals de digitaledienstenverordening voldoet dit wetgevingsvoorstel aan de drie cumulatieve vereisten om een vergoeding te vragen:

- Er wordt een dienst verleend: de dienst betreft het toezicht op activiteiten, d.w.z. het toezicht op de naleving van de verordening. Toezicht biedt tastbare nalevingsvoordelen voor de betrokken entiteiten. Wanneer aanbieders bijvoorbeeld kunnen aantonen dat zij een kindvriendelijke dienst zijn, kunnen zij ook minderjarigen jonger dan 13 jaar toegang geven door middel van accounts die door hun voogd worden aangemaakt en gecontroleerd. De kosten in verband met het aanbieden van de dienst omvatten de kosten van IT-instrumenten, personeelskosten en andere administratieve kosten.

- De dienst wordt individueel ontvangen door degenen die de bijdrage betalen: de dienst levert directe voordelen op voor de entiteiten waarvan wordt verlangd dat zij de vergoeding betalen. Door de toezichtsdiensten te ondergaan waarin het voorstel voorziet, kunnen aanbieders op betrouwbare wijze aantonen dat zij een dienst aanbieden die veilig is voor minderjarigen. De extra vergoeding bovenop de toezichtsvergoeding in het kader van de digitaledienstenverordening waarin in dit instrument wordt voorzien, zal alleen moeten worden betaald door die entiteiten die binnen het toepassingsgebied van het nieuwe instrument vallen en vanwege hun aanwijzing als zeer groot onlineplatform of zeer grote onlinezoekmachine in het kader van de digitaledienstenverordening onder het rechtstreekse toezicht van de Commissie vallen.

- De hoogte van de vergoeding is evenredig: volgens de vaste praktijk in het kader van de digitaledienstenverordening wordt de hoogte van de vergoeding (en de aanvulling ervan) jaarlijks vastgesteld en zal de omvang ervan worden afgestemd op de individuele onder toezicht staande entiteit door middel van een formule waarin rekening wordt gehouden met het aantal gebruikers van de dienst en worden geplafonneerd op een niveau van de wereldwijde winst van de aanbieder van de dienst in het voorgaande boekjaar. De maximale aanvullende vergoeding voor de toezichtsactiviteiten in het kader van dit nieuwe instrument die aan een bepaalde aanbieder van een zeer groot onlineplatform of zeer grote zoekmachine in rekening

wordt gebracht, wordt geplafonneerd op 0,03 % van zijn wereldwijde jaarlijkse netto-inkomsten in het voorgaande boekjaar.

Net zoals bij de digitaledienstenverordening vormt dit instrument een geval waarin het permanente karakter van de ontvangsten en van de in ruil voor de vergoeding uitgevoerde taken kan worden verzekerd. De toezichtsvergoeding in het kader van de digitaledienstenverordening wordt sinds 2024 geïnd. Tot nu toe bedroeg die vergoeding jaarlijks tussen 40 en 60 miljoen euro, met kleine variaties als gevolg van veranderingen in de verwachte toezichtkosten voor het volgende jaar. De groep zeer grote onlinezoekmachines (> 45 miljoen actieve gebruikers per maand) is blijven groeien in plaats van te krimpen, naarmate meer diensten de gebruikersnummerdrempel overschrijden. De onderliggende inkomstenbasis van de nieuwe vergoeding kan dus als stabiel worden beschouwd, aangezien diensten met meer dan 45 miljoen actieve gebruikers per maand waarschijnlijk niet snel gebruikers zullen verliezen en aan het toezicht van de Commissie zullen worden onttrokken.

Het permanente karakter van de toezichtsvergoeding in het kader van de digitaledienstenverordening en het belang van de toezichtstaken van de Commissie voor de veiligheid en betrouwbaarheid van onlineplatforms, onder meer om kinderen online te beschermen, maakt van de digitaledienstenverordening en van het onderhavige instrument een goed voorbeeld van een gebied waarop de onderliggende vergoeding ambten in de personeelsformatie zou kunnen financieren.

2.2.2. Informatie over de vastgestelde risico's en het systeem of de systemen voor interne controle die zijn opgezet om die risico's te beperken

De in de verordening voorgestelde activiteiten houden in dat de Commissie en nationale autoriteiten toezichtactiviteiten uitvoeren. De Commissie zal ervoor moeten zorgen dat er voldoende personeel is voor dergelijke activiteiten en ook dat zij klaar is om gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen en richtsnoeren op te stellen, een comitologiesecretariaat op te zetten en te voorzien in toetsing aan vastgestelde KPI's en mijlpalen. Dit zou het mogelijk maken mogelijke problemen en risico's bij de uitvoering van haar activiteiten snel in kaart te brengen.

Voor de ontvangsten uit de toezichtsvergoeding zal in deze verordening bovendien worden voorzien in regelmatige verslagleggingsverplichtingen voor de Commissie met betrekking tot de gemaakte kosten en de geïnde ontvangsten.

Er zij evenwel op gewezen dat er een onvermijdelijke kloof zal bestaan tussen de initiële behoefte aan personele middelen en de financiële bijdrage uit de toezichtsvergoeding, die pas na de inwerkingtreding van de verordening en na betaling van de vergoeding beschikbaar zal worden.

Deze kloof vormt een kritiek risico voor de correcte uitvoering van deze verordening, aangezien de nodige middelen niet beschikbaar zouden zijn wanneer zij nodig zijn, d.w.z. vanaf het tijdstip van inwerkingtreding. De verwachtingen van de politiek en de burger ten aanzien van doeltreffend toezicht en doeltreffende handhaving om de doelstellingen van deze verordening te bereiken, zijn hoog en de Commissie zal overtuigend moeten aantonen dat zij in staat is bepaald gedrag te beteugelen en waar nodig veranderingen op te leggen.

Het is dan ook van het allergrootste belang om het risico van de kloof tussen de initiële behoefte aan personele middelen en de financiële bijdrage uit de

oorspronkelijke vergoeding tot een minimum te beperken en ervoor te zorgen dat de Commissie vanaf de eerste dag na de inwerkingtreding over voldoende middelen beschikt om het nieuwe initiatief te handhaven. Bestaand personeel herschikken voor delen van de toezichtactiviteiten in het kader van dit nieuwe initiatief is in dat verband een belangrijke mitigatiestrategie.

2.2.3. Raming en motivering van de kosteneffectiviteit van de controles (verhouding tussen de controlekosten en de waarde van de desbetreffende financiële middelen) en evaluatie van het verwachte foutenrisico (bij betaling en bij afsluiting)

Er is op het niveau van de Commissie een raming gemaakt van de controlekosten voor dit initiatief. Als bron van deze informatie is het interne beheers- en controlesysteem van de Commissie gebruikt. De kosten zijn geraamd op basis van het personeel en de middelen die worden ingezet voor de in het kader van dit initiatief geplande activiteiten. De verwachte totale kosten voor dergelijke controles kunnen relatief hoog zijn vanwege de complexiteit van de voorgestelde activiteiten en de behoefte aan specifieke middelen om de uitvoeringsrisico's te beperken. De intensiteit van de controles wordt aangepast aan de aard van de uitgaven, het soort begunstigden of contractanten dat wordt voorzien, het bedrag van de betrokken financiële middelen en het risiconiveau.

2.3. Maatregelen ter voorkoming van fraude en onregelmatigheden

De voor deze verordening vereiste aanvullende kredieten zullen onder de bestaande fraudepreventiemaatregelen vallen die van toepassing zijn op de Commissie. Daarnaast wordt in deze verordening voorzien in regelmatige verslaglegging over de gemaakte kosten en de geïnde ontvangsten uit de toezichtvergoeding en in mechanismen om de hoogte van de vergoedingen aan te passen aan de gemaakte kosten.

3. GERAAMDE FINANCIËLE GEVOLGEN VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF

De geraamde gevolgen voor de uitgaven en het personeelsbestand voor 2028 en daarna worden louter ter illustratie verstrekt en lopen niet vooruit op het volgende meerjarig financieel kader. De financieringsbron en de omvang van de financiële vastlegging van de Unie voor de periode na 2027 blijven afhankelijk van het resultaat van de interinstitutionele onderhandelingen over het MFK 2028-2034 en zullen daarna worden vastgesteld via de jaarlijkse begrotingsprocedure. Alle kredieten en personeelstoewijzingen vanaf 2028 zijn indicatief.

3.1. Rubrieken van het meerjarig financieel kader en betrokken begrotingsonderdelen voor uitgaven

- Bestaande begrotingsonderdelen

In volgorde van de rubrieken van het meerjarig financieel kader en de begrotingsonderdelen.

Rubriek van het meerjarig financieel kader	Begrotingsonderdeel	Soort uitgave	Bijdrage			
	Nummer	GK/NGK[12]	van EVA-landen[13]	van kandidaat-lidstaten en potentiële kandidaten[14]	van andere derde landen	andere bestemmingsontvangsten
	02 20 03 05 Digitaledienstenverordening — Toezicht op zeer grote onlineplatforms	Gesplitst	NEE	NEE	NEE	JA

- Te creëren nieuwe begrotingsonderdelen

In volgorde van de rubrieken van het meerjarig financieel kader en de begrotingsonderdelen.

Rubriek van het meerjarig financieel kader	Begrotingsonderdeel	Soort uitgave	Bijdrage			
	Nummer	GK/NGK	van EVA-landen	van kandidaat-lidstaten en potentiële kandidaten	van andere derde landen	andere bestemmingsontvangsten

12 GK = gesplitste kredieten/NGK = niet-gesplitste kredieten.

13 EVA: Europese Vrijhandelsassociatie.

14 Kandidaat-lidstaten en, in voorkomend geval, potentiële kandidaten van de Westelijke Balkan.

3.2. Geraamde financiële gevolgen van het voorstel inzake kredieten

3.2.1. Samenvatting van de geraamde gevolgen voor de beleidskredieten

– ☐ Voor het voorstel/initiatief zijn geen beleidskredieten nodig

– ☒ Voor het voorstel/initiatief zijn beleidskredieten nodig, zoals hieronder nader wordt beschreven

3.2.1.1. Kredieten uit goedgekeurde begroting

3.2.1.2. Kredieten uit externe bestemmingsontvangsten

in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

Rubriek van het meerjarig financieel kader	Nummer	

DG CONNECT			Jaar **2028**	Jaar **2029**	Jaar **2030**	Jaar **2031**	Jaar **2032**	Jaar **2033**	Jaar **2034**	**TOTAAL MFK 2028-2034**
Beleidskredieten										
Vergoeding digitaledienstenverordening	Vastleggingen	(1a)	7,700	5,700	5,700	5,700	5,700	5,700	5,700	**41,900**
	Betalingen	(2a)	5,700	5,700	7,700	5,700	5,700	5,700	5,700	**41,900**
Begrotingsonderdeel	Vastleggingen	(1b)								**0**
	Betalingen	(2b)								**0**
Uit het budget van specifieke programma's gefinancierde administratieve kredieten[15]										
Begrotingsonderdeel		(3)								**0**

[15] Technische en/of administratieve bijstand en uitgaven ter ondersteuning van de uitvoering van programma's en/of acties van de EU (vroegere "BA"-onderdelen), onderzoek door derden, eigen onderzoek.

TOTAAL kredieten	Vastleggingen	=1a+1b+3	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
voor DG CONNECT	Betalingen	=2a+2b+3	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

			Jaar **2028**	Jaar **2029**	Jaar **2030**	Jaar **2031**	Jaar **2032**	Jaar **2033**	Jaar **2034**	**TOTAAL MFK 2028-2034**
TOTAAL beleidskredieten	Vastleggingen	(4)	7,700	5,700	5,700	5,700	5,700	5,700	5,700	**41,900**
	Betalingen	(5)	5,700	5,700	7,700	5,700	5,700	5,700	5,700	**41,900**
TOTAAL uit het budget van specifieke programma's gefinancierde administratieve kredieten		(6)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
TOTAAL kredieten onder RUBRIEK <….> van het meerjarig financieel kader	Vastleggingen	=4+6	7,700	5,700	5,700	5,700	5,700	5,700	5,700	**41,900**
	Betalingen	=5+6	5,700	5,700	7,700	5,700	5,700	5,700	5,700	**41,900**

Rubriek van het meerjarig financieel kader	4	"Administratieve uitgaven"[16]

in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

DG CONNECT		Jaar **2028**	Jaar **2029**	Jaar **2030**	Jaar **2031**	Jaar **2032**	Jaar **2033**	Jaar **2034**	**TOTAAL MFK 2028-2034**
• Personele middelen		2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	**14,140**
• Andere administratieve uitgaven		0	0	0	0	0	0	0	**0**
TOTAAL DG CONNECT	Kredieten	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	**14,140**

16 De benodigde kredieten moeten worden bepaald aan de hand van de gemiddelde jaarlijkse kostencijfers die beschikbaar zijn op de desbetreffende BUDGpedia-webpagina.

TOTAAL kredieten onder RUBRIEK 4 van het meerjarig financieel kader	(totaal vastleggingen = totaal betalingen)	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**14,140**

in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

		Jaar **2028**	Jaar **2029**	Jaar **2030**	Jaar **2031**	Jaar **2032**	Jaar **2033**	Jaar **2034**	**TOTAAL MFK 2028-2034**
TOTAAL kredieten onder de RUBRIEKEN 1 tot en met 4	Vastleggingen	**9,720**	**7,720**	**7,720**	**7,720**	**7,720**	**7,720**	**7,720**	**56,040**
van het meerjarig financieel kader	Betalingen	**7,720**	**7,720**	**9,720**	**7,720**	**7,720**	**7,720**	**7,720**	**56,040**

3.2.2. Geraamde output, gefinancierd uit beleidskredieten (niet invullen voor gedecentraliseerde agentschappen)

Vastleggingskredieten, in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

Vermeld doelstellingen en outputs ⇩			Jaar **2028**		Jaar **2029**		Jaar **2030**		Jaar **2031**		Vul zoveel jaren in als nodig om de duur van de gevolgen weer te geven (zie punt 1.6)						**TOTAAL**	
	OUTPUTS																	
	Soort [17]	Gem. kosten	Aantal	Kosten	Aantal	Kosten	Aantal	Kosten	Aantal	Kosten	Aantal	Kosten	Aantal	Kosten	Aantal	Kosten	Totaal aantal	Totale kosten
SPECIFIEKE DOELSTELLING NR. 1[18]…																		

17 Outputs zijn de te verstrekken producten en diensten (bv. aantal gefinancierde studentenuitwisselingen, aantal km aangelegde wegen enz.).

18 Zoals beschreven in punt 1.3.2. "Specifieke doelstellingen"

— Output																		
— Output																		
— Output																		
Subtotaal voor specifieke doelstelling nr. 1																		
SPECIFIEKE DOELSTELLING NR. 2…																		
— Output																		
Subtotaal voor specifieke doelstelling nr. 2																		
TOTAAL																		

3.2.3. Samenvatting van de geraamde gevolgen voor de administratieve kredieten

– ☐ Voor het voorstel/initiatief zijn geen administratieve kredieten nodig

– ✠ Voor het voorstel/initiatief zijn administratieve kredieten nodig, zoals hieronder nader wordt beschreven

3.2.3.1. Kredieten uit goedgekeurde begroting

GOEDGEKEURDE KREDIETEN	Jaar **2028**	Jaar **2029**	Jaar **2030**	Jaar **2031**	Jaar **2032**	Jaar **2033**	Jaar **2034**	**TOTAAL 2028-2034**
RUBRIEK 4								
Personele middelen	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	**14,140**
Andere administratieve uitgaven	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Subtotaal RUBRIEK 4	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**14,140**
Buiten RUBRIEK 4								
Personele middelen	0,525	0,525	0,525	0,525	0,525	0,525	0,525	**3,675**
Andere administratieve uitgaven	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Subtotaal buiten RUBRIEK 4	**0,525**	**0,525**	**0,525**	**0,525**	**0,525**	**0,525**	**0,525**	**3,675**
TOTAAL	**2,545**	**2,545**	**2,545**	**2,545**	**2,545**	**2,545**	**2,545**	**17,815**

3.2.3.2. Kredieten uit externe bestemmingsontvangsten

EXTERNE BESTEMMINGSONTVANGSTEN	Jaar **2028**	Jaar **2029**	Jaar **2030**	Jaar **2031**	Jaar **2032**	Jaar **2033**	Jaar **2034**	**TOTAAL 2028-2034**
RUBRIEK 4								
Personele middelen	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Andere administratieve uitgaven	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Subtotaal RUBRIEK 4	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
Buiten RUBRIEK 4								
Personele middelen	10,175	10,175	10,175	10,175	10,175	10,175	10,175	**71,228**
Andere administratieve uitgaven	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Subtotaal buiten RUBRIEK 4	**10,175**	**10,175**	**10,175**	**10,175**	**10,175**	**10,175**	**10,175**	**71,228**
TOTAAL	**10,175**	**10,175**	**10,175**	**10,175**	**10,175**	**10,175**	**10,175**	**71,228**

3.2.3.3. Totaal kredieten

TOTAAL GOEDGEKEURDE KREDIETEN + EXTERNE BESTEMMINGSONTVANGSTEN	Jaar **2028**	Jaar **2029**	Jaar **2030**	Jaar **2031**	Jaar **2032**	Jaar **2033**	Jaar **2034**	**TOTAAL 2028-2034**
RUBRIEK 4								
Personele middelen	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	2,020	**14,140**
Andere administratieve uitgaven	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Subtotaal RUBRIEK 4	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**2,020**	**14,140**
Buiten RUBRIEK 4								
Personele middelen	10,700	10,700	10,700	10,700	10,700	10,700	10,700	**74,903**

Andere administratieve uitgaven	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Subtotaal buiten RUBRIEK 4	**10,700**	**10,700**	**10,700**	**10,700**	**10,700**	**10,700**	**10,700**	**77,903**
TOTAAL	**12,720**	**12,720**	**12,720**	**12,720**	**12,720**	**12,720**	**12,720**	**89,043**

De benodigde kredieten voor personeel en andere administratieve uitgaven zullen deels worden gefinancierd uit de kredieten van het DG die reeds voor het beheer van deze actie zijn toegewezen en/of binnen het DG zijn herverdeeld, eventueel aangevuld met middelen die uit de vergoeding in het kader van de digitaledienstenverordening zullen worden betaald als externe bestemmingsontvangsten, waarbij slechts in beperkte mate een beroep wordt gedaan op de administratieve begroting.

3.2.4. Geraamde personeelsbehoeften

– ☐ Voor het voorstel/initiatief zijn geen personele middelen nodig

– ☒ Voor het voorstel/initiatief zijn personele middelen nodig, zoals hieronder nader wordt beschreven

3.2.4.1. Gefinancierd uit goedgekeurde begroting

Raming in voltijdequivalenten (vte's)[19]

GOEDGEKEURDE KREDIETEN	Jaar **2028**	Jaar **2029**	Jaar **2030**	Jaar **2031**	Jaar **2032**	Jaar **2033**	Jaar **2034**
• Posten opgenomen in de lijst van het aantal ambten (ambtenaren en tijdelijke functionarissen)							
20 01 02 01 (hoofdkantoor en vertegenwoordigingen van de Commissie)	5	5	5	5	5	5	5
20 01 02 03 (EU-delegaties)	0	0	0	0	0	0	0
(Onderzoek onder contract)	0	0	0	0	0	0	0
(Eigen onderzoek)	0	0	0	0	0	0	0
Andere begrotingsonderdelen (te vermelden)	0	0	0	0	0	0	0
• Extern personeel (in vte's)							
20 02 01 (AC, END van de "totale financiële middelen")	10	10	10	10	10	10	10
20 02 03 (AC, AL, END en JPD in de EU-delegaties)	0	0	0	0	0	0	0
Admin. ondersteuning • centrale diensten	0	0	0	0	0	0	0
[XX.01.YY.YY] • EU-delegaties	0	0	0	0	0	0	0
(AC, END — onderzoek onder contract)	0	0	0	0	0	0	0
(AC, END — eigen onderzoek)	0	0	0	0	0	0	0
Andere begrotingsonderdelen (te vermelden) – rubriek 4	0	0	0	0	0	0	0
Andere begrotingsonderdelen (AI-bureau) – buiten rubriek 4	5	5	5	5	5	5	5
TOTAAL	**20**	**20**	**20**	**20**	**20**	**20**	**20**

[19] Specificeer onder de tabel hoeveel vte's binnen het aangegeven aantal reeds zijn toegewezen voor het beheer van de actie en/of binnen uw DG kunnen worden heringezet en wat uw nettobehoeften zijn.

3.2.4.2. Gefinancierd uit externe bestemmingsontvangsten

EXTERNE BESTEMMINGSONTVANGSTEN	Jaar **2028**	Jaar **2029**	Jaar **2030**	Jaar **2031**	Jaar **2032**	Jaar **2033**	Jaar **2034**
• Posten opgenomen in de lijst van het aantal ambten (ambtenaren en tijdelijke functionarissen)							
20 01 02 01 (hoofdkantoor en vertegenwoordigingen van de Commissie)	0	0	0	0	0	0	0
20 01 02 03 (EU-delegaties)	0	0	0	0	0	0	0
(Onderzoek onder contract)	0	0	0	0	0	0	0
(Eigen onderzoek)	0	0	0	0	0	0	0
Andere begrotingsonderdelen (vergoeding digitaledienstenverordening)	15	15	15	15	15	15	15
• Extern personeel (in voltijdequivalenten)							
20 02 01 (AC, END van de "totale financiële middelen")	0	0	0	0	0	0	0
20 02 03 (AC, AL, END en JPD in de EU-delegaties)	0	0	0	0	0	0	0
Admin. ondersteuning • centrale diensten	0	0	0	0	0	0	0
[XX.01.YY.YY] • EU-delegaties	0	0	0	0	0	0	0
(AC, END — onderzoek onder contract)	0	0	0	0	0	0	0
(AC, END — eigen onderzoek)	0	0	0	0	0	0	0
Andere begrotingsonderdelen (te vermelden) – rubriek 4	0	0	0	0	0	0	0
Andere begrotingsonderdelen (vergoeding digitaledienstenverordening) – buiten rubriek 4	50	50	50	50	50	50	50
TOTAAL	**65**	**65**	**65**	**65**	**65**	**65**	**65**

3.2.4.3. Totale personeelsbehoeften

TOTAAL GOEDGEKEURDE KREDIETEN + EXTERNE BESTEMMINGSONTVANGSTEN	Jaar **2028**	Jaar **2029**	Jaar **2030**	Jaar **2031**	Jaar **2032**	Jaar **2033**	Jaar **2034**
• Posten opgenomen in de lijst van het aantal ambten (ambtenaren en tijdelijke functionarissen)							
20 01 02 01 (hoofdkantoor en vertegenwoordigingen van de Commissie)	5	5	5	5	5	5	5
20 01 02 03 (EU-delegaties)	0	0	0	0	0	0	0
(Onderzoek onder contract)	0	0	0	0	0	0	0
(Eigen onderzoek)	0	0	0	0	0	0	0
Andere begrotingsonderdelen (vergoeding digitaledienstenverordening)	15	15	15	15	15	15	15
• Extern personeel (in voltijdequivalenten)							
20 02 01 (AC, END van de "totale financiële middelen")	10	10	10	10	10	10	10
20 02 03 (AC, AL, END en JPD in de EU-delegaties)	0	0	0	0	0	0	0

Admin. ondersteuning	• centrale diensten	0	0	0	0	0	0	0
[XX.01.YY.YY]	• EU-delegaties	0	0	0	0	0	0	0
(AC, END — onderzoek onder contract)		0	0	0	0	0	0	0
(AC, END — eigen onderzoek)		0	0	0	0	0	0	0
Andere begrotingsonderdelen (te vermelden) – rubriek 4		0	0	0	0	0	0	0
Andere begrotingsonderdelen (ECF Digitaal venster — administratief ondersteuningsonderdeel en vergoeding digitaledienstenverordening) — buiten rubriek 4		55	55	55	55	55	55	55
TOTAAL		**85**	**85**	**85**	**85**	**85**	**85**	**85**

Eventuele interne herschikkingen binnen de Commissie zijn om naar behoren gemotiveerde redenen ontoereikend. Voor het voorstel zijn daarom extra personele middelen nodig binnen DG CONNECT. De financiering van deze extra middelen zal voornamelijk bestaan uit de vergoeding in het kader van de digitaledienstenverordening als externe bestemmingsontvangsten, waarbij slechts in beperkte mate een beroep wordt gedaan op de administratieve begroting.

Aantal personeelsleden dat nodig is voor de uitvoering van het voorstel (in vte's):

	Intern overgeplaatst		**Uitzonderlijk aanvullend personeel**		
	In de uitvoerende DG's*	**Bij wijze van uitzondering, uit de herschikkingspool van de Commissie na oriëntatie van de Corporate Management Board****	**Te financieren uit rubriek 7*** / onderzoek**	**Te financieren uit BA-onderdeel**	**Te financieren uit vergoedingen**
Personeelsformatieposten	5				15
Extern personeel (AC, END, INT)	35 (reeds gefinancierd in het kader van de vergoeding uit hoofde van de digitaledienstenverordening) 5 (AI-bureau)	10			15
Totaal	45	10			30

De omvang, het belang en de vereiste snelheid van nieuwe toezichthoudende taken die aan de Europese Commissie worden toevertrouwd, zijn groter dan wat kan worden gedekt door bestaande personele middelen en interne herschikkingen binnen de Commissie.

In vergelijking met de bestaande handhavingskaders in het kader van de digitaledienstenverordening en de AI-verordening legt dit instrument de Commissie een aantal nieuwe toezichttaken op — waaronder met name de handhaving van de vertraagde toegang van minderjarigen tot socialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten, maar ook belangrijke elementen zoals het toezicht op de vereisten inzake veiligheid door ontwerp die moeten worden uitgevoerd door aanbieders van onlinesocialenetwerkdiensten en videoplatformdiensten, alsook van AI-metgezellen en algemene conversationele chatbots, voor zover deze onder het toezicht van de Commissie vallen.

De handhaving van deze nieuwe regels is van uitzonderlijk groot maatschappelijk belang, aangezien zij bedoeld zijn om een aantal van de meest kwetsbare leden van de samenleving te beschermen: kinderen. Het onderliggende bewijs toont de aanzienlijke ontwikkelings- en gezondheidsrisico's waaraan kinderen online worden blootgesteld. Deze risico's maken de nieuwe regels noodzakelijk en maken de handhaving ervan tot een taak van het grootste maatschappelijke belang. De verwachtingen van de politiek en de burger, en ook van de lidstaten, ten aanzien van doeltreffend toezicht en doeltreffende handhaving om minderjarigen online te beschermen, zijn hoog en de Commissie zal overtuigend moeten aantonen dat zij in staat is schadelijk gedrag te beteugelen.

Vanwege het verhoogde risico dat kinderen online lopen, voorziet dit instrument in een versneld handhavingstraject, waarbij de Commissie binnen 30 werkdagen voorlopige bevindingen moet vaststellen en binnen 90 werkdagen een definitief besluit moet nemen. Deze handhavingstermijnen zijn ongekend. De Commissie zal de nieuwe regels van dit instrument niet alleen versneld moeten handhaven, maar ook ze ook moeten handhaven ten aanzien van de grootste en best toegeruste bedrijven ter wereld in een omgeving waarin de geneigdheid tot het aanspannen van een rechtszaak zeer groot is.

Al deze factoren samen maken het onmogelijk om uitsluitend een beroep te doen op bestaande personele middelen en interne herschikkingen.

Het vereiste extra personeel zou leiden tot een verhoging van het toegestane personeelsbestand in het kader van de digitaledienstenverordening met 30 vte's (15 vaste en 15 niet-vaste), gefinancierd uit de vergoeding in het kader van de digitaledienstenverordening (externe bestemmingsontvangsten). Daarnaast zouden 10 vte's niet-vast personeel binnen de Commissie worden herschikt om het personeelsbestand van het AI-bureau te versterken.

Beschrijving van de uit te voeren taken door:

Ambtenaren en tijdelijk personeel	• Dagelijkse monitoring van, toezicht op en supervisie van aanbieders van zeer grote online platforms en zeer grote zoekmachines of AI-metgezellen en chatbots onder toezicht van de Commissie, met name met betrekking tot: • Monitoring van het gedrag van aanbieders, met inbegrip van regelmatige en voortdurende analyse, waaronder evaluatie van de verslagen over de doeltreffendheid van de maatregelen, regelmatige evaluatie van transparantiedocumenten die op grond van de digitaledienstenverordening of het nieuwe instrument zijn opgesteld, bv. transparantieverslagen, risicobeoordelingen, verzoeken om toegang tot gegevens enz., en verzoeken om toegang tot gegevens/algoritmen, testen en ondersteunen van de analyse • Voortdurende werkzaamheden op het gebied van leeftijdsbevestiging, met inbegrip van verdere werkzaamheden aan de EU-blauwdruk voor leeftijdsverificatie en aan de EU-regeling voor leeftijdsverificatie, beoordeling van alternatieve oplossingen voor leeftijdsverificatie en leeftijdsbevestiging, werkzaamheden aan technische normen, samenwerking met de lidstaten op het gebied van identiteits- en inlogarchitecturen, en ontwikkeling van de governance van betrouwbare uitgevers en vertrouwende partijen • Uitvoering van het EU-systeem voor leeftijdsverificatie, met inbegrip van de

	beoordeling van de naleving door kandidaat-aanbieders van EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie en kandidaat-aanbieders van EU-leeftijdsattesteringen en het beheer van de daarmee verband houdende infrastructuur • Coördinatie/samenwerking met digitaledienstencoördinatoren/markttoezichtautoriteiten, de digitalediensten- of AI-raad en SIC's • Beheer van een 24/7-crisisresponscapaciteit • Onderzoek en prognoses om op de hoogte te blijven van snel veranderende ontwikkelingen en zich bewust te zijn van de veranderende gevolgen voor de samenleving, bijvoorbeeld in verband met minderjarigen en gezondheid • Handhavingsprocedures en toezicht op rechtsmiddelen: • Versnelde procedures om snel op te treden in geval van niet-naleving, met inbegrip van het nemen van onderzoeksmaatregelen zoals verzoeken om informatie, interviews, analyse van algoritmen, inspecties, analyse van toezeggingen, beoordeling van actieplannen • Coördinatie met digitaledienstencoördinatoren/markttoezichtautoriteiten over onderzoeksmaatregelen, bv. samenwerking met digitaledienstencoördinatoren/markttoezichtautoriteiten op het gebied van onderzoeken, beoordeling van met redenen omklede verzoeken van digitaledienstencoördinatoren/markttoezichtautoriteiten om maatregelen, raadpleging/informatie-uitwisseling binnen de raad • Ondersteuning van de algemene grensoverschrijdende samenwerking en handhaving, met inbegrip van: • Beoordeling van maatregelen van digitaledienstencoördinatoren/markttoezichtautoriteiten inzake diensten/systemen die onder hun verantwoordelijkheid vallen • Ondersteuning van de raad, met inbegrip van de voorbereiding van de agenda van de vergaderingen, de organisatie van werkgroepen en ontwerpdocumenten • Overige regelgevingsmaatregelen • Vaststelling van gedelegeerde en uitvoeringshandelingen en richtsnoeren (met inbegrip van aanvullende handelingen/richtsnoeren waarom in het verslag van het Europees Parlement wordt verzocht) • Gedragscodes en standaardisering • Begeleidende maatregelen • De lidstaten ondersteunen bij het bevorderen en nemen van maatregelen voor de ontwikkeling van vaardigheden op het gebied van digitale geletterdheid en bij de ontwikkeling van hulpkanalen, overeenkomstig artikel 32 van het nieuwe wetgevingsinstrument • De uitwisseling van beste praktijken vergemakkelijken, onder meer met betrekking tot de ontwikkeling van vaardigheden op het gebied van digitale geletterdheid, nationale hulpkanalen en -toepassingen, en richtsnoeren uitvaardigen • Internationale contacten en interactie met regelgevers/handhavingsautoriteiten van derde landen
Extern personeel	• Bijdragen aan de afhandeling van uitvoerings- en handhavingsactiviteiten • Zaakteams ondersteunen bij documentgerelateerde taken, onder meer door te zorgen voor correcte indiening en consistentie met de procedurele beginselen en tijdschema's

	• Correspondentie met de onder toezicht staande entiteiten voorbereiden en toegang tot de dossiers voorbereiden • Achtergrondonderzoek en -analyse

3.2.5. Overzicht van het geschatte effect op investeringen die met digitale technologie samenhangen

Verplicht: in onderstaande tabel moet de beste schatting worden gegeven van de met digitale technologie samenhangende investeringen die uit het voorstel/initiatief voortvloeien.

De kredieten onder rubriek 4 moeten in uitzonderlijke gevallen in het desbetreffende onderdeel worden opgenomen, indien vereist voor de uitvoering van het voorstel/initiatief.

De kredieten onder de rubrieken 1 t/m 3 moeten worden weergegeven als "IT-beleidsuitgaven inzake operationele programma's". Deze uitgaven betreffen het operationele budget dat gebruikt moet worden voor hergebruik, koop of ontwikkeling van IT-platforms of tools die rechtstreeks verband houden met de uitvoering van het initiatief, alsook daarmee verband houdende investeringen (bv. licenties, studies, gegevensopslag enz.). De in deze tabel vermelde informatie moet in overeenstemming zijn met de gegevens in deel 4, "Digitale dimensies".

TOTAAL Digitale en IT-kredieten	Jaar **2028**	Jaar **2029**	Jaar **2030**	Jaar **2031**	Jaar **2032**	Jaar **2033**	Jaar **2034**	**TOTAAL MFK 2028-2034**
RUBRIEK 4								
IT-uitgaven (algemeen)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
Subtotaal RUBRIEK 4	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
Buiten RUBRIEK 4								
IT-beleidsuitgaven inzake operationele programma's	0	0	0	0	0	0	0	**0**
Subtotaal buiten RUBRIEK 4	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
TOTAAL	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

3.2.6. Verenigbaarheid met het huidige meerjarig financieel kader

Het voorstel/initiatief:

– ☐ kan volledig worden gefinancierd door middel van herschikking binnen de relevante rubriek van het meerjarig financieel kader (MFK)

– ☐ vereist een beroep op de niet-toegewezen marge in de desbetreffende rubriek van het MFK en/of op de speciale instrumenten zoals gedefinieerd in de MFK-verordening

– ☐ vereist een herziening van het MFK

3.2.7. Bijdragen van derden

Het voorstel/initiatief:

– ☒ voorziet niet in medefinanciering door derden

– ☐ voorziet in medefinanciering door derden, zoals hieronder wordt geraamd:

Kredieten in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

	Jaar **2028**	Jaar **2029**	Jaar **2030**	Jaar **2031**	Jaar **2032**	Jaar **2033**	Jaar **2034**	Totaal
Medefinancieringsbron								
TOTAAL medegefinancierde kredieten								

3.3. Geraamde gevolgen voor de ontvangsten

– ☐ Het voorstel/initiatief heeft geen financiële gevolgen voor de ontvangsten

– ☒ Het voorstel/initiatief heeft de hieronder beschreven financiële gevolgen:

  – ☐ voor de eigen middelen

  – ☒ voor overige ontvangsten (bestemmingsontvangsten)

  – ☐ geef aan of de ontvangsten worden toegewezen aan de begrotingsonderdelen voor uitgaven

in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

Begrotingsonderdeel voor ontvangsten:	Voor het lopende begrotingsjaar beschikbare kredieten	Gevolgen van het voorstel/initiatief[20]						
		Jaar **2028**	Jaar **2029**	Jaar **2030**	Jaar **2031**	Jaar **2032**	Jaar **2033**	Jaar **2034**
02 20 03 05		17,875	15,875	15,875	15,875	15,875	15,875	15,875

Vermeld voor de toegewezen ontvangsten de betrokken begrotingsonderdelen voor uitgaven.

02 20 03 05 Digitaledienstenverordening — Toezicht op zeer grote onlineplatforms
Andere opmerkingen (bv. methode/formule voor de berekening van de gevolgen voor de inkomsten of andere informatie).

[20] Voor traditionele eigen middelen (douanerechten en suikerheffingen) moeten nettobedragen worden vermeld, d.w.z. na aftrek van 10 % aan inningskosten, zoals voorgesteld in COM(2025) 574.

4. DIGITALE DIMENSIES

Om aan deze verordening te voldoen, moeten aanbieders van digitale diensten en systemen die binnen het toepassingsgebied vallen de leeftijd van de afnemers van de dienst of de gebruiker van het systeem bepalen in overeenstemming met de vereisten van hoofdstuk V. De uitvoering van de "vertraagde toegang" vereist met name dat aanbieders van socialenetwerkdiensten en videoplatforms robuuste en doeltreffende EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie invoeren die gebaseerd zijn op de door de Commissie beschikbaar gestelde EU-blauwdruk voor leeftijdsverificatie. De lidstaten en/of particuliere entiteiten kunnen hiervan gebruikmaken als een op zichzelf staande app of als onderdeel van een digitale portemonnee. Deze oplossing is gebruiksvriendelijk en veilig en biedt volledige bescherming van de privacy. Voor de uitvoering van de verplichtingen inzake veiligheid door ontwerp kunnen ook andere oplossingen voor leeftijdsbevestiging dan EU-leeftijdsverificatie worden gebruikt om aan de verordening te voldoen, mits zij aan bepaalde criteria voldoen. Om dit in de praktijk te laten werken, is het belangrijk dat er oplossingen voor leeftijdsverificatie en leeftijdsbevestiging voorhanden zijn die een hoog niveau van nauwkeurigheid, betrouwbaarheid, beveiliging, robuustheid, niet-indringendheid, privacy en gegevensbescherming en non-discriminatie bieden. Er zijn reeds commerciële oplossingen op de markt om de leeftijd van een afnemer van de dienst te bepalen, en mits deze een voldoende beschermingsniveau bieden, kunnen zij overeenkomstig de bepalingen van deze verordening worden gebruikt.

Voorts ontwikkelt de Commissie momenteel, in vervolg op Aanbeveling (EU) 2026/1035 van de Commissie, een EU-regeling voor leeftijdsverificatie, die bestaat uit de vereisten inzake het vertrouwensmodel, de governance en de vereisten voor verleners van leeftijdsattestering en oplossingen voor leeftijdsverificatie. Entiteiten moeten aan de vereisten van de EU-regeling voor leeftijdsverificatie voldoen voordat hun oplossingen en verleners van leeftijdsattesteringen aan de EU-lijst van vertrouwde oplossingen kunnen worden toegevoegd. Evenzo moeten de aanbieders van leeftijdsattesteringen voldoen aan de vereisten van de EU-regeling voor leeftijdsverificatie voordat zij worden toegevoegd aan de EU-lijst van vertrouwde aanbieders van leeftijdsattesteringen. Het onderhoud en de uitvoering van de EU-regeling voor leeftijdsverificatie moeten op middellange en lange termijn worden ondersteund.

4.1. Voorschriften met digitale relevantie

Tegen deze achtergrond worden in de verordening de volgende eisen vastgesteld:

Voorschrift 1 (V1): aanbieders van diensten waarvoor vertraagde toegang geldt, moeten afnemers van hun diensten en gebruikers van de systemen voorstellen hun leeftijd aan te tonen met EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie aan de hand van een EU-leeftijdsattestering of andere oplossingen als bedoeld in artikel 24, lid 2, punt a), en lid 2, punt b), van deze verordening.

Voorschrift 2 (V2): aanbieders die onderworpen zijn aan de verplichtingen inzake veiligheid door ontwerp en aanbieders van appstores mogen andere oplossingen voor

leeftijdsbevestiging gebruiken dan EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie, mits deze een hoog niveau van nauwkeurigheid, betrouwbaarheid, beveiliging, robuustheid, niet-indringendheid, privacy en gegevensbescherming en non-discriminatie bieden.

Voorschrift 3 (V3): de Europese Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast met betrekking tot de bestaande specificaties en de werking van de EU-regeling voor leeftijdsverificatie, en een lijst van uitgevers van EU-leeftijdsattesteringen en een lijst van EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie.

Zoals hierboven vermeld, heeft de Commissie voor de toepassing van V1 en V2 reeds de EU-blauwdruk voor leeftijdsverificatie vastgesteld, die nu door de lidstaten of particuliere ondernemingen moet worden overgenomen. Voor de toepassing van V3 is de Commissie reeds bezig met de vaststelling van de EU-regeling voor leeftijdsverificatie en de twee lijsten.

Voor de uitwisseling van informatie tussen de verantwoordelijke autoriteiten zal AGORA worden gebruikt, een beveiligd systeem voor informatie-uitwisseling ter ondersteuning van de communicatie tussen de digitaledienstencoördinatoren in de lidstaten, de Commissie en de Europese Raad voor digitale diensten (samengesteld uit digitaledienstencoördinatoren). De Commissie, de digitaledienstencoördinatoren en de raad gebruiken AGORA voor alle communicatie in verband met de handhaving van de digitaledienstenverordening. Dit systeem is reeds opgezet en zal nu ook worden gebruikt voor de toepassing van deze verordening, waarvoor het mogelijk nodig is dat nog andere instanties het systeem in gebruik nemen, hoewel een dergelijke extra ingebruikname waarschijnlijk beperkt is, aangezien relevante autoriteiten het systeem meestal al gebruiken. Daarom wordt hier in dit financieel en digitaal memorandum niet verder op ingegaan. Hetzelfde geldt voor het toezicht op en de handhaving van de AI-metgezellen en -chatbots, die zullen steunen op de structuren, het handhavingskader en het informatie-uitwisselingssysteem die reeds in het kader van de AI-verordening zijn opgezet.

4.2. Data

De EU-oplossing voor leeftijdsverificatie is een dubbelblinde oplossing die de privacy en minimalisering van gegevensverwerking waarborgt, niet getraceerd en niet gekoppeld kan worden en ontworpen is om de verwerking van persoonsgegevens tot een absoluut noodzakelijk minimum te beperken. In veel gevallen kan de leeftijd van een persoon worden geverifieerd op basis van bestaande gegevens waarover de uitgever van de leeftijdsattestering beschikt. Het overleggen van de leeftijdsattesteringen brengt met zich mee dat persoonsgegevens van personen die hun leeftijd moeten aantonen, worden verwerkt voor onlinediensten. Deze gegevensverwerking staat los van de toegang van de persoon tot dergelijke onlinediensten. De onlinedienst zelf ontvangt geen persoonlijke informatie over de gebruiker als gevolg van het leeftijdsverificatieproces, behalve het bewijs dat de persoon ouder is dan de vereiste leeftijd. Deze gegevensverwerking biedt volledige bescherming van de privacy en maakt gebruik van de nieuwste technologie om ervoor te zorgen dat de normen inzake gegevensbescherming volledig worden nageleefd. De technologie wordt regelmatig bijgewerkt om het veilige en privacybeschermende karakter ervan te behouden. https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/europe-fit-digital-age/european-data-strategy_nl

4.3. Digitale oplossingen

De EU-regeling voor leeftijdsverificatie is een reeks technische opensourcevereisten die kunnen worden gebruikt om een autonome mobiele app voor leeftijdsverificatie te

publiceren. Zowel de lidstaten als particuliere actoren kunnen een oplossing voor leeftijdsverificatie ontwikkelen.

De oplossing stelt personen in staat om aan digitale diensten en systemen die leeftijdsverificatie vereisen, te bewijzen dat zij oud genoeg zijn zonder hun identiteit, exacte leeftijd, geboortedatum of andere persoonlijke informatie te delen. Deze digitale oplossing ondersteunt de digitale vereisten V1 en V2 en is indirect gekoppeld aan V3, door het uitgeven van leeftijdsattesteringen waaruit blijkt dat personen al dan niet ouder zijn dan een bepaalde leeftijd.

4.4. Interoperabiliteitsbeoordeling

De EU-oplossing voor leeftijdsverificatie is technisch interoperabel met de Europese portemonnees voor digitale identiteit, zoals gespecificeerd in Verordening (EU) 910/2014 waarin het Europees kader voor digitale identiteit wordt vastgesteld. De leeftijdsattestering wordt uitgegeven als een elektronische attestering van attributen als bedoeld in artikel 3, lid 44, van Verordening (EU) nr. 910/2014. Dit waarborgt dat oplossingen voor leeftijdsverificatie en de betreffende aanbieders van leeftijdsattesteringen de (potentiële) afnemers van de dienst leeftijdsattesteringen verstrekken die in alle digitale diensten en in alle lidstaten kunnen worden gebruikt.

De belangrijkste specifieke kenmerken van de oplossingen voor leeftijdsverificatie maken daarom een naadloze interoperabiliteit tussen digitale diensten mogelijk zodat potentiële afnemers van digitale diensten hun leeftijd kunnen aantonen.

4.5. Maatregelen ter ondersteuning van de digitale uitvoering

Zoals vermeld in punt 4.1 is de Commissie al goed op weg om de digitale uitvoering van deze verordening te ondersteunen, door de publicatie van de EU-blauwdruk en de lopende werkzaamheden met betrekking tot de EU-regeling voor leeftijdsverificatie. Dit moet het mogelijk maken dat de infrastructuur en het systeem gereed zijn op het moment dat de verordening van toepassing wordt.

Om de acceptatie door het publiek te waarborgen, maar ook om voortdurende feedback van het publiek en actualisering mogelijk te maken, heeft de Europese Commissie de technische vereisten gepubliceerd die nodig zijn om EU-oplossingen voor leeftijdsverificatie op te zetten. Het project is open source en alle informatie is openbaar beschikbaar op de website ageverification.dev. Deze website en de bijbehorende IT-testinfrastructuur zullen voortdurend moeten worden onderhouden en beheerd. Voorts moeten de lopende werkzaamheden voor de EU-regeling voor leeftijdsverificatie het werk voor de uitvoeringshandeling ter ondersteuning daarvan eenvoudig maken, aangezien ze gebaseerd zullen zijn op de bestaande praktijk. Bewustmakingscampagnes rond het moment van inwerkingtreding zullen van cruciaal belang zijn, niet alleen om een brede acceptatie door het publiek te ondersteunen, maar ook om zorgen over privacy en bruikbaarheid te beperken.